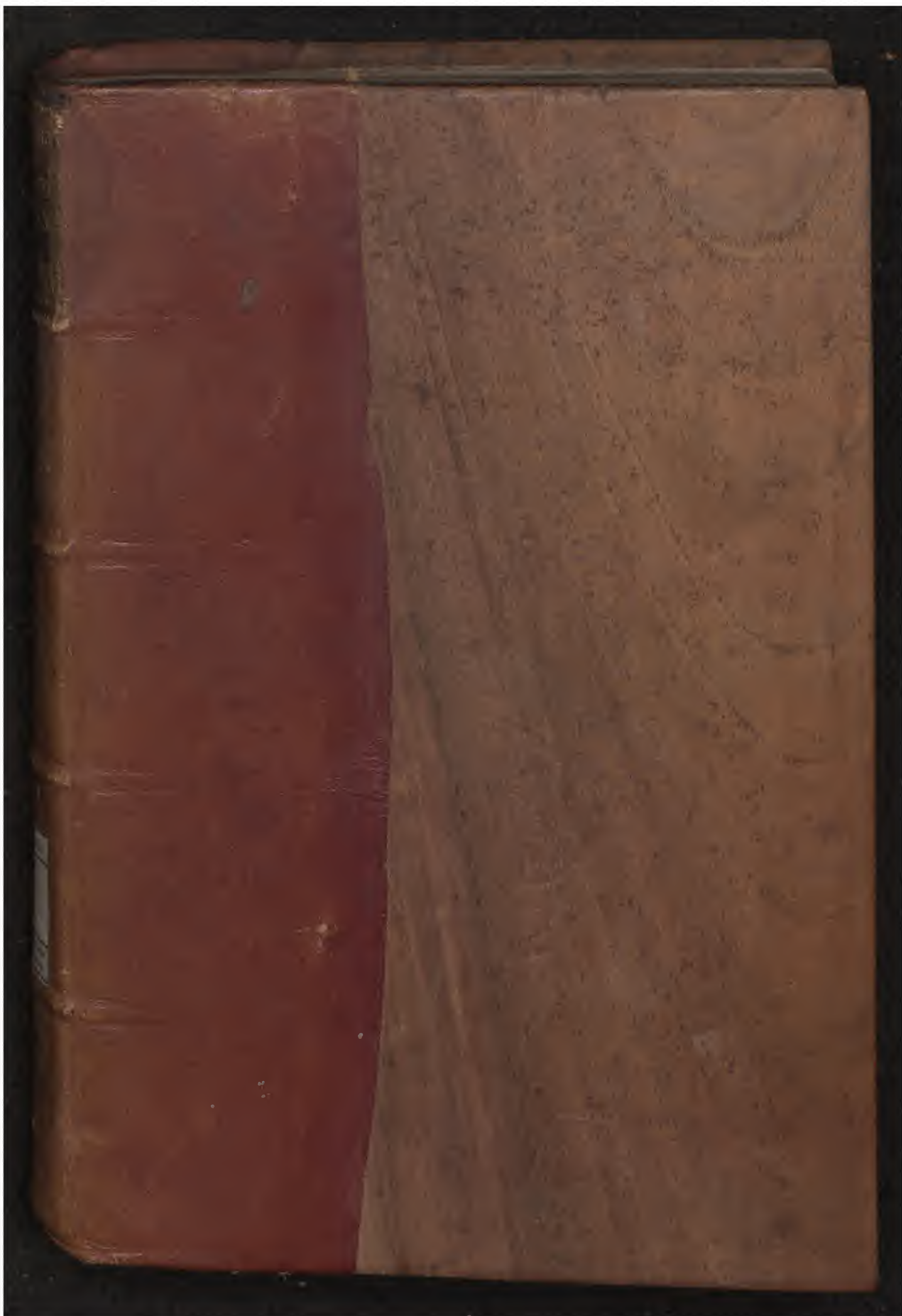

SERMENE
IN
STRODIU
COMMEN
1477
INCUNABULI
7
7
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze
39

SAtis mēs mea dubia est mi Bernarde si hodie cū apud senas urbe3 nostrā grauissimus phūs habitꝰ sis plusq̄ forte etati cōgruit ɔmētariolum hunc meum exiguū satis ad te inscribere liceat.In p̄mis enim multum magnifacere uideor que longe miora i ingenio tuo sūt adeo utfastidiri habeas potius q̄ oblectari:Veru3 audeo ut postea q̄ olim inter auditores nostros te precipuū delegeri3 ob ingenii tui prestantiā nunq̄ memini labores nostros abscondere:ita modo et si ineptias noueris suscipe libentiꝰ Neq3 ide admirari debes si postea q̄ scripsimus phica dubia aut phie fragmenta potius nunc retrorsum ire uidear ad dialetice elta:quoniā cum ad pleraq3 italie gymnasia gressus agerem nōnullos insolentes noui q tātu3 arrogātie arbitrati sunt: ut prorupe rint magis q̄ honestati ɔuēiret urbis nostre senatum sacrarū artiū studia penitus adulterina magis q̄ legitima haberi adeo ut esenis ois euolauerit dialeitca Mihi tamē nō uice una contigit ut cū tot et tanta de eis ꝓfiterēt quasdā dialetice difficultates eis porrigerem enodatione3 ipsarum expectans:ubi mihi crede nisi aliter offuissent fortasse meliꝰ enodassent:ide fit ut me cōmētaturū pararē que i Strodi tractatulo de consequētiis dicūtur hoc enim agere libēter institui tum ꝓpter rem ipsa3 que utilitatis nō pue est:ꝓ sepe enim genitor Ioannes qui nō minus duce dialetica ac phia q̄ experiētia in medēdis hominibꝰ ꝓfecit solitus erat Helberū et Strodū pariter preponere ac ortari cūctos dialetice discipulos q̄tūcunq3 eruditi essent his se tueri principibꝰ:Tum uolui:q̄a in nōnullis argumētandi regulis probationes truncate memini quas perfectas faciā Nonas proide determīationes ꝑ ingenioli mei imbecillitate adducā quibꝰ a modernis expositoribus discrepare nixꝰ sū Tamē multo libētius hoc opus suscepi ut sināt urbis nostre studiis detrahere. ꝙ ni sināt maledicere:maledicat̄ eis:deo ergo duce ecce q̄d pollicitus sum agredi decet.

CONSEQVENTIA ē illa° ɔñtis ex antecedēte.¶ Pro huiꝰ ɔmētarioli exordio quatuor tangemꝰ. Primu3 que libelli intētio.Secundū ordo ipsiꝰ Tertiū utilitas.Quartū diuisio eius ī partes.¶ Quantu3 ad primum dico Rodulphū Strodū logicorum oium auctorē grauissimū i hoc suo tractatu qui est pars sue logice:intēdere q̄ plures nobis regulas argumētādi notas facere:quibꝰ itellectꝰ noster recte ex uno in alterū discurrere ualeat ne deceptionē incurrat:ut plerīq3 ex antiquis ante Aristotilē ex dialetice ignorantia precipue ptis huius in errores manifestissimos inciderūt ut primo naturaliū ɔmēto lxxi° colligitur. ¶ Ad zm dico libellū hunc esse cōissimam partē libri priorū aut ad ipsum ysagogicon et p ɔsequens imediate postponi debere ad librū piermenias et anteponi ad librū topicorū elencoru3 et posteriorū: patet hic ordo quia

de ꝯ hic tāq̄ d' subiecto agit q̄ cōiꝰ ē oī specie argumētatōis seu simͦ simpliciter d' quo agit in liͦ ꝑorū. ¶ Ad 3m patꝫ qd dicēdū.sicut eiꝫ oīs dialetice utilitas nō parua est cū ipsa ad omnium methodorū principia uiam habeat ꝑmo thopicorū: et ars oībꝰ cōis primo phicorū ꝯmēto.viiͦ:modusq̄ sciēdi scientiarū oium ꝑmo metha ͨͤ textu et ꝯmēto xyͦ si qs eiꝫ hāc ignoranerit impossibile erit alias adipisci disciplias quoniā ei accidet ut d' quodam medico scribit ꝯmētator allegato ꝯmēto q nō inspecto liͦ ad infirmū accessit eiq̄ farmacū exhibuit et cuꝫ domū rediret librūq̄ ispiceret iterūq̄ infirmū uisitasset inuenit ꝙ perierat ignorata eiꝫ dialetica nō acqrit hanc neq̄ hāc eodē ꝯmēto.ita gͦ et libelli huius digna satis erit utilitas.cōis .n. hic error est assentire malā forme uł ꝯ ubi eam integrā et ualidā esse putamus.neq̄ ꝑinde abiiciēdus est libellus iste ut sophisticus et deceptorius nec amplexādꝰ ut sophistice ista ꝯcludamus.hos eim sophistas despicit cōmentator pͦ celi ꝯmēto lxxvͦ: horuꝫ eiꝫ est iquit destruere ꝑncipia et destruere sapientiā. ¶ Ad quartū dicit libellū hūc diuidi in ꝑtes duas in pª ponuntur regule generales. zª ibi Modi aūt spāles.prima in duas qa pͦ ꝯnam diffinit pariter et diuidit.zͦ ibi Mō aūt arguēdi. ponit reglas dictas.

Consequētia gͦ sic diffinit: ꝙ ē illatio uł ꝑpō illaᵘª ꝯntis ex ante:ut tu es hō gͦ tu es alīqd' est ꝯns p intellectū infert ex hoc āte.s.tu es hō. ¶ Et si querit q̄ nra uła cognoscit ans aut ꝯns:dicit ꝙ quicq̄ committit ꝯª p intellectū inferentē ꝯns mediāte nota rōis que ē ly igit :et qnq̄ mediāte nota cōditionis si.Sit ergo ꝑma regła:ans ē tota ꝑpō que ancedit totā notā rōis.Cōsequēs uero tota ꝑpō que notā subsequit. ¶ Secūda regula:ꝑpō que imediate sequit ad notā ꝯditiōis si dicit ans et altera siue sequit siue ancedat dicit ꝯs:ut tu es ał si tu es hō:ꝯns est ly tu es ał:et ans ly tu es hō.Ex quibꝰ seqt ꝙ ꝫ in ista:nisi tu es ał tu nō es hō cōmittat ꝯª ly nisi tamē nō ē nota ꝯª:sꝫ ly si in ea inclusū:nec ans est ly tu es ał: sꝫ ly tu n̄ es ał:qd' ꝫ nō sit explicitū est tamē inclusū:qa ly nisi dicit q̄tuꝫ ly si nō.in hac eiꝫ ꝑpōne nihil est chimera:subiectū nō est ly nihil:sꝫ ly ens in eo inclusū q̄re docet i assignando ans aut ꝯns explicare si qd inclusū ē.

¶ ET QVIA ALIQVOD CONsequēs. ¶ Nō solū sufficit scire qd sit ꝯª sed p diuisiōeꝫ appatꝫ descēdere in spāles ꝯnas.est eiꝫ ꝑꝫ naturā cōia ꝑus dicere:postea aūt circa unūqdꝙ ꝑꝑa speculari pͦ naturaliū texᵘ et cōmēto lviiͦ.inde docuit ꝯnaꝫ diuidi:sit gͦ pª diuisio. ¶ Consequētiarū quedā est boª aut que ualꝫ:quedā mała seu que nō ualet.sequit eiꝫ diuisio ista ex ꝯ diffinitiōe:quoniā si ꝯª est illatio etc. Ergo si qs debite inferet ꝯns ex ante tūc fiet bona ꝯna:et si indebite tūc fiet ꝯna mala. ¶ Consequētia bona ē illa cuiꝰ nō pōt esse ita sicut adeq̄te significat p ans:nisi sit ita sicut adequate significat p suum ꝯns. ¶ Qonsequentia mala est illa cuius pōt eē ita sicut adequate significat per ans ꝫ nō sit ita sicut adequate significat p

ɔn̄s ſicut de iſta tu es homo igit̄ tu ſedes.

¶ CONSEQVENTIA BONA.

Secūda diuiſio ɔn̄arum bonarū alia
bona de forma alia bona de materia.
¶ Conſequētia bona de forma eſt illa
cuiꝰ ſicut adequate ſignificat̄ p an̄s
intelligit̄: tūc ēt ſicut adequate ſig'r̄
p ɔn̄s ſuū intelligit̄: ut tu es hō ergo
tu es aīalꝫ qa ſi quis itelligit te eē ho
minē intelligit te eſſe aīal .ex quo patꝫ
uerū eē qđ cōiter dicit̄ .ſ. ꝙ in bona ɔª
de forma ɔˢ ē đ itellecᵘ formali an̄tis.
¶ Conſequētia boª de materia quaꝫ
dicimꝰ bonā et materialē dicit̄ cuius
ɔn̄s nō ē de iteᵘ formali an̄tis ſuatis
tn̄ ɔditionibꝰ ɔᶜ bone: qđ dicit̄ qa oīs
ɔª mala eēt bona et materiaľ tātū cū
in illa nō ſit ɔn̄s de iteᵘ formali an̄tis
patet exᵒ hoc: hec eī eſt bona et ma
teriaľ tātū .ſ. hō eſt lapis ergo baculus
ſtat i angulo. ſtat eiꝫ itelligere hoīem
eſſe lapidē abſq; hoc ꝙ itelligat̄ ba
culū ſtare in angulo et cū hoc ē boª
ɔn̄a. ¶ Iam pꝫ Rodulphus Aſtrodus
ex deſcriptionibꝰ habitis infert ꝙ oīs
ɔª bona et formaľ ē bona et materiaľ
ſed nō ecōtra. pꝫ hoc qa ɔª bona ɔtra
hit̄ p ſpāles mōs ad ɔᵃᵐ bonā forma
lem et materialē tātū. oē aūt qđ cōtra
hit̄ eſt materiale qa oīs bona ɔn̄a et
formaľ eſt bona et materiaľ et nō ecō
tra qa nō oīs bona eſt bona et formaľ
¶ Con̄a eiꝫ bona et bona et materialis
ɔuertunt̄. ɔn̄a tn̄ bona et materialis
tātū ɔtra diſtinguit̄ ɔᶜ boᶜ et forma
li aliter diuiſio nō fuiſſet bona. dicit̄
eiꝫ bona et materiaľ tātū qa excludit
formalē q̄liter nō facit materiaľ. Solitꝰ
eiꝫ eſt phūs dicere in p̄dicamēto quā
litatis ꝙ oīs habitꝰ eſt diſpō ubi priꝰ
habituꝫ et diſpoſitionē ſpēs aut mōs
diſtictos aſſerit qa ſolum diſpoſitio tā
tum ut habitū excludit ɔtradiſtingui
tur habitui. et diſpō abſolute diuidi
tur in habitū et diſpōem tantū. ¶ Cō
tra p̄dicta arᶻ et p̄mo ɔtra deſcriptio
nem ɔn̄e bone: qa iſtius male ɔn̄e deꝰ
eſt ergo aliqua ꝓpō eſt nō pōt eſſe ita
ſicut adeq̄te ſignificat̄ p an̄s et nō eē
ita ſicut adeq̄te ſignificat̄ p ɔˢ ergo.
aſſumptū ꝓbo qa ſi pōt ponat̄ in eē
.ſ. ꝙ ita ſit ſicut adeq̄te ſignificat̄ p
an̄s et cē. ergo aliqua ꝓpō eſt et nō ita
ſicut adeq̄te ſignificat̄ p ɔˢ .ſ. ꝙ aliq̄
ꝓpō eſt ergo nulla ꝓpō eſt qđ ɔtradi
ctionē implicat. ¶ Secūdo arᶻ ɔtra de
ſcriptionē ɔn̄e bone de forma ſic nec
ubi harū ɔn̄arum ɔn̄s ē de itellectu
an̄tis: ſ. tu es hō ergo tu nō es lapis hō
currit ergo riſibile currit cū ſtet itelli
gere earū an̄tia nō itellectis ɔn̄tibus.
¶ Ad p̄mū declaremꝰ in p̄mis men
tem deſcriptionis ɔn̄e bone. Secūdo
ad arᵐ rn̄deamus. Pro notificatiōe gᵒ
p̄mi premittit̄ p̄mo ꝙ ſignificare ue
rum aut falſū altero duorū modorū
ɔtigere pōt aut p modū ɔplexi aut p
modū icōplexi. ¶ Illud eiꝫ ſignificat
uerū aut falſū p modū ɔplexi qn̄ ſi
gnificare illiꝰ totiꝰ reſultat immedia
te ex ſignificationibꝰ oīum ſuorum
terminorū et ɔnexione ipſorum ſm
quem modū ſignificat iſta ꝓpō deus
ē ens. ¶ Illud aūt ſignificat uerū aut
falſū p modū icōplexi quādo ipſū tali
ter ſignificat ꝙ ſignificatio ipſius nō
reſultat modo dicto et ſm hūc modū
ly uerū et ly a ſignificat uerū dato ꝙ
ly a ſignificet deum eſſe nullū enim

horũ ſignificat p modũ ↄplexi cũ nul
lum habeât partes aut terminos ex
quorum ſignificatione reſultet ſigni
ficatio ſua. ¶ Secũdo premittit̃ ꝙ ſi
aliqd eſt ꝓpõ illud ſignificat p moduȝ
ↄplexi:pȝ quia ſi poſſibile eſſet aliqd
eſſe ꝓpõem et illud nõ ſignificare ue
rum aut falſũ p modũ ↄplexi hoc ma
xime uideret̃ de ly uerũ et de ly a ſȝ
hoc nõ cũ ſit falſũ et impoſſibile.et po
ſito ꝙ iſta iſcriptio.ſ.deus ẽ deus ſig
nificaret montẽ aureũ eſſe ſignificã
tibus ſubiecto et ꝑdicato deum ſicut
nũc ſignificãt ipſa nõ eſſet ꝓpõ alio
quin ꝓpõ eſſet falſa i qua idẽ ꝑdicat̃
de ſeipſo ubi ſubiecto correſpondet
aliqd in rerũ natura.unde i tali caſu
illud ſcriptũ ſe hȝ loco unius caracte
ris quẽadmodũ ↄtingit apud ciphari
ȝantes inſtituẽtes ꝙ figura gladii im
portet ducem deuaſtaſſe opidũ.et ꝙ
caracter in modũ tibie equi iportet
ↄflictũ magnũ equorũ et ſimilia his.
¶ Tertio premittit̃ iuxta doctrinaȝ
Strodi paulo iferius capitulo illo Modi
igit̃ arguẽdi:ꝙ per ly ita eſſe poſituȝ
in deſcriptione ↄᵉ bone intelligit̃ ſig
nificatũ adequatũ ꝓpõis ut añtis ſiue
ſit affirmatiuũ ſiue negatiuũ.et p nõ
eſſe ita ſignificatũ cõtradictoriũ talis
ꝓpõis ut ↄñtis ſiue ẽt ſit affirmatiuũ
ſiue negatiuũ. ¶ Quarto ꝑmitto ꝙ
omnis ↄª ſit ꝓpõ iuxta mẽtem magi
ſtri:hoc tamẽ nõ longe iferi⁹ patebit.
¶ Ex ꝑmo premiſſo ↄcludit̃ ꝙ ſigni
ficare uerũ aut falſũ p modũ cõplexi
et ſignificare preciſe iuxta ↄpoſitõeȝ
ſuorum terminorũ ↄuertunt̃. ¶ Ex
2° ſequit̃ impoſſibile eſſe aliquã ꝓpõ
nem et p ↄñs aliquã ↄñaȝ ſignificare

aliter q̃ iuxta ↄpoſitionẽ ſuorũ termi
norum cũ quo tamẽ ſtat ut aliqd ſi
gnificet uerum aut falſũ p modũ cõ
plexi et nõ ſit ꝓpõ:pȝ de hoc diſiũcto
a uel b dato ꝙ ly a ſignificet te eẽ et
ly b ſignificet te nõ eſſe ipſum eiȝ nõ
eſt ꝓpõ:quia nõ ypoca cum nullã cõti
neat cathecam:nec eſt catheca ut liq̃t.
¶ Ex 3° infert̃ ꝙ in deſcriptiõe ↄñe
bone ly eſſe ita ſicut adequate ſigⁱt̃
p añs:aut ly nõ eſſe ita etce. ſumunt̃
materialiter:uerbi gratia in iſta ꝓpõe
.ſ.ita eſt ſicut p iſtam ꝓpõnem nihil
eſt adeq̃te ſignificat̃ põt ſumi ly ita
eſſe etce.materialiter et põt ſumi for²
materialiter ſumẽdo eſt ſenſus ꝙ ni
hil ẽ.Formaliter uero ẽ ſenſus iſte .ſ.
ꝙ ẽ ueritas iſta nihil ẽ ſignificata ad
equate p iſtã ꝓpõem nihil ẽ que actu
aliter exiſtit. ¶ Ex quo colligit̃ Gae
tanum Paulũ pgu. pariter et alios
pleroſq; logicos erraſſe ſatis uolẽtes
deſcriptionẽ ↄᵉ bone hic eſſe dataȝ de
ↄña bona nõ abſolute:ſed ſignificãte
iuxta ↄpoſitionẽ ſuorum terminorũ:
quoniã aliq̃ eſt ↄª bona ut dicunt nõ
ſignificãs iuxta ↄpoſitionẽ ſuorũ ter
minorum cuius añs eſt uerũ et ↄñs
falſũ:et ſic nõ competit ei deſcriptio
data hic. ¶ In ꝑmis eĩm errãt in po
nendo ↄñam bonam aliquã eſſe nõ
ſignificantẽ iuxta ↄpoſitionẽ ſuoruȝ
terminorũ. ¶ Secũdo qa tũc aliq̃ eẽt
ↄª que nec eſſet bona nec mala: qđ
uidet̃ abſurdũ et ↄtra Strodũ i ꝑmis
deſcribentẽ ↄñam in ſe:et poſtea diui
dentẽ eam i bonã et malã p imedia
ta ut p debite et idebite iferri ↄª ex
añte.ſed ꝙ illud ſequat̃ pȝ de ↄª quaȝ
dicũt eſſe bonã cuius añs eſt uerum

et ꝯñs falſũ. ¶ His pmiſſis dicem⁹ itel lectum deſcriptiõis eſſe hũc.ſ.ꝯª bona ē ꝯª ſic ſignificãs adeqte cuius nõ põt eſſe ita ſicut adequate ſignificat̃ per añs:et nõ eſſe ita ſicut adequate ſignificat̃ per ſuũ ꝯñs:ubi ly nõ põt determinet totã copulatiuã que ſeqt̃.
¶ Dicit̃ pmo loco ſic adeqte ſignificãs ut p illud intelligat̃ ipſam determinari ad aliqđ ſignificatũ reſultãs ex antecedẽte et ꝯñte cũ nota rõnis que ſignificata añtis et ꝯñtis eadeꝫ intelligi debẽt p ly ita eſſe ad modũ expreſſũ uerbi gratia dearticulãdo deſcriptionem ad aliquã pticularẽ ꝯñam dicemus ſic:iſta ꝯª.ſ.tu es homo ergo tu es aľ ē ꝯª ſignificãs ſic adequate.ſ.tu es hõ ergo tu es aľ:et nõ põt eſſe ꝙ ſis hõ et nõ ſis aľ.ex quo ꝯcludim⁹ ipſam eſſe bonã. ¶ Simĩter in deſcriptione cᶜ male dearticulãdo eam ad hanc que ſit a.ſ.tu es hõ ergo tu ſedes. ¶ Dicem⁹ ſic a ꝯª ē ꝯña ſignificans ſic adequate.ſ.ꝙ tu es hõ ergo tu ſedes:et põt eſſe ita ꝙ tu es hõ et tu nõ ſedes:ex quo ꝯcludit̃ hãc eſſe malã. ¶ Nũc ſup eſt rñdere ad arᵐ pncipale dicens ꝯñam ibi factã eſſe malã:quia ē ꝯª ſignificãs adequate ꝙ deus ē ergo aliqua ꝓpõ eſt:et põt eſſe ita ꝙ deus ē et nulla ꝓpoſitio ſit ergo.Ex his ſequit̃ pº hãc ꝯñam nõ ualere a ꝯª ē bona ſignificãs preciſe materie iuxta ꝯpoſitionẽ ſuorum terminorũ ſic etc.ergo ſi ita eſt ſicut adequate ſignificat̃ p añs a ita ē ſicut ſignificat̃ p ꝯñs eiuſdẽ loquẽdo de ly ita eſſe for.:pꝫ quia añs ē poſſibile et ꝯñs ē ꝯditionalis ipoſſibilis.et ſimiliter ex eodẽ aſſumpto nõ ſequit̃ ergo nõ põt eſſe ita ſicut ſignifitatur per añs niſi etc.quoniã talis de ſenſu cpoſito infert dictã gratia materie ſi nõ de forma. ¶ Sequit̃ zº hãc ꝯᵃᵐ nõ tenere ſi ita ē ſicut ſignificat̃ per añs a ꝯᶜ ita ē ſicut ſigniifcat̃ per ꝯñs eiuſdẽ ſed p eius añs ſignificat̃ ꝙ deus eſt et per eius ꝯñs ꝙ aliqua ꝓpõ ē ergo ſi deus ē aliqua ꝓpõ eſt:pꝫ quia añs eſt poſſibile et ꝯñs impoſſibile loquendo de ly ita eẽ ut importat banerem uerã ſignificatã forᶻ. ¶ Ad zᵐ ſunt duo modi dicẽdi Primus ē queꝫ Gaetanus inſequit̃ diᵒᵒ Strodũ itellexiſſe per ꝯñs eſſe de intellectu añtis qñ non ē imaginabile oppoſitũ ꝯñtis ſtare cum añte abſqꝫ ꝯtradictione :et quia ut inquit qꝫqꝫ in ꝯª mod⁹ arguendi ē talis ꝙ tꝫ in omni materia rõe cuius cª ē ſimplıᶻ bona de forma ut cũ arguit a conuertibili ad ꝯuertibile qñqꝫ uero nõ tꝫ in omni materia ut ſᶜ arguẽdo:tantũ pater ē ergo nõ tãtuꝫ pater ē:eo ꝙ extra relatiuorũ materiam nõ ualet talis modus q̃tũcunqꝫ ſit formalis ſm qđ iõ Strodus ꝯñam ſimpliciter bonã de forma deſcripſit. ¶ Ex qbus ſoluit ad argumẽta dicendo utrobiqꝫ ꝯñs eſſe de inteᵘ añtis ad modum expreſſum.Iſta uero tu es et tu nõ es ergo baculus ſtat in angulo ē formalis ſm quid:ut ex dictis liquet.
¶ Iſte modus uidetur ex toto deficere:in primis ꝯtradicit ſibi:quia eo dato ſequitur ꝯñam datam in terminis relatiuis eſſe bonam ſimpliᶻ de forᵃ: cũ ꝯñs ſit de intellectu añtis ut liquet eo ꝙ añs implicat ꝯtradictionẽ. ¶ Secundo arguit iſtam eſſe de forma:tu es ⁊ tu nõ es ergo baculus ſtat in angulo:tũ quia ꝯñs ē de intellectu añtis

ad modū suum:tum quia ipse tenet uigorē modi arguēdi a p° ad ultimū ɔñtiis optis omnibus simpl' de forma existentibus ac mediis nō uariatis ergo ipsa est bona de forma simpliciter:tenet ɔ^a:quia arguere a p̄mo ad ultimū tȝ in omni materia. ipsāqȝ sic deduco tu es ⁊ tu nō es ergo tu es uel baculus stat i angulo:⁊ tu nō es tenēdo ɔñs co^{ue}:tūc eim quelibet eius ps tam prima que est disiūctiua q̄ z^a que est sim^z ca^{ca} sequit᷑ de for^a semp intelligēdo sim^z hic ⁊ infra ex ipso añte:tunc ultra tu es ul' baculus stat i angulo et tu nō es ergo baculus stat i angulo.tȝ ɔ^a a disiūctiua cum destructione uni⁹ partis super alterā partē ergo de p̄mo ad ultimū de forma sequit᷑ cñs dictū de primo añte. ¶ Tertio deficit quia a ɔuertibili ad ɔuertibile nō semp ualet ar^m de forma:ut corpus qđ est substātia est ergo corp⁹ qđ ē q̄titas ē: hō est ergo risibile ē:cū opposita ɔñtium absqȝ cōtradictione stent cū añtibus ¶ Quarto deficit i hoc ꝙ dicit ɔñam eē sim^z bonam de forma cui⁹ modus arguēdi tȝ i omni materia:cum ɔtrariū apparet de ɔñtiis habitis a ɔuertibili ad ɔuertibile. ¶ Secūdus modus ē Pauli pgu.di.descriptionē debere itelligi in sensu diuiso ut i littera iacet ⁊ in argumēto facto:ꝙ si te eē hoiem intelligit᷑ te nō esse lapidē intelligit᷑: qđ hoc fūdamēto declarat:quia id qđ adequate significat᷑ per añs in ɔ^a bona de forma ē id quod adequate significat᷑ per cñs tunc sylo° exposit_a_rio sic ar^z:hoc intelligit᷑ demonstrando te esse hoiem ⁊ hoc ē te nō esse lapidem ergo te nō esse lapidē intelligitur ⁊ sic in singulis bonis de for^a inductiue pȝ.Ex quo ɔcludit ꝙ quia syllogismus talis expositorius nullo mō ɔpetere uidet᷑ uere in aliis ɔñtiis bonis nō de forma:ideo ubi eum applicare nō poterimus ɔ^a talis nō erit bona de forma. ¶ Iterum hunc moduȝ dicēdi puto deficere p̄mo q̄tum ad intellectum quem dat: quoniā tūc hec ɔ^a foret bona de forma tu nō es ergo tu es:quia si sicut per añs intelligit᷑ ita ⁊ p ɔñs intelligit᷑ eo ꝙ affirma° est prior quo ad inte^m sua negatiōe ut in fine z' elencorū colligit᷑: ubi dicit phūs ꝙ in nō facere intelligit᷑ facere.⁊ in fine primi de aia rectū ē iudex sui ⁊ obliqui.nō eim uidet᷑ possibile ut negemus te esse nisi intelligamus sup qđ cadit negatio. nega° autem negat in ꝓpōne id qđ affirmabatur quare ⁊ce.nec ualet dicere ꝙ per intelligere intelligit᷑ assentire:qa tūc hec esset bona de forma Adam fuit ergo de quolibet dicit᷑ esse uel nō eē qđ est falsum apud eum:cum nullus bonus modus formalis arguendi eē uideatur.⁊ ɔ^a probatur:quia ɔñs est primum principiū ⁊ maximū qđ necesse est quēlibet docendum habere primo posteriorū:⁊ est locus ianue in domo quem nullus ignorat z° sapiētie ɔmento primo:quia nō possumus alicui assentire nisi ipsi assentiamus ¶ Secūdo ex eo seq̄t᷑ hanc eē de for^a tu es ⁊ tu nō es ergo baculus stat in angulo cñs ctra omnes.⁊ ɔ^a probat᷑: quia ista baculus stat i augulo seq̄t᷑ uigore discursus primi ad ultimū ex hac co^{ua} tu es ⁊ tu nō es:ubi omnes

ꝯ sunt bone de formā ut supra ⁊ ꝑ
ꝯñs si añs primum intelligit̃ ꝯñs ulti
mum intelligitur ⁊ sic erit de forma.
¶ Tertio peccat in fundamēto: quia
tunc hec nō foret de forma pater est
ergo filius ē: quia patrē esse nō ē filiū
esse. ¶ Quarto quia tunc sequeret̃
hanc ꝯñam nō esse de forma homo ē
ergo anima ē: ꝯñs falsū ut infra lati⁹
ondemus. ⁊ ꝯª probat̃: quia pōt esse
ꝙ hoiem esse intelligat̃ ⁊ non aiam
esse intelligat̃ ut liquet. ¶ Dicendū
est ergo ꝙ aliquid esse de intellectu
alicuius quadrupliciter ꝯtingere pōt
Primo quia intelligere b presuppōit
intelligere a ut a esse de intellectu b.
⁊ sic totum eēntiale ut homo dicit̃
de intellectu partium. s. materie ⁊ aīe
ut primo phicorū textu ⁊ cōmēto. v°.
colligit̃. ¶ Secūdo quia a predicatur
in primo modo dicēdi per se de b. rō
nale eim ⁊ aial sunt de intellectu ho
minis licꝫ posterius eo intelligant̃ et
hii duo modi deseruiūt i ꝯplexis seu
simplicib⁹. ¶ Ter° cū ipossibile sit ima
ginari b esse seu siguificatū ei⁹ ⁊ nō
esse a seu significatū eius absqꝫ ipli
catione ꝯtradictiōis resultātis solū ex
uno ut ex b uel a ꝑpōne manētibus
suis pmariis significationib⁹ ut hic ⁊
infra presupponēdum ē. ¶ Quarto
cū nō sit possibile imaginari b uel ei⁹
significatum ⁊ nō eē a uł eius signifi
catū absqꝫ implicatiōe ꝯtrādictiōis re
sultātis ex ambab⁹ simł ut ex b ⁊ op
posito a ⁊ meruit a dici de inteᵘ b eo
ꝙ sicut aīa ē de inteᵘ hoīs: lꝫ possit eē
ꝙ intelligā uł itellexerī hoiem absqꝫ
hoc ꝙ itelligā uł itellexerī aīaꝫ ita ꝙ
nō dr̄ de inteᵘ ei⁹ nisi qd ꝯtradictiōeꝫ
iplicat hoiem eē ⁊ nō eē aīam q̄ cōtra
dictio resultat ex his duab⁹. s. ꝙ hō sit
et nō sit aīa. sic et a ñ min⁹ ꝑpter eādē
cāꝫ dr̄ eē de iteᵘ b. Rodulph⁹ g° bene
diffinit ꝯñam bonā de forª p h° ꝙ dī
cit ꝯˢ eē de iteᵘ formali añtis. ¶ Quar
to mō et p hūc modū ꝯpti sūt forma
les mōi arguēdi sim' boni de forª. unñ
hec ꝯª ē boª de forª hō ē g° aīa ē: ubi
Gaetan⁹ nō haberet uiā ad hoc ostē
dendū: cū nullus formalis modus ar
guendi q teneat in oī materia expres
sus ab auctorib⁹ hic eē uideat̃. ¶ Et p
h° pꝫ solutio ad arᵐ: qa equocat de eē
de iteᵘ alicui⁹ cū pᵐ modū accipiat et
nō quartū. Bona tñ esset inqsitio an
ista hō currit g° risibile currit sit boª
de forma: 'ꝫ hec hō ē g° risibile ē nō sit
bona de forª: spectaret tñ materia hᶜ
ad alterū artificē unde omitto hūc: tñ
quartū modū uoluit Strod⁹ cū dixit
in sensu ꝯposito pōt eim itelligi hoieꝫ
esse lapidē absqꝫ hoc ꝙ itelligā uł itel
ligatur baculum stare in angulo cuꝫ
nulla ꝯtradictio includat̃ in hac coᵘª
homo ē lapis et nullus baculus stat
in angulo nisi merito prime partis ⁊
nō solum ambarū simul. Et si Rodul
phus i littera primo loco dixerit diffi
niendo cñam de forma eē illā cuius
si sicut adequate significat̃ p añs in
telligit̃ etc. illud debet intelligi. s. ꝙ
ꝯñs sit de iteᵘ añtis modo iam dicto:
quare iam cedit difficultas quā Pau
lus pgu. aduertere uidet̃: an scꝫ i sen
su cposito uł diuiso intelligi debeat
dicta descriptio. ¶ Ex ista uia sequit̃
primo aliquid sequi de forma ad ꝯñs
alicuius bone ꝯñtie de forma et non
ad añs eiusdem et c esse de intellectu

b et b de ītellectu a et tū c nō eē de in tellectu a loquēdo de eē de inte^u h^oo q̄rto mō p3 de hoc ɔñte q̄d it bacul^9 stat i angulo q̄d deducebat̄ de p̄mo ad ultimū:sicut ɔtra Gaetanū supra patuit:ita ꝙ sequebat̄ de for^a ex h^o ɔñte ꝙ sit b.s.tu es ul'bacul^9 stat i āg ulo et tu non es et b sequebatur de forma ex hoc antecedente tu es et tu non es quod sit a :ex q̄bus p3 corre^m

¶Sequit̄ z^o ꝙ aliq̄d sequit̄ de for^a ex uno ɔuertibiliū:q̄d nō sequit̄ ex alte ro:ītelligēdo p ɔuertibilia ea que mu tuo se inferūt:de forma^l.ꝓbat̄ q̄a ista bacul^9 stat i angulo sequit̄ de forma ex co^ua facta ex a et b : et nō sequit̄ de for^a ex co^ua que ē a ergo cor^m ue rum :t3 ɔ^a q̄a co^ua que est a et co^ua fa cta ex a et b cuertunt̄:q̄d sic oñdit̄: oē añs ex quo sequit̄ de forma unū ɔñs ɔuertit̄ cū co^ua facta ex illo añte et tali ɔñte:sed ex co^ua que ē a sequi tur de forma co^a que est b:ergo co^ua que ē a ɔuertit̄ cum co^a facta ex a et b.t3^a cum minori ex habitis.et minor oñditur quia tale añs et co^a facta ex tali añte et ɔñte mutuo se inferūt de forma ergo ɔuertūt̄ : pat3 ɔ^a:et assūp tum liquet inductiue uerbi gratia ex ista tu es homo sequitur de forma tu es animal:ideo infert de forma ꝙ tu es homo et es al' et ecōtra:quia seq̄t̄ de forma:tu es homo et tu es animal ergo tu es homo.

Hic uertunt̄ dubia.Primū q̄d sit ɔ^a.Ad hoc sūt q̄tuor mōi dicēdi.Prim^9 ē Ferebric dicē tis ɔ^am esse relationē:q̄a ɔsecutionem q̄a formaliter ɔ^8 denominat̄ seq ex añte.¶Ex hoc seq̄t̄ p̄mo ꝙ nulla ɔ^a est ɔ^a mala.et si diuidit̄ ɔ^a i bonā et ma lam:hoc ē sicut diuidit̄ equocū i sua significata:sicut homo i uerū et pictū aut aurū in uerū et falsū.¶Seq̄t̄ z^o ꝙ nulla ɔ^a ē ꝓprie ɔcedēda aut negā da:sicut neq3 aliq̄d incōplexū: relatio aūt talis ē incōplexū:s3 bñ ɔcedendū ē ipsam esse bonā aut malā.¶Et si po nat̄ ꝙ iste tu es hō et tu sedes ɔuer tant̄:et ꝓponatur ista ɔ^a:tu es homo ergo tu sedes:neget̄ tunc talis ꝓpō rōnalis:sed relatio et ɔ^a mala que ibi cōmittit̄ nunq̄ ɔcedit̄ neq3 nega tur:sed ɔcedit̄ ipsa3 esse malā:ꝰm g^o uiam hāc in nulla obligatione ɔcedi tur ɔ^a uel negat̄ esse bona aut ecōtra q̄d est ɔtra cōiter obligātes.¶Secūd^a. modus est Rodulphi Strodi ut sibi imputat Paulus pgu.uolētis ɔ^am esse illationē:quia est actus quo itellectus infert ɔñs ex añte et talis illatio siue actus est operatio et itelligere q̄ddā intellectus sicut actus co^ua est intelli gere co^u.¶Ego uero nō puto hāc ex tetisse uiā magistri p̄mo quia paulo infra dicit Strodus ꝙ ɔ^a est ꝓpō rōna lis.et ꝙ sicut aliqua ɔditionalis ē uera cui^9 tam añs q̄ ɔñs sūt falsa:ita aliqua ē ɔ^a bona cui^9 tam añs q̄ ɔñs sūt falsa que oīa solū ꝓpōni cōpetere uident̄. Secūdo sic magister in ꝓbatiōe xxiii^e regule sic arguit a ɔ^a ē intellecta g^o et eius ɔñs .t3^a inq̄t ipse quia itellect^9 ɔpositorū p̄supponit intellectū simpli ciū.q.d.a ɔ^a ē ꝓpō itellecta g^o ɔ^8 q̄d ē ei^9 ps ē itellectū.Ex suppōe p̄terea z^a xiii^e r^e et aliis uidet̄ ɔcludi ɔ^am esse ꝓpōnem et si i diffiniēdo eā dixerit eē illationem. Dicitur ibi illationem su mi pro illatiua propositōe,solui ei3 sūt

antiqui hoc facere ut abstractū p̄ cō creto aut ecōtra sumāt. ❡ Porfiri⁹ eiꝫ ca° de specie īnqt albū spēꝫ coloris eē dicim⁹ et ꝯmētator z° phicorū ꝯmē° xviii° iqt simitas ē nas⁹ curu⁹.et phūs in añp̄dicamētis plerūqꝫ q̄le et q̄tum sumit p̄ abstractis ut Porfiri⁹ supra. ❡ Sed ꝯtra h° ar² querēdo p̄ quo sumit ly ꝯª utrū p̄ p̄pōne illa^{ua} aut p̄ illatiōe et q̄litertūqꝫ dicat̃ uidet̃ descriptio nō eē nugatoriā aut malā quoniā tūc eēt sensus ꝙ illa° ē p̄pō illa^{ua} aut ꝙ p̄pō illa^{ua} est p̄pō illa^{ua}. ❡ Rn̄r illā nō eē p̄priā descriptionē sed ē determia° significati.q.d.magister ꝯª ñ ẜm oē e⁹ sig'tū sumēda ē a nobis cū nomē ei⁹ sit equocū:sꝫ tātū i° sig'tū accipimus qđ ē p̄pō illa^{ua}. ❡ Terti⁹ mod⁹ ē hodie satis usitat⁹ accept⁹ a Ioāne uēatore nō discrepans a Strodo ut puto p di cta.di.ꝙ ꝯñā ē p̄pō rōnal' p° qa nihil ē ꝯcedendū aut negādū nisi p̄pō:sed ꝯª est cōcedēda ul' negāda g°. ❡ Z° qa phūs in p° p̄orū i describēdo sylo^{m} in qt:sylogismi⁹ ē oratio etce.ois aūt sylo gism⁹ ē ꝯª g° etce. ❡ Quart⁹ mod⁹ ē Pauli pgu.di.ꝯ^{am} esse r^{um} de p̄dica mēto passiōis quo ꝯ^{s} passiue seqt̃ ex añte.uñ i actu itellect⁹ q illatio dr est tria ꝯsiderare.p^{m} ē mot⁹ intētional' q ē itelligere illātē.z^{m} ē r^{us} i pñto actio nis quo añs mediāte ite^{u} ifert ꝯñs. et 3^{m} r^{us} quo passiue ifert̃ ꝯñs et iste p̄prie ē ꝯª in pñto passiōis. ❡ Ex qbus seqt̃ i ite^{u} p̄prie eē ꝯ^{am} ad extra aūt si̇̄tudiarie.quelibꝫ istarū uiarū uerū p̄mit iuxta diuersa sig'ta hui⁹ nois ꝯª qđ ē equocū satis:uerū oēs de ꝓicien^{t} sūt cū sig'tū ueri⁹ neglexerit. ❡ Iō ē a liter dicēdū p̄ cui⁹ doctria pono duo documēta.Primū ē ꝙ sicut sanū mul tipli^{r} ꝯpetere dr pluribus⁹ quoniā uria ē sana medicia ē sana et al' sanū q̄rto metha^{cc} tex^{u} et ꝯmēto z°:ita ꝙ vitas: quoniā p̄pō dr va itellectio uera: re latio uera et res uera. ❡ Propō.n.va dr qa uerū sig't.et itellec° uera q̄ ue re itelligim⁹.et rela° uera q̄ uere ꝯfor mat̃ itellect⁹ ad rē.et res uera qa sic ē de q̄ ueritate loquit̃ phūs i p̄ďis di cens:ab eo ꝙ res ē ul' nō ē oratio uera ul' falsa dr:itelligēs p eē ueritatē et p nō eē falsitatē.uerū ciꝫ et eē ꝯuertūt̃ z° metha^{cc} tex^{u} et ꝯmēto q̄rto: qa oē eē ꝯplexū ē ueritas ubi eiꝫ nulla p̄pō eēt nō min⁹ ueritas hec eēt.s.de⁹ ē n^{c} min⁹ ueritas eēt.s.si de⁹ ē s̄ba deus ē ens. ❡ Secundū documentū quando aliquid ꝯpetit pluribus uni per attri butionem ad alterum et alteri abso lute ueriori modo competit cui abso lute competit q̄ cui per attributioneꝫ patꝫ ex quarto metha^{cc} textu et cō mento z°.Verius eīm al' sanum dici tur cum ad ipsum oīa sana dicantur sicut urina sana dicit̃ quia represen tat sanitatē aialis et nō ecōtra. ❡ Ex quibus ꝯcludit̃ ꝙ magis aut p̄prius ueritas ē et ꝯñaꝫ p si deus ē substātia deus ē ens:q̄ hec rationalis: deus est substantia ergo deus ē ens: p̄positio enim talis rōnalis aut ꝯditionalis non dicitur ꝯñā nisi quia ita ꝯsequitur ex parte rei:seu uerum ē ꝙ si deus est substātia deus ē ens. ❡ Ad dubiū g° dicit̃ distinguēdo rōne equocationis hui⁹ nois ꝯª.Veri⁹ tñ̄ assumēdo ꝯñā ē ueritas necessaria sig'cabilis p p̄pō nem rationalem uel illatiuam ꝙ ẜm hoc nulla ꝯñā ē que sit mala. ❡ Sed

ꝯtra istã uiã ar:ubi eiꝫ nihil eēt adhuc sequeret ꝙ nihil eēt.et si nulla ueri tas creata eēt ad deũ eē subãꝫ seque retur deũ eē ens g° ꝯ nõ ē talis ueri tas. ¶ Et ꝯfirmat qa talis ꝯña si simi tas ē nasus ē nõ uidet eē substãtia a liqua ut pꝫ:nec accidẽs cũ i nullo sub iecto eē uideat igit ¶ Secũdo seqt ꝙ in aliqua ꝯña bona nihil ex altero seqt qđ uidet absurdũ:et ꝯña pbat de ista ꝯña:si hõ est lapis hõ ē inaiatũ quoniã hoiem esse inaiatũ cum nihil sit non seqt ex aliquo. ¶ Ad p^m dico ꝙ ubi nihil esset ad ipsũ nihil seque ret nec esset aliqua ueritas:licꝫ si ni hil eēt nihil esset. ¶ Ad ꝯfirmationeꝫ dico ꝙ ista ueritas ē accidẽs multipli catum ad oēm punctũ mũdi:qa ubi qꝫ est scita uł scibił ergo ubiqꝫ ē ueri tas talis:ipsa tamẽ subiectiue ē i deo nõ qdẽ p inherẽtiã aut informationẽ: sed per pñtiam et indistantiam unde ante creationẽ mũdi infinite erãt ue ritates in deo:ut mũdus est creabilis et Sortes et Plato:neqꝫ ꝓpter hoc de us est potẽtia passiua aut ꝯposit⁹ cuꝫ sit actus purissimus xii° metha^ce tex tu et ꝯmẽto ultio:et oĩno immobilis viii° naturaliũ textu et ꝯmẽto lii°.et qa ipsum est primũ uerũ a quo oĩa alia uera esse et ueritatẽ habẽt:p eē et ue ritatẽ ei⁹ teste Aueroy z° sapiẽtie cõ mento q̃rto:iõ magis in deo reperit seu firmi⁹ q̃ in altera parte mũdi. tps eiꝫ est ubiqꝫ q̃rto naturaliũ textu et ꝯmẽto lxxxxv°:subiectio tñ ē i mũdo ut ex eodẽ q̃rto colligit ¶ Ad z^m cõ ceđit ꝯñs:neqꝫ ipsũ est absurdũ quo niã nõ dicit ꝯ^a qa oporteat aliqđ seq sed qa est talis ueritas necessaria ad modũ iam expressum: hec tñ mate ria altissimũ exquirit negociũ. ¶ Z^m dubiũ utrũ ꝯ^a habeat ꝯtradictoriũ: et si habet utrũ illud sit ꝯ^a. ¶ Ad h° du biũ rñdet Paulus pgu.dupli^r assigna ri ꝯtradictoriũ ꝯ^e.s.p negationẽ toti ꝓpositã et p aduersatiuã:quare pars affirmatiua dubii ē uera.uñ ꝯtradicto riũ isti⁹ ꝯ^e:tu es hõ g° tu es ał assigna tur p negatiõnẽ ꝓpositã p quã solum negat ꝯ^a et nõ aliqua ei⁹ ps:et ē assi gnare altero modo ꝯtradictoriũ:h° .s. põt eē ꝙ tu nõ sis ał q̃uis sis hõ.neqꝫ i conuenit unius duo fore ꝯtradictoria sicut et unius disiũctiue per negatio nem ꝓpositã:et altero modo p copu latiuã factã ex partib⁹ ꝯtradicẽtibus partib⁹ disiunctiue est assignare ꝯtra dictorium.Istam uiam uisus est sen tire phũs dicẽs ꝙ qcquid ꝯtingit affir mare ꝯtingit negare:ut pꝫ p̃mo pier menias:sed ꝯ^a affirmat ergo ipsa ne gatur.affirmatio aũt et negatio oppo nũtur ꝯtradictorie eodẽ libro g° ꝯ^a hꝫ ꝯtradictoriũ. ¶ Ista rñsio ē ambigua p̃mo qa cũ ꝓponit negatio tali ꝯñe ipsa nõ est ꝓpõ:qa nõ ꝯditionalis aut rõnalis cũ p eam denotet tolli illatio neqꝫ aliq̃ ex ypothe^cis g°. ¶ Z° quiã tũc haberet negare duo ꝯtradictoria pbat ꝯ^a ubi eiꝫ ponat ꝙ nihil nec a liqualiter fuerit foret aut eēt nec esse possit:et ꝓponat ista ꝯ^a:tu es hõ ergo tu sedes haberet negare ac ei⁹ cõtra dictoriũ.s.põt esse ꝙ non sedeas q̃uis sis hõ cũ repugnat posito.neqꝫ hanc uiam sensit phũs cum nulla ypo^ca sit affirmatiua. ¶ Dicenduꝫ ē ergo ꝙ quia affirmatio ē alicui⁹ de aliquo et negatio alicui⁹ ab aliquo p° priorum

qđ i nlla ypothe^a ɔtingit iō nulla ɔ^e est affirmatia neq ipsi^9 aliqđ ɔtradi ctoriū q̄tūcūq negatio pponatᷣ. unđ nō ɔis ppō negatiōis facit ut negatio neget sicut in dicēdo nō si aut nō ulʼ ideo dixit Boetius simlʼ cū multis ꝙ affirmatio et negatio sunt passiones ca^es ppōnis. ¶ Et si dicatᷣ incōplexa ne gantᷣ:ut nō hō cū ɔtradicat homi et nō ens enti:ergo a fortiori ypo^ce mul te erūt negatiue. ¶ Ad hoc dicitᷣ p^o negādo ɔñam:eo ꝙ si negatio habet effectū sup incōplexa hoc erit alia ne gatione rōne negationis que sit ratio negatiōis ɔplexorū de qua est sermo noster. ¶ Secūda dicitᷣ incōplexa nō negari:et ly nō in eis stat ifinite ut in fra in declarādis regulʼ .s. ab affirma tiua de pdicato ifinito etc.patebit. ¶ Sed ɔtra hūc modū ar^r:qa dissēti mus huic co^e tu es hō et tu es lapis: et eam negam^9 nō nisi p negationez ppositā toti:g^o pposita negatiōe erit negatiua:ɜ ɔ^a quia non dissentimus nisi ppōni. ¶ Nec quia ista ɔña foret bona:tu es hō ergo tu sedes et tu es alicū nō sit possibile ɔtradictoriū ɔñtis stare cū añte: eo ꝙ ɔñs habere cōtra dictoriū ꝺm hāc uiā est ipossi^e. ¶ Ad p^m dicitᷣ ꝙ sicut affirmatio q̄nq sū mitᷣ p assēsu ut cū assentim^9 ꝙ null^9 hō ē lapis:et q̄nq p affirmare aliqđ đ aliquo lz ei dissentiam^9.ut cū ɔcipim^9 ꝙ añchrist^9 ē:ita et negatio q̄nq su mitᷣ p dissensu ut dissentiēdo ꝙ hō sit lapis.et q̄nq p ut aliqđ ab aliquo remouetᷣ lz ei assentiamus ut cum p intellectū ɔciperem^9 ꝙ nullus homo est lapis. ¶ Ex quo sequitᷣ ꝙ in co^ua ista tu es hō et tu es lapis nō affirma

tur de aliquo nec aliqđ ab aliquo re mouetᷣ ad mētem phī iō ipsa nō est affirmatiua n^e ne^ua q̄tūcūq ei dissen tiamus. ¶ Ad z^m dicitᷣ negādo ɔ^am et ad pbationē dicitᷣ ꝙ lz ɔ^e nō habe at pprie ɔtradictoriū:hz tñ aliqđ silʼe illi i hoc ꝙ nō ē possibile simlʼ esse ita aut nō esse ita:sicut p ea significatᷣ et tale qđ est silʼe ɔtradictorio est dis iunctiua facta ex partib^9 ɔtradicenti bus copulatiue facte.

PRO CONSEQVENtia: Consequēter duas regulas ānectit magister cor^e sequē tes. P^a est ex ipossibili seqtᷣ qđlibz .i. ois ɔ^a est bona cui^9 añs ē ipossibile: p batur:qa nō pōt esse ita sicut adeq̄te significatᷣ p añs etc.g^o bona. assūp tū pbo qa si pōt esse ita sicut adeq̄te significatᷣ p añs ergo ipsum est possi bile ergo nō ipossibile.Inductiue et pz ut de ista et ɔsilibus:hō est lapis ergo celū quiescit. ¶ Secūda regula neces sariū sequitᷣ ad qđlibet.i.ois ɔ^a est bo na cui^9 ɔñs est necessariū:pbatᷣ quia sibi ɔpetit descriptio bone ɔ^e qa si nō ergo posset esse ita sicut adequate si gnificatᷣ p añs et nō eē ita sicut ade q̄te sig^tᷣ p ɔñs g^o ɔñs nō eēt neces sariū.pbatᷣ et inductiue ut de ista et ɔsilibus:tu curris ergo tu es ul^ʼ tu nō es. ¶ Has duas regulas logici famo sas accipiūt iuxta itellectū expressū Verū Aristotiles p^o porum uidetur aliter eas itelligere:ut itellectus pme sit ꝙ ex ipossibili sequitᷣ qđlibz tā .s. possibile q̄ necessariū de forma. ¶ Se cunde uero itellect^9 ē ꝙ ad qđlibz .s. tā possibile q̄ ɔtingēs et ipossibile i drñter seqtᷣ đ for^a necium.patēt ista

satis. Regule iste respiciūt ɔ^am bonaꝫ materialē tātū:ubi secludā ī arguendo ɔ^e qđ sit de ite^u aītis qđ dicit̄ qa ista ē de for^a:hō ē lapis g^o hō ē substātia:lꝫ aīs sit īpossibile et ɔ̄s necessariū. ¶ Neqꝫ ex his qs putet eas reglas euacuare materiā ɔ^c materiał tātuꝫ: quoniā aliq̄ ē ɔ^a materiał tātū cuius nec aīs ē īpossibile nec ɔ̄s necessariū:ut ista sol itrat p^m pūctū arietis g^o ōis sol intrat ꝑmū pūctū arietis:et h^c soluta est dicā bo^a gratia materie seu hitudinis terminorū:cui^9 nō pōt dari regula manifesta ꝑpter uarietatem multā inter hāc uł illā habitudinē terminorū ideo obticuit magister.

¶ ET SICVT DICEBATVR. Quatuor ex dictis inferunt̄ core^a. Pri^m ē aliqua ɔ^a ē bona seu uera cuius tam antecedēs q̄ ɔ^s sūt fł̄a et ecōtra.s.ꝙ aliqua ɔ^a est mala cui^9 tam antecedēs q̄ ɔ^s sūt uera:pꝫ de istis:tu es lapis ergo tu nō es hō:tu es hō ergo ego suꝫ homo.

¶ ET OMNIS CONDITIONALIS. ¶ Secūdū cor^m:ōis ɔ^a bona est necessaria et ōis mala ē impossibilis:hec duo cor^a patēt eo ꝙ ɔ^a que dicit̄ ꝑpōrōnalis aut discurs^9 uł ar^o lꝫ imꝑprie argumētū equalet ɔditionali.sꝫ eadē cor^a ostēsa sūt de cōditionali ī tractatu precedēti sue logice ergo. ¶ Dicitur tamen ꝙ ɔ^a imꝑprie dicit̄ ar^m qa ar^m dicit̄ rō rei dubie faciēs fidē p^o thopicorū:ɔ^a uero illud nō exq̄rit ut q̄ñ inferim^9 iddē ex eodeꝫ q̄re ōis ar^o siue ar^m est ɔsequētia sed non econuerso lꝫ imꝑprie ar^m sit ɔ^a. maiora enim de minorib^9 minora uero de maioribus minime hoc ē predicant̄ teste Por^9 in suo lib^o de uıbus.

¶ IDEO DICITVR QVOD Conditionał. ¶ Tertiū cor^m ɔ^a nihil ponit ieē sicut n^c ɔditionał.i.ꝑpter ɔcedere ɔsequētiā nō oportet antecedens aut eius ɔ^s cōcedere:ꝑbat̄ quia cōcedere ɔsequētiā nihil aliud est ꝭm Strodū q̄ ɔcedere ɔ^s debite īferri ex antecedente:sꝫ stat ɔ^s ꝙ est īpossibile debite inferri ex antecedēte īpossibili g^o recte dictū est ꝙ ɔ^a neqꝫ ɔditionał ponit aliq̄d inesse ɔsiłr sequit̄ ꝙ negare c^am nō est ei^9 antecedēs aut ɔ^s negare:pꝫ qa negare ɔ^am est negare ɔ^s debite inferri ex antecedente ṽo ɔcesso ut ī ista tu es hō ergo ego suꝫ homo.

¶ MODO TVNC STAT. ¶ Quartū cor^m lꝫ possit eē ꝙ uerū sequeret̄ ex fł̄o tamē īpossibile est fł̄m seq̄ ex ṽo. hoc cor^m sequ^t̄ ex descriptiōe bone ⁊ male ɔ^e quoniā si fł̄m sequeret̄ ex ṽo g^o ita eēt sicut adeq̄te significat̄ ꝑ antecedēs ⁊ nō esset ita sicut adeq̄te significat̄ ꝑ ɔ̄s et sic ɔ^a nō esset bona et hoc est ꝙ ꝑmit carmē ꝑmo priorū. Ex falsis uerū ex ueris nıl nisi uerū. ¶ Primū quesitū q̄re ōis ɔ^a bona est necessaria et ōis mala ē impossibilis. Ad hoc respondet̄ premittēdo p^o ꝙ significatū ɔ^c seu ɔditionał cognoscit̄ esse necessariū cū co^ua facta ex antecedēte et opposito ɔsequētis est īpossibił cognoscım^9 eniꝫ esse necessariū:ꝙ si tu es hō tu es ał quod est significatū h^9 cditiōał si tu es hō tu es ał:qa ista co^ua esset impossibilis: tu es hō et tu nō es ał et significatū ɔditionał aut ɔ^c cagnoscım^9 eē falsuꝫ cū co^ua facta ex antecedēte et ɔsequēte est possibił. ¶ Premitto z^o ꝙ tunc

ɔgnoſcit̃ ɔam ẽẽ bonã cũ coa factã ex
añcedẽte ⁊ oppoſito ɔſequẽtis eſt im
poſſibil':et ɔam malã cũ coua facta ex
antecedẽte et oppoſito ɔñtis ẽ poſſibil'
Hoc premiſſũ ſequit̃ ex po et ex de
ſcriptionib9 bone et male ɔe:tũc ſic ſit
a ɔa bona nõ nccia p aduerſam et ca
pio couam factã ex antecedẽte et op
poſito ɔñtis ipſi9 a et quero an ſit poſ
ſibil' ul' ipoſſibil':ſi ꝑ;go ſignificatũ a
ɔe eſt neceſſariũ g° ipſa ẽ nccia:ſi poſ
ſibilis go a eſt ɔa mala go nõ bona.ꝙ
etiã oĩs mala ſit ipoſſibilis declaro qa
ſit b talis ɔa tũc ſic:ſicut p ipſã ſignifi
cat̃ ẽ ipoſſibile go ipa ẽ ipoſſibil'.aſſũ
tũ ar2 qa ſi eſt poſſibile ponat̃ ineẽ
tale ſignificatũ:et tũc ſignificatũ erit
uerũ go ɔa uera et bona go neceſſaria
go ſignificatũ ei9 neceſſariũ ẽ go nõ
mutata ſignificatiõe b ɔe ipſam muta
ri ex falſitate i nccitatem ẽ poſſibile
qd ẽ abſurdũ:aliter idem ſignificatũ
qd erat falſum efficeret̃ neciarium.
Secundũ queſitũ an ɔditional' po
nat aliquid in ẽẽ. Rñr premittẽdo ꝙ
arguẽdo a ɔditionali ad diſiunctiuaꝫ
factã ex oppoſito ɔñtis et añte talis
ɔditional' ɔa ẽ bona de forma.pꝫ hoc:
quia talis diſiũctiua ẽ de iteu quarto
mõ ɔditional':pꝫ ex hoc exemplo: qa
ſequit̃ de forma ſi tu es hõ tu es aĩal
ergo tu nõ es homo uel tu es al'.oppo
ſitũ eim iſtius diſiũctiue qd ẽ hec coa
tu es homo et tu nõ es al':nõ ẽ imagi
nabile ſtare abſq; hac ɔtradictiõe cũ
hac cõditionali que erat añs.ſ.ſi tu es
homo tu es al'. Hoc premiſſo dico
ꝑmo ꝙ aliqua ɔditionalis ponit aliqd
in eſſe formal'r.i.ɔceſſa a ɔditionali o
portet ɔcedere ei9 ɔñs qd formaliter
ſequit̃ ex ipſa.ꝓbat̃ ſit a iſtã ɔditio
nalis bona de forma.ſ.ſi Sor.nõ eſt hõ
Sor.nõ ẽ lapis.et ar2 ſic ex a ſequitur
de forma ꝙ ſor.ẽ homo ul' ſor.nõ ẽ la
pis p premiſſũ:et ex hac diſiũctiua de
forma ſequit̃ ꝙ ſor.nõ ẽ lapis:qa ar2
a diſiiunctiua ad alterã eius partẽ ſe
quẽtem de forma ex qualibet parte
diſiũctiue ergo de ꝑmo ad ultimũ ſe
quit̃ de fora ex hac ɔditionali ſi ſor.
nõ ẽ homo ſor.nõ ẽ lapis ꝙ ſor.nõ ẽ la
pis et p ɔñs ɔceſſa hac ɔditionali opor
tet ɔcedere eius ɔñs.tꝫ ɔa:quia cõceſſa
ɔña aliqua ex añte ipſius oportꝫ cõce
dere eius ɔñs:ut regula quinta oñde
mus.ꝙ aũt ɔditionalis data ſit boa de
forma pꝫ:quia ex ɔtradictorio ɔñtis ſe
quit̃ de forma ɔtradictoriũ añtis. ſeq
tur eim ſor.ẽ lapis ergo ſor.ẽ hõ quia
ſor.eſſe hoĩem ẽ de inteu añtis. Secũ
do dico ꝙ ɔditional' ut ɔditional' non
ponit aliqd in eſſe.pꝫ hoc:quia aliter
quelibet poneret aliqd in eſſe qd eſt
falſũ:et hoc uoluit dicere magiſter.et
ẽ ſimile ſicut cũ ſolemus dicere ꝙ ar
guendo a ſenſu ɔpoſito ad ſenſuꝫ di
uiſum nõ ualet de forma.i.nõ ſub rõe
ſenſus ɔpoſiti et diuiſi.alioquin ſemp
ualeret arm:cũ hoc tñ ſcitum ẽ ɔñam
aliquã eſſe de forma ubi ar2 a ſenſu
ɔpoſito ad diuiſuꝫ:ut ſic arguẽdo põt
ẽẽ ꝙ tu ſis papa go tu potes ẽẽ papa.

MODI IGITVR ARGVENdi

Vigintiquatuor mõs ſeu regulas ar
guendi cões ſatis aggredit̃ Strod9
quib9 de bonitate et malitia ɔe facile
diiudicamus.Premittamus ergo eas
numerãdo hic in rubricis. Strod9 ita
ꝙ ꝑmo duas premittit ſuppõnes.z9
regulas ꝓbat.Prima igit̃ ſuppõ ẽ he:

b

In qualibet regularũ infra declarãda rum quas i rubricis habuim⁹ ex op posito ɔñtis cũ miori iferẽ opᵐ maio ris. Ex qua itendim⁹ ɔcludere non eẽ possibile coᵃᵐ factã ex añte et opposi to ɔñtis alicui⁹ illarũ regularũ et ut alii dicũt oppositũ ɔñtis nõ stare cum añte: vbi gratia pᵃ rᵃ et hec ɔditionalẽ si aliq̃ ɔᵃ ẽ bona et añs ei⁹ ẽ uerũ ɔñs eiusdẽ est uerũ. Dicit g° suppositio ista hũc modũ arguẽdi ualere ɔˢ illi⁹ nõ est vm et añs ẽ vm ergo ɔᵃ illa nõ ualet. et ita i singulẽ regl̃is applicetur suppositio.

Ex ISTIS REGVLIS. Secunda suppositio ẽ hec descriptiões ɔᶜ bone et male quas regl̃as et p̃mas notitias dicim⁹ sũt ve seu bone date intelligẽ do tñ in eis p ly ita eẽ res p̃marie sig nificatã seu subiectã significatiõi sic se habẽtem ulẽ quõlʒ altero mõ ⁊ itidẽ intelligim⁹ i rˡᵉ habẽdis utʒᵃ ⁊ q̃ta cũ de ly ita eẽ loquemur. Ex qua sup põne ɔcludere intẽdim⁹ φ ɔᵃ bona ẽ cui⁹ ubi fieret coᵘᵃ ɔstitura ex añte ⁊ opposito ɔñtis eẽt ipossibilẽ: ulẽ cui⁹ op positũ ɔñtis nõ stat cũ añte ubi ɔñs haberet oppᵐ. qđ dico: qa nõ seqẽ op positũ ɔñtis a ɔᶜ nõ stat cũ añte g° a ɔᵃ ẽ bona. Et ex eadẽ suppõne cõclu ditẽ φ ɔᵃ mala ẽ illa cui⁹ ubi asignare tur coᵃ facta ex añte ⁊ opp° ɔñtis eẽt possibilis. seu cui⁹ ubi esset asignare oppᵐ ɔñtis ipsũ staret cũ añte. Sic g° facile ex his suppõnib⁹ aggredi pos sumus regularũ p̱batiões. Sed du bitatẽ quõ ex pᵃ suppõe ɔcludit φ ubi fieret coᵃ talis ipsa eẽt ipossibilẽ. Rñr illud ɔcludi p̱ tãto ut in pᵃ regula: qa si ex opp° ɔñtis cũ miori. s. ex hac coᵃ ɔñs nõ ẽ uerũ ⁊ añs ẽ vm seqẽ oppⁿⁱ maioris. s. ɔᵃ nõ ualet g° coᵃ facta ex opp° oppositi maioris. s. ex ipsa maio ri ut ex hac ɔᵃ ẽ bona ⁊ ex ipsa mino ri ut ex hac añs ẽ vm simul cũ hac que erat añs cũ ipsa minori. s. ɔñs nõ ẽ vm ẽ ipossibilẽ p zᵃᵐ suppõnem: tũc sic ista ẽ impossibilẽ ɔᵃ ẽ bona añs est vm ⁊ ɔñs nõ ẽ vm g° coᵃ facta ex op posito ɔñtis pᵉ regule ⁊ añte eiusdẽ ẽ ipossibilẽ. patẽt oĩa intuenti.

ET ARGVITVR PRIMA RE gula. Vigintiq̃tuor regl̃as seorsuʒ p̱bat magister. Prima ẽ si aliq̃ ɔᵃ ẽ boᵃ ⁊ añs eiusdẽ ẽ vm ɔñs eiusdẽ ẽ vm. rᵃ p̱batẽ: qa detẽ oppᵐ ɔñtis regl̃e. s. φ ɔˢ suũ nõ sit vm simẽ cũ minori. s. añs il lius sit vm. Quo dato seqẽ φ cũ ɔñs sit p̱põ alr̃ ista nõ fuisset ɔᵃ g° ipsuʒ ẽ falsũ tũc sic: ɔñs ẽ falsũ ⁊ añs ipsi⁹ est vm g° ita ẽ sicut adeq̃te significatẽ p añs ⁊ nõ ẽ ita sicut adeq̃te sigᶦtẽ per ɔñs g° ɔᵃ nõ ẽ bona: qđ ẽ oppᵐ maio ris seu prime ptis regl̃e: tenet ɔña ex descriptione ɔᶜ male: ⁊ sic ex opposito ɔñtis cũ minori illatũ ẽ oppositũ ma ioris quare regula ẽ va: tenet ɔña ex suppositionib⁹ premissis.

SECVNDA REGVLA p̱batur ɔsimiliter. Regula zᵃ ẽ hec: Si aliq̃ ɔᵃ ẽ bona ⁊ ipsius ɔñs ẽ falsũ añs eius dem ẽ falsũ. p̱batio huius clara ẽ in lit tera. Propter has rõnes patent pᵃ et zᵃ regule: qa si falsũ sequeretẽ ex vo ergo oppᵐ ɔñtis nõ staret cũ añte: sʒ oppositũ ɔñtis erit vm cũ ɔñs sit fal sum ergo uerũ nõ staret cũ uero.

LICET TAMEN SEQVATVR.

Sed dubitatẽ an regule dicte ha beant ueritatẽ cum ly eritẽ aut ly fuit

ſicut cum ly ē. ¶ Rñdet Strodus po
nendo duas ꝓpõnes. Prima eſt: dicte
regule nõ tenẽt: cum ly erit aut cum
ly fuit abſolute. patꝫ ex° hoc: quia nõ
ſequit̃ iſta ↄª eſt bona et añs ei⁹ fuit
uerum ergo ↄñs eius fuit ueruꝫ. nec
ſequit̃ iſta ↄª eſt bona et ↄñs ei⁹ fuit
falſũ ergo añs eius fuit falſũ: qa utro
biqꝫ oppoſitũ ↄñtis ſtat cum añte: ubi
ꝑ ly iſta demonſtrat̃ in ꝑmo ⁊ z° ex
emplo hec ↄña precipue in ſcripto tu
es homo ergo tu es aĩal. quoniã in p°
exemplo ſtat ꝙ ↄª iſta ſit bona ⁊ ↄñs
nunq̃ fuerit ante hoc: ⁊ per ↄñs nũq̃
fuerit uerũ: cum quib⁹ ſimul ſtat ꝙ
iſta tu es homo fuerit eri: tũc añs fuit
uernm: ut pꝫ reſoluẽdo. ¶ Similiter ĩ
z° exẽplo oppoſitũ ↄñtis ſtat cũ añte:
quia ſtat econtra ꝙ añs nunq̃ fuerit
añ hoc ſed nũc primo ſit ⁊ ꝙ ↄñs fu
erit añ hoc ꝑ deceꝫ dies: ⁊ per ↄñs ſtat
ꝙ ↄª ſit bona et ↄñs fuerit falſũ ⁊ añs
nõ fuerit falſũ. et ſicut exemplis iſtis
patꝫ ↄñam nõ ualere cum ly fuit ita
facile oſtẽdetur nõ ualere cum ly erit

¶ SED CVM LI ERIT ITA ¶ Secũ
da ꝓpõ: dicte regule habẽt ueritatem
cum ly erit ita ⁊ cum ly fuit ita ſiml'
cum uerbo de pñti: pꝫ inductiue ĩ ſin
gulis: quia ſequit̃ iſta ↄª eſt bona de
meª priore et ita erit ꝙ añs eius ẽ v̇ꝫ
ergo ita erit ꝙ ↄñs eius eſt v̇m. et ſimi
liter cum ly fuit ſuo mõ ſequitur. pa
tent hec infra per ʒam et quartã regu
lam. et iſta zª ꝓpoſitio habet ueritatẽ
aſſumẽdo in arguẽdo ſic preciſe ꝑma
rie iuxta ↄpoſitionẽ ſuorũ terminorũ
nec mutabit̃ eius ſignificatio ¶ Qui
dam autẽ textus loco zᵉ ꝓpõnis habi
te habẽt ꝙ bene ſequit̃ iſta ↄª ẽ boª

et aliquãdo erit ita ꝙ añs erit uerum
ergo tũc erit ita ꝙ ↄñs erit uerũ. ¶ Et
ſimiliter ꝙ ualet ↄña cum ly ita fuit ꝙ
añs fuit uerũ ⁊ce. Sed littera iſta eſt
falſa: quia ſtat oppoſitũ ↄñtis cũ añte
ponẽdo ꝙ ꝑ totam horam futurã uſ
qꝫ ad ultimũ inſtans ſuum incluſiue
ↄª iſta ſit. ſ. tu curris ergo tu moueris
⁊ nũq̃ curras in dicta hora: et ↄtinue
in zª hora curras: ſic ꝙ poſt ultimuꝫ
inſtans ꝑme hore future nõ remane
at ↄñs date ↄᵉ: tunc pꝫ ꝙ in iſto ultio
Inſtanti erit ita ꝙ illud qđ eſt uel erit
añs erit uerũ: et tamẽ in illo eodem
ultimo inſtãti nõ erit ita ꝙ illud qđ ẽ
uel erit ↄñs erit uerũ et per ↄñs non
erit tũc ita ꝙ ↄñs erit: uerũ patent iſta
quia ↄñs illud nũq̃ erit poſt illud ulti
mum inſtans. ¶ Contra has duas re
gulas arguit̃ ꝑmo ſic: ꝫ ↄª eſt bona ⁊
añs eius eſt uerũ et ↄñs falſum ergo
regule falſe: ↄª nota: et ꝑma pars añtis
oſtendit̃: ubi per ly a intelligat̃ iſta
ↄª: quelibet ſingularis b uniuerſalis
eſt uera et cuilibet ſuppoſito ſubiectĩ
b uniuerſalis correſpondet ſua ſingu
laris ergo b uniuerſalis ẽ uera: et ſic
patꝫ ꝑma pars. zª pars arguit̃: ubi nõ
ſunt niſi iſte due uniuerſales. ſ. omnis
ꝓpõ eſt falſa que ſit b et hec alia ſcꝫ
omnis homo ẽ lapis ipſa ſic preciſe ſi
gnificãte pª ſig'te ſicut termini ipſi⁹
pretendũt ſꝫ nõ preciſe: quia aliter nõ
admitteret̃ caſus cum ſit inſolubilis
zª uero ſignificãte ſic preciſe ꝙ oĩs
homo eſt lapis et ſint iſte due ſingu
gulares hec uniuerſal' eſt falſa demõ
ſtata ꝑma. et hec uniuerſal' eſt falſa
demonſtata zª ¶ Ex quib⁹ patꝫ v̇itas
zᵉ partis. ſ. ꝙ añs a ↄñe ſit ueruꝫ eo ꝙ

quelibet pars eius ē uera ut liquet in tuenti. Sed q̄ ꝯñs sit falsū arguit̄ eo q̄ ipsū ē impossibile asserēs se eē falsum ut p3. ¶ Z° sic ista ꝯª est boª latrabile currit ergo canis currit: ꝗ añs eius ē uerū posito q̄ latrabile currat ꝗ ꝯñs ē falsū eo q̄ ipsum ē equiuocū significās equiuoce q̄ celeste sydus currit qđ est falsū. ¶ Tertio sic: ista ꝯª est bona possibile ē Adam esse papā ergo Adam pōt esse papa: cuius añs est uerū ꝗ ꝯñs falsū ergo regule false t3 ꝯª cum p̄ma parte assumpti: quia arguit̄ a sensu ꝯposito ad sensu3 diuisum rōne de ly pōt in terminis singularibus ac seruatis omnibꝰ aliis reqsitis ergo ꝯª ē bona. patēt omnia de mente Hēriſberi et aliorū logicorum. Zª pars ostendit̄ sic: hec ē possibilis Adam ē papa que adequate sic significat ergo possibile ē Adam eē papa3. Tertia pars etiā ꝓbat̄: quoniā ex isto ꝯñte sequit̄ q̄ Adam pōt ex istere: et sᶜ corruptū posset redire idē numero: qđ abhorret phūs ad finem z' de generatiōe. ¶ Quarto hꝰ bone ꝯᶜ hoc ē falsū ergo hoc ē falsū añs ē uerū et ꝯñs falsū ergo ꝗc̄e. patent oia ubi per ly hoc utrobiq3 demonstrat̄ ꝯñs. ¶ Ad primū r̄ndet̄ negado ꝯam oportet eim addere in añte q̄ quelibet talis singularis singulariter significet precise ex ꝯpositione terminorum sue uniuersalis: et si ponit̄ q̄ quelibet talis singularis singulariter significet precise ex ꝯpositōe terminorū p̄me uñs: tunc neget̄ q̄ quelibet talis singularis sit uera: p̄ma eim tunc ē falsa: quia significat coᵘᵉ q̄ hec uñs est falsa. s. b et aliqd aliud falsu3 . rōne cuius falsa dicit̄ . b eim uñs nō potest significare precise primarie q̄ ōnis uñs est falsa sed bene coᵘᵉ sic ꝗ aliqđ aᵒ falsū ideo singulares debent assumere significatū iuxta ꝯpositioñe terminorū uniuersal' significanᵒ coᵘᵉ: hec tamē materia lōgu3 exqreret sermonē: sed ad materiā insolubiliū differamus. ¶ Ad zᵐ dicit̄ illam nō eē ꝯñam cum sit equoca rōne equiuoci ꝯñtis: ꝯñs eim illud nō ē ꝓpō. nec ipsu3 est ꝯñs: quia omnis ꝓpō est una ꝓpō: equiuoca aūt ꝓpō nō est una sed plures primo piermenias. ¶ Et si contra hoc obiicit̄ primo omne significans uerum uł falsū est ꝓpō: ꝓpō equiuoca ē huiusmōi. Secūdo: ꝓpsitō diuidit̄ in uniuocā ꝗ equiuocā ergo ꝓpō equoca est ꝓpō. ¶ Dicit̄ q̄ nisi uniuoce uerū aut falsū significet nō erit ꝓpō q̄ decuit eo q̄ omnis ꝓpō in uoce debet subordinari uni in mente. Sūt ei3 ea que sunt in uoce earū que sūt in aia passionis note ad p̄ncipiū pᵗ periermenias. ¶ Et ex hoc colligit̄ mens Pauli ueneti uolentis has nō eē ꝓpōnes Sor. pōt Plato incipit cū quelibet istarū equoca uideat̄ eē: quia intellectus pēdulus ē an p̄ma accipiat̄ pro sigᵗto hᵒ. s. sor. pōt eē: an ꝓ hoc sor. pōt currere uł dormire et sic de aliis: non tn̄ ē p̄ntis specu'atiōis an aliq ꝓpoª sit equoca ad eē et ad operari. ¶ Secūdo dicit̄ nō oē diuisū predicat̄ de diuidentibꝰ. ens ei3 diuidit̄ in unū ꝗ multa ꝗ tn̄ multa nō sūt ens sed sūt entia ꝓpō ergo equoca cū sit plures nō est ꝓpō: Preterea equocu differt a ꝓpōne sicut falsū a uero. uñ nō dicimꝰ q̄ aurū falsū sit aurū. ¶ Ad 3ᵐ dr negādo

illã ꝯñam eē bonã.neq; ꝑuant᷑ ꝯditio
nes quib⁹ ipſa ſit bona.Ego eī; puto
magnã eē differētiã īter has ꝓpōnes
poſſibile ē Adam eē papã:ꝛ pōt eē ꝙ
Adam ſit papa q̃tumcūq; ly pōt in z^a
faciat ſenſum ꝯpoſitū cū teneat᷑ imp
ſonaliter.prima eīm ꝓbanda ē officia
biliter h^o mō:hec ē poſſibilis adam eſt
papa que adequate ſic ſignificat g^o
poſſibile ē adam eē papam:ꝛ ita iſta
ē uera.z^a uero ē falſa nō probãda mō
dicto ſed explicãda hoc mō:nūc ē pō
tentia ad hoc ut adam ſit papa qđ ē
falſū ut ex argumēto liquet:niſi g^o
Hētiſ ber mentē hãc habuerit nō eēt
poſſibile eum dixiſſe uerum ut ex di
ctis p;:bene tamē ſequit᷑ pōt eſſe ꝙ
adam ſit papa ergo ada; pōt eē papa
ꝛ ecōtra.loquor aūt hic de poſſibili ut
opponit᷑ ꝯtradictorie nō poſſibili ſeu
īpoſſibili ꝑ ſe.đr eī; īpoſſibile ꝑ ſe qđ
nec potuit nec eē pōt ita ꝙ poſſibile
đr ꝑ opp^m ꝙ potuit aut pōt eē. ¶ Ad
q̃rtū rñdet Strod⁹ nō admittēdo caſū
nō eī; ē poſſibile ꝙ ꝑ ly hoc ꝙ ē ps añ
tis demonſtret᷑ ꝯñs:cū nō ſit poſſibile
partē ſupponere ꝓ toto cui⁹ ē ps ut ī
fra in xiii^a r^a diceť. ¶ Heſber⁹ v̇o dice
ret illã ꝯ^am nō ualere ꝯñs eīm cū ſit in
ſolubile ē f ľm:cū ad ipſum eē uerū;
ſequat᷑ ipſum eē fľm añs v̇o ē v̇m iō
iſta ꝯ^a nō ualet:q̃ñcūq; tñ ꝓponit᷑ eſt
ꝯcedēda ut ī materia īſolubiliū clare
p;. ¶ Suiſet tamē aliter rñderet dicēdo
nō incōueníre ī materia inſolubilium
ex uero ſeq falſū:ꝛ ultra diceret regu
las iſtas debere ītelligi extra materiã
inſolubiliū.ſed ꝓma rñſio ē Hētiſberti
hodie cōis ꝛ ſatiſfaciēs. ¶ Preter hec
argumēta ſolēt alii aliter obiicere ut

ꝙ aliq̃ ꝯ^a cui⁹ añs ē uerū ꝛ ꝯñs falſu;
ſubordinet᷑ uni bone mētali:ꝛ ꝙ iſti⁹
ꝯ^e ne^{ue} nō ſi tu es hō tu ſedes añs eſt
uerū ꝛ ꝯñs falſū:ac ēt ꝙ alicui⁹ ꝯditio
nalis bone denoīate a ly niſi añs eſt
uerū ꝛ ꝯñs falſū ut hui⁹ niſi tu es aľ
tu nō es hō:ꝛ his ſimilia adducūt.q̃re
in rñdendo multas ponūt limitatiōes
in ſoluēdis regulis.Mihi aūt in mēte;
uenit illud famoſum ꝓmi phicorum:
fruſtra fit ꝑ plura qđ pōt fieri ꝑ pau
ciora ꝛ eq; bene tex^u ꝛ ꝯmēto v^o:q̃re
nō oport; aliq̃ ex limitationib⁹ q̃s
dant .ī ꝓmis eī; īpoſſibile ē aliquam
ꝯñam ſignificare aliter q̃ iuxta ꝯpoſi
tionem ſuorū terminorū ad modum
expreſſū ſupra ī declaratiōe deſcripti
onis ꝯ^e bone. alie limitatiōes ſupflue
ſunt cū nō det᷑ ꝯña negatia. ¶ Et ſi de
tur ꝯditionaľ denoīata a ly niſi:non
min⁹ r^e habēt ueritatē cū añs ſit fľm
ſicut ꝛ ꝯñs.uñ añs ī ꝯditionali de ly ni
ſi data nō ē ly tu es aľ ſed ly nō tu es
aľ:ut ſupra ī aſſignãdo añs ꝛ ꝯñs in
ꝯñtis clare patuit.

TERTIA REGVLA. ¶ Tertio
loco ponit᷑ hec regula:Si ꝯña ē
bona et aliqñ erit ita ſicut adequate
ſignificat᷑ ꝑ añs uľ ita fuit:tūc erit ita
uel ita fuit ſicut adequate ſignificat᷑
per ꝯñs.ꝓbat᷑ ſic ex cōtradic^{oo} ꝯñtis
regule cum minori infert᷑ oppoſitū
maioris ergo regula uera.p; ꝯña ex
premiſſis.aſſumptū arguit Strodus:
quia ſi nō:detur oppoſitū ꝯñtis regu
le cum miori.ſ.ꝙ nō erit uel non fuit
ita ſicut ſig^t᷑ per ꝯñs qñ erit uľ fuit
ita ſicut adequate ſignificat᷑ per añs
ꝛ ſic iſta ꝯña ē bona. Sed ꝯtra ex ꝑ
parte hui⁹ co^{ue} ſequit᷑ ꝙ talis ꝯ^a ſolū

precise sic significando sicut nunc nō ualebit:cum tunc sibi competat descriptio ɔñe male:ergo ⁊ nunc non est bona.qđ est oppositū prime partis regule seu maioris.tenet ɔª p unū correlariū superius.s.ꝙ ois ɔª mala ē impossibilis.

QVARTA REGVLA. Regula quarta hec ē: Si ɔª est bona ⁊ aliqñ nō erit ita: uel nō fuit ita sicut adeqte significat̃ p ɔñs:tunc nō fuit ita uel nō erit ita sicut adeqte significat̃ per añs.ista eiꝫ ex ꝓbatione 3ᵉ regule deducit̃.

ISTE TAMEN MODVS arguēdi. Neqꝫ putet aliquis inquit Strodus hunc modū arguēdi ualere a ɔª est bona:gᵒ quādocūqꝫ erit ita sicut adequate significat̃ per añs:tunc erit ita sicut adequate significat̃ per ɔñs quoniā oppositū ɔñtis stat cum añte: sicut patꝫ posito ꝙ a sit ista ɔª.s.tu es papa ergo tu es presbyter.stat eim ꝙ nunq̄ erit ita sicut adequate significat̃ per añs a ɔᶜ quādo erit ita sicut adequate significat̃ per ɔñs. Et ꝙ a ɔña sit bona ⁊ per ɔñs stabit oppoᵐ ɔñtis cum añte:cum uniuersal̃ negatiua claudat perticularē negatiuam que ē opposita huiᵘ.s. quādocūqꝫ erit ita que erat ɔñs in modo arguendi quem diximus non ualere.ex hoc sequūtur due ɔclusiones:Prima ē hec: non quādocūqꝫ tu eris papa tu eris homo.Secunda:aliquo tempore quo eris papa nō eris homo. Patet prima cum eius oppositū sit falsum.s. quandocūqꝫ tu eris papa tu eris homo: qa ex hac sequit̃ ꝙ aliquādo eris papa quādo eris homo ergo aliquo tēpore eris papa et illo eris homo.ubi ultimū ɔñs est falsum pro ꝑma parte.Secunda ɔclusio patꝫ:quia eius oppositum est falsum ut liquet. Sed ɔtra has regulas arguit̃ sic:ista ɔña est bona deus est ergo nulla chymera ē:et aliquando erit ita sicut adequate significatur per añs ut cras:⁊ nō erit ita sicut adequate significat̃ per ɔñs ergo regula falsa.clarissima est ɔª cū ꝑma ⁊ zª parte añtis.⁊ 3ª ostēdit̃:quia nullam chymerā esse nō est aliquid nec erit aliqd ergo nō erit aliquid:gᵒ non erit ita ꝙ nulla chymera ē. Secundo sic:ista ɔª nō ualet a ɔª est bona ⁊ añs eius erit uerū ergo ɔñs eiᵘ erit uerū: ergo a simili non ualebit cum ly ita e rit.tenet ɔª:quia non uidet̃ esse ratio diuersitatis. Ad primū dicitur negando ꝙ nō erit ita :ꝙ nulla chymera est:⁊ nego ulterius ꝙ nullam chymeram esse nō sit aliquid quoniā est ueritas quedā multiplicata ad oēm pūctum mūdi ut supra patuit. Ad zᵐ dicimus rōnem diuersitatis esse quia cum ly ita erit arguendo denotatur ꝙ in aliquo tēpore futuro uerū erit āñs esse uerum:⁊ per ɔñs tūc uerum erit ɔñs esse uerum:alioquin cū añs et ɔñs sint relatiua que posita se ponunt:tunc añs esset uerum ⁊ ɔñs falsum:⁊ tunc illa ɔª nunq̄ fuisset bona:qđ est oppositū prime partis assūpti.Hoc autem mō denotatur cum ly erit absolute.unde stat ꝙ añs alicuiᵘ ɔñe bone erit uerum:et tamē nunq̄ ɔñs erit uerum ut in zª claruit regula.Ex predictis simul cum zª regula sequit̃ hec ɔᵒ ɔcedēda:ꝙ illud qđ est uel fuit añs fuit uerū:⁊ tamē nūq̄ fuit

ita ꝙ illud qđ ē uel fuit añs fuit uerū: p₃ intelligēti per predicta.

QVINTA REGVLA.Quitam reglam expedit ꝓbare que est hec:si ɔña est ɔcedenda ⁊ añs ipsius est ɔcedendū:ɔñs similiter est ɔcedendū ab eodem. Primo tñ due premittunt̃ suppōnes.zᵒ ꝓbatur rᵃ.Prima igitur suppositio ē hec: Illud est ɔcedendū negandū dubitādum aut distinguendū qđ est dignū ɔcedi negari dubitari aut distingui.

SVPPONITVR ETIAM. Secunda suppositio:Illud est dignū ɔcedi ab aliquo qđ est scitum eē uerū₃ nō repugnās uel sequēs ex aliquo bene admisso ab eodem uł sequens ex ɔcesso uł ɔcessis:uł opposito bene negati.Similiter illud est dignum negari ab aliquo qđ est scitum eē falsum nō sequēs uł repugnās bene admisso ab eodem uł repugnās bene ɔcesso ⁊ce.Et siliter dignū dubitari ab aliqᵒ eē dicitur qđ est dubiū sibi: uł altero mō ut infra suo loco dicet̃. Et dignū distingui:quia est equiuocū.Has suppositiones nō ꝓbat Strodus:sed famosas hoc in loco accipit. Sed ɔtra regulam arguit̃ primo:ꝙ aliqua ē ꝓpō scita esse uera nō repugnās que nō ē ɔcedēda.⁊ aliqua ē scita a te esse falsa nō sequēs que non est a te neganda.primū pat₃ de ꝓpōne uera scita a te esse uera auctoritate preceptoris nō intellecta a te:sicut esset ꝓpō greca uera nō eīm esset intellecta a te: quare nec ɔcedenda a te.Secundū p₃ de ista nō intellecta a te antropos est lapis:ubi firmiter credas eam esse falsam auctoritate magistri: ipsa enim tunc non est a te neganda:quia non intellecta. Secūdo ad idem sic: ponatur ꝙ scias hāc homo ē lapis ɔuerti cum ista necessaria deus est: tunc pat₃ ꝙ prima ē uera scita a te eē tał: quia scis ꝙ ɔuertit̃ cum necessaria: ⁊ tamē est negāda. Tertio ꝓbatur ꝙ aliquod est sequens non ɔcedēdu₃ ut ꝓpositio sequēs non intellecta a te scita a te eē sequēs ex preceptore. Similiter p₃ idē de ꝓpōne tibi dubia sequēte ex aliquo a te bñ admisso quā nescires seq:quoniā tūc nō uidet̃ eē ɔcedēda. Et per hoc arᶻ aliqd repugnans nō eē negandū:ut illud qđ eēt nō intellectū a te aut repugnās scitū qđ nō sciret̃ repugnare. Quarto arᶻ ꝙ nullū falsum est cōcedendū: qa ɔcedere falsū est decipi ⁊ malū intellectᵒ uiᵒ ethicorū. Ad primū dicit̃ argumētū militare nisi in zᵃ suppōe suppleat̃ illud eē intellectū.nulli eīm dubiū eē debet:ꝙ nisi ꝓpō sit intellecta ad ipsam nullo modo est rñdēdum ɔcedendo uel negando. cōcedere eī₃ est credere.⁊ negare est dissentire:qᵒrū qđlibet presupponit itelligere. In argumēto gᵒ nulla illarū ē itellecᵃ: l₃ sit itellecta eē ṽa uł falsa:qre nō ɔcludit arᵐ. Ad zᵐ dicit Paulᵒ pgu. ꝙ aliqd eē ɔcedēdū ɔtingit dupᶻ noialiter.f.qa ē dignū ɔcedi ad modū Strodi.aut pticipialiter:qa est rñdendum p hoc uerbū ɔcedo:unde ad arᵐ dicit ꝙ prima est ɔcedēda noialiter: qa est digna ɔcedi cū ɔuertat̃ cū necio p se: nō tñ ē ɔcedēda pticipialiter:cū nō debeamᵒ eā ɔcedere s₃ negare bñ rñdēdo cū ꝓponit̃.Ista solutio est erronea ut puto;Primo:quia ista ꝓpō homo ē

lapis nõ ē sequēs neqꝫ uerā gͦ nõ est
ɔcedēda noīaliter. ¶ Secūdo uidetur
ɔtradictionē asserere ꝙ aliqd sit côce
dendū ⁊ nõ debeat rñderi ꝑ hoc v̉bū
ɔcedo:sequit̃ eiꝫ ipsa ē ɔcedēda a te
ergo debes ipsā ɔcedere gͦ ꝑ hͦ v̉bū
ɔcedo rñdere. ¶ Tertio iplicat ēt ɔtra
dictionē ꝙ una ꝓpõ sit digna ɔcedi:
⁊ neget̃ bene rñdendo:quoniā si bñ
rñdetur negãdo ergo dignū est illud
fieri.s.negare ergo nõ ē dignū ɔcedi.
¶ Quarto ad oē scitū nõ repugnãs
⁊ ad omne sequēs ē rñdendū ꝑ hoc
uerbū ɔcedo.sed ista pª est scita nõ re
pugnãs uł sequēs gͦ ad ipsam ē res
pondēdū ꝑ hoc uerbū ɔcedo. ɔñaꝫ cū
maiori ipse nõ hꝫ negare:eo ꝙ nõ alia
rñsione est rñdendū.minor patꝫ:quia
ipsa ē digna ɔcedi ergo ipsa est scita
nõ repugnãs aut sequēs. ¶ Dico igit̃
aliter posito tibi casu ꝙ dicta ꝓpõ nõ
est ɔcedēda a te noīaliter cū nõ sit v̉a
neqꝫ sequēs.tu uero habes ɔcedere ꝙ
sit ɔcedēda noīaliter nõ tanq̄ uerū sꝫ
ut sequēs.⁊ similiter habes ɔcedere
ꝙ debet rñderi per hoc uerbū ɔcedo
¶ Ad 3^m dicit̃ ꝙ in dicta suppositiõe
oportet supplere scitū esse sequēs ac
scitū esse repugnãs ⁊ intellectū sicut
prius dicebatur. ¶ Ad quartū duas
pono ɔclusiones ɔtra oēꝫ scholā :Pri
ma Nullū falsū q̃tūcūqꝫ sequēs ē ɔce
dendū.ꝓbat̃:quilibet error ē uitãdus
sed ɔcedere falsū est error ergo ē ui
tandū ⁊ per ɔñs nõ ɔcedendū: pꝫ ɔña
cū toto assumpto. ¶ Secundo: in arte
obligatoria nullū falsū est ɔcedendū
ergo ɔclusio uera:patꝫ ɔª: ⁊ assumptū
declaro:quia ubi ꝑ õerē mihi ipsi ego
nõ sū ⁊ admitterē:⁊ deinde ꝓponerē
ego non sum:hec talis ꝓpositio licꝫ sit
sequens non crederet̃ a me:neqꝫ ei
assentirē aut ɔcederē cum sit contra
sensum. ¶ Tertio ubi possibile esset
tuos mihi inotescere ɔceptus absqꝫ
loquela uł altero nutu:⁊ ponerē istā
tu nõ es ⁊ admitteres mēte:deinde ꝓ
ponerem tibi tu nõ es substãtia:hanc
nõ mente ɔcederes licꝫ esset sequens.
¶ Quarto dato opposito ɔclusiõis seqt̃
possibile fore iddē ɔcedi ⁊ nõ ɔcedi sił
qd ɔtradictionē implicat:⁊ ɔª ꝓbatur
ponēdo in mente ut prius tibi istam
omnis homo sedet ⁊ in eodē instãti
ꝓponerem papa sedet:tūc habes du
bitare:⁊ in eodē instanti ꝓpono papa
ē homo ɔcederes:⁊ tūc proponerē pa
pa sedet haberes ɔcedere tãq̄ sequen
tem ꝑ aduersariū:⁊ in eodē instanti
dubitas ergo ɔcedis ⁊ nõ ɔcedis. ¶ Et
si dicat̃ ꝙ in eodē instãti nõ ē possibi
le formare tot actus itellectu:ɔtra qa
intellect⁹ format simł duas ⁊ tres ꝓ
positiones iuxta illud p̄mo posteriorū
quorū simł ē accipere notitiā ⁊ statiꝫ
inducēs cognouit.⁊ sic uidet̃ nõ in
côuenire intellectū simul formare q̄
tuor precipue ubi q̃tuor i sylo^mo eēnt
de subiecto correlatiuo. ¶ Secūda ɔͦ
nullū uerum q̃tumcūqꝫ repugnãs ē
negandū:ꝓbatur:quia tunc oppositū
talis ueri eēt falsum ɔcedendū qd est
ɔtra primā ɔclusionē.Ex his ergo pꝫ
ridiculum esse ꝙ ars obligatoria ob
liget nos ad falsum ɔcedendū ⁊ v̉m
negãdum.omnis eīm dialetica inuē
ta est ut falso dissentiamus uelut nor
ma et modus sciendi omnium scien
tiarum secundo metha^ce textu et
commento xyͦ et p̄mo thopicorū. ¶ Et

si ɔtra hāc uiam allegat̃ phūs 2° de aīa textu et q̄rto ɔmēto qui uidetur nos obligare ad falsum ɔcedēdum eo ꝙ asserit ꝙ posito uacuū esse h₃ ɔcedi ꝙ nihil uidet̃.et ɔmētator ꝑmo celi ɔmēto xcv° inqt:Possibili posito in eē nō debet sequi incōueniēs. Rñr phūȝ et ɔmētatorē nil aliud uelle nisi ut fal sum admittam⁹ tanq̄ possibile falteȝ apud intellectū ex quo nō debet seq̄ incōueniēs.i.impossibile.et h° ꝑ tanto quia decet artifices uidere qd sequit̃ ex possibilitate rei.unde phūs loco al legato non concedit nihil uideri:sed sequelā hanc neciam si uacuū esset nihil uideret̃ :q̄re ex rōnibus nostris habitis quas ualidas eē putam⁹ ɔclu siones dicte uident̃ oīno uere. ¶ Nō eīm puto artem obligatoriā eē alteri us rōnis ubi ꝑ possibile oēs rñsiones in eodē instanti fierent ⁊ ꝓbatiōes si militer.uel ubi per possibile mētis cō ceptus patefierent i instāti obligāti ⁊ rñdenti.uerū artem hanc nullo mō ponimus nisi ad modū expressū cōce dendo sequelā sed nō ɔñs falsū:⁊ hoc uolētes logici nostri exprimere nesci uerunt:quare errauit Strodus dicēs: ꝙ ɔcedēdum est aut uerum nō repu gnans aut falsum sequēs ⁊ce. Vnde nunq̄ debeo ɔcedere ꝙ nō sum hic: sed bene ɔcedo hoc uerum et neces sarium si nō sum nō sum hic. supra autē ⁊ infra loquor ꝯm uiam cōem ne uidear fugere. ¶ Ex limitationib⁹ suppositionū supra habitis seqt̃ pri mo ꝙ aliqd est scitū esse uerū qd̄ nō est intellectū:l₃ sit intellectū eē uerū. ¶ Sequit̃ 2° ꝙ scio a esse uerū ⁊ nō repugnans ⁊ tamē nō est ɔcedēdum

q̄tumcūq₃ a sit intellectū:patet posito ꝙ sciam a esse uerū istoruȝ mihi du biorū rex sedet ⁊ nullus rex sedet, neq₃ hoc est ɔtra 2ᵃᵐ suppositionem magistri:quoniā magister intelligit de sensu diuiso ꝙ ꝓpō sit scita eē ṽa ⁊ nō de sensu ɔposito. Vnde in casu a nō scio esse uerū l₃ sciaȝ ꝙ a sit ṽm tutius tamē ⁊ breuius diceret̃ ꝙ ma gister loco de ly scitum eē uerum in tellexit scitum ⁊ tunc nō oportȝ sup plere intellectū a ergo in casu nō est scitum l₃ sciam ꝙ ipsum sit uerum. ¶ Circa dicta ueniūt q̄tuor querēda Primū quō ē rñdēdum ad ꝓpōeȝ du biā sequētē ex aliquo biñadmisso ubi nescit̃ eē sequēs.Secūdum qd ad sci tum eē falsū ⁊ intellectū sequēs non scitū eē sequēs .Tertium qd dicēduȝ ad scitū repugnās nō scitū eē repug nans. Quartum qd rñdēdū ad aliqd̄ falsū extra tpus obligatiōis firmiter creditū. ¶ Ad primū dicit̃ cōiter a logicis ꝙ omne repugnās ē negādū ⁊ oē sequēs ɔcedēdum dummodo sit itellectū q̄tumcūq₃ sit dubiū. Ego ṽo puto ꝙ sicut nulla obligatiōe tibi fa cta dubitas aliquā ɔ°nem l₃ forte seq̄ tur ex aliquib⁹ ueris tibi notis ex qb⁹ nescis sequi :nec hoc putat̃ error in du°° ita nisi sciamus dubiū tale esse sequēs ipsum nō ē ɔcedēduȝ ¶ Vbi au tem opponēs cōsideret tale dubiuȝ se qu :error esset ipsum dubitare.Et per hoc patȝ solutio ad 2ᵐ ⁊ 3ᵐ ¶ Et ultra puto ꝙ si aliquid ē scitum a me :⁊ dubito illud sequi aut repugnare ex aliquo bene ɔcesso nō habeo ad ipsuȝ rñdere.neq₃ inconuenit aliquam eē ꝓpositionē ad quam nullo modo est·

rn̄dendū ut īfra pātibit. ¶ Ad q̄rtum
rn̄det Caetanꝰ ꝙ debemꝰ credere ⁊
nō ꝯcedere. Hec rn̄sio ⁊ si uideatᷣ eē
Hesberi in solutiōe p̄mi argumēti in
suo de scire: ac ēt magistri in ar^{o} ꝯtra
decimā q̄ntā regulā: mihi tn̄ uidetur
nō tuta. quoniā oē ꝯcedere ē credere
⁊ ecōtra. ꝯcedere eiꝫ mēte nihil aliud
uideṫ q̄ quidā assensus ⁊ credulitas
ipsa. quoniā sicut falsū extra tēpus ob
ligationis nullo mō ē cōcedendū ita
nec credēdū: cū nō magis primum q̄
2^{m} error esse uideatur. ¶ Est ergo di
cēdū ꝙ nullū falsū extra tēpus ē ꝯce
dendū neq; credendū: ⁊ per ꝯn̄s nul
lo mō ē rn̄dendū quādo falsum ē cre
ditū. nō eīm bene negareṫ: quia tūc
credereṫ idē ⁊ nō credereṫ: cum ne
gare sit dissentire.

PROBATVR ERGO. Dua
bus igiṫ premissis suppōnibꝰ
ar^{2} r^{a} sic: q̄a si nō: deṫ opp^{m} ꝯn̄tis cuꝫ
an̄te. s. ꝙ $ꝯ^{a}$ sit ꝯcedēda ⁊ an̄s ꝯcedēdū
⁊ ꝯn̄s nō: ⁊ tunc sequiṫ ꝙ cū de ꝯn̄te
ꝯsidereṫ ꝙ ipsū sit negandū dubitan
dum aut distinguendū: sed q̄dlibet
istorū est falsū ergo ⁊ce. ¶ Q̄d nō sit
negandū ar^{2}: quia si sic ergo ē falsum
scitū eē tale nō sequēs aut repugnās
nō p̄mū quia si esset falsū ergo ⁊ an̄s
p 2^{am} regulā: tunc sic: an̄s est ꝯceden
dum ut falsū ergo sequēs ex aliquo
bene admisso: tꝫ $ꝯ^{a}$ p premissa: tunc s^{c}
an̄s est ꝯcedendū quia sequens ex ali
quo bene admisso in aliqua obligati
one tibi facta: ergo eadē rōne ꝯn̄s est
a te ꝯcedendū: tꝫ $ꝯ^{a}$: quia ex quocūq;
sequiṫ an̄s alicuius $ꝯ^{e}$ bone: ex eodeꝫ
sequiṫ ꝯn̄s eiusdē. q̄d probo sic: capio
ꝯn̄am ꝯcedendā a te cuius an̄s sit a $ꝯ^{s}$
uero b ⁊ positū et a te admissum c et
tunc probo ꝙ ex c sequiṫ b sicut ex
c sequiṫ a: quia si nō: ꝯtra arguendo
a c ad b nō ualet ꝯn̄a: ergo stat eē ita
sicut significaṫ per c et nō esse ita
sicut significaṫ p b. Ponaṫ ergo ita
in esse. s. ꝙ c sit uerū et b falsū: tunc ar
guo sic arguendo a c ad a ꝯn̄a est bo
na et c est uerum per casum ergo a
est uerum. tꝫ $ꝯ^{a}$ per primam regulā.
Et ultra a est ūm et b falsum ergo $ꝯ^{a}$
nō est bona ergo impossibiľ ergo nō
ꝯcedenda: q̄d est oppositū p̄me partis
co^{c} quādo. s. assumebatur opp^{m} ꝯn̄tis
cum an̄te. ¶ Hec probatio uideṫ di
miuta unde admiror logicos omnes
qui eam neglexere. ¶ Quatuor tn̄
uiis compleri aut suaderi poterit pre
mittendo primo ꝙ credere sit ꝯcede
re et econtra q̄d patuit paulo supra.
¶ Secūdo premitto ꝙ credere ꝯn̄am
ut hāc si homo ē animal est requirit
credere ꝙ impossibile est hoiem esse
et nullū animal esse: hoc patere uide
tur ex descriptione ꝯn̄e bone. uel sal
tem uolumus premittere ꝙ nō repu
gnat quemcūq; credētem talē ꝯn̄aꝫ
credere ꝙ nō est possibile hoiem esse
⁊ nullū alᷓ esse: q̄d de se patꝫ. ¶ His pre
missis ¶ Prima uia sit ista: quia si $ꝯ^{a}$
nō est ꝯcedendū ⁊ de eo ꝯsideraṫ g^{o}
negandū distinguendū dubitanduꝫ
aut credendū. nō negandū: quia non
ut falsū ut ꝓbauit Strodꝰ nec negā
dum tanq̄ repugnās: qnoniā tūc pari
ratione an̄s esset repugnās: tenet $ꝯ^{a}$:
quia si ꝯn̄s alicuius bone ꝯn̄e repug
nat alicui eidem repugnat an̄s ut
per regulam xx^{am} probabiṫ. nō etiaꝫ
tale ꝯn̄s esset distinguendū: quia tūc

ↄ^a eét diſtinguéda g^o nõ ↄcedéda. Ne q́ꝫ etiã é dubitãdum: qa cũ ↄ^a a te ſit credéda qa ↄcedéda ⁊ ↄceſſa g^o credis ꝙ impoſſibile é hoiem eé ⁊ nullũ al' eé: ul' ſaltẽ ſtat ꝙ credẽdo ↄ^{am} iſtam credas ꝙ impoſſibile ſit hoieꝫ eé ⁊ nullũ al' eé: ſed credis hoiem eſſe qa credis añs g^o credis al' eé ⁊ p ↄñs nõ eſt a te dubitãdũ tale ↄñs. ſ. al' é ¶ Secũda uia ſumit̃: quia ois ↄña ↄcedéda ab aliquo eſt ſcita ab eodem. nihil eim é ↄcedẽdũ niſi ſcitũ aut falſũ ſequens ergo omnis ↄ^a ↄcedéda ab aliquo eſt ſcita aut falſa ſequẽs: nõ ſm quia ex ↄ^a falſa é impoſſibilis g^o nõ ↄcedéda ⁊ p ↄñs eſt ↄcedéda quia ſcita. ¶ Tũc arguit̃ ſic: ſi aliqua ↄ^a é ſcita ⁊ añs é ↄcedendũ ergo ⁊ ↄñs: tꝫ ↄ^a: quia ſi nõ ſtet oppoſitũ. ſ. ꝙ ↄñs nõ ſit ↄcedẽdũ ⁊ añs ſit ↄcedendũ ⁊ ↄ^a ſcita. ¶ Et queritur ãn añs ſit ↄcedendũ: quia ſcitum nõ repugnans an quia ſequens: ſi p^m ergo ↄñs etiã eſt ſcitũ: tꝫ ↄ^a per xiii^{am} regulã ⁊ xx^{am} ⁊ per ↄñs ↄcedendum ſicut ⁊ añs. ſi z^m ergo pari ratione ↄ^a eſt ↄcedendũ: tꝫ ↄ^a: quia ſcis ꝙ ex quo cunq́ꝫ ſequit̃ añs ex eo ſequit̃ ↄñs. ¶ Tertia uia ſumit̃ querẽdo qua ratione añs in ↄ^a ↄcedenda ſit ↄcedendum: ⁊ quacunq́ꝫ data iſtã dare oportebit ↄñti ut intuẽti liquere põt que uia eſt ſumpta ex principiis naturalibus: quia ſicut nõ eſt queréda ratio quomõ caliditas calefacit aut quomõ color immediate gignit ſuam ſpẽm: ſed eſt ei ꝓprium ut ait Albertus z^o de aĩa in expõne textus co^i bo^m: ita ⁊ ꝓprium é intellectui ut cum ↄcedit ↄñam et añs oporteat ↄcedere etiam ↄñs. Si qs eiꝫ uellet ꝓteruire negan^o regul'ã hãc: nõ uideo uiam aliquam ſufficere ad eius ꝓbationẽ eo ꝙ uis omnis ꝓbationis i quacũq́ꝫ materia ſit ↄſiſtit in h^o fundaméto ꝙ ſi quis aſſentit añti ↄ^e ↄcedẽde aſſentit ↄñti eiuſdẽ. Vnde ꝓteruiẽdo aliqs cõcedere poſſet omnes ↄñas quas facit Strodus in ſua ꝓbatione: nunq̃ tamẽ ↄcederet ↄñs ipſarum ideo quarta uia nõ minus eſt exiſtimãda q̃ aliqua aliarum trium.

SEXTA REGVLA ¶ Supereſt ſexta regula que é ſi ↄ^a é ↄcedéda et ↄñs é negandũ: añs etiã ab eodẽ eſt negandũ. Regula h^e nõ hꝫ ꝓbari cũ ex ꝓbatione quinte clareat ut dicit magiſter. Si qs tamẽ aduerſet̃ in dicẽdo aliquã ↄ^{am} ↄcedendã eé cuius ↄñs ſit negandũ ⁊ añs dubitandũ: nõ uidet̃ ita facile h^o impugnari ex ꝓbatione quinte. Ideo ꝓbat̃ ſexta regula: quia ſit ↄña cõcedéda cui^o ↄ^a ſit b negandũ ⁊ añs ei^o ſit a nõ negãdũ ⁊ ↄtradictoriũ ↄñtis ſit c ⁊ ↄtradictoriũ añtis ſit d ⁊ tunc patet arguẽdo a c ad d ↄña eſt bona ⁊ ↄcedéda ut per xxi^{am} regulã infra patebit ⁊ c é ↄcedendũ eo ꝙ b ↄtradictoriũ ei^o é negãdũ ⁊ d nõ ↄcedendũ g^o ↄtra qntã regulam. ꝙ aũt d nõ ſit ↄcedẽdũ pꝫ: qa ſi eét ↄcedendũ: ei^o ↄtradictoriũ. ſ. a eét negãdũ: cui^o oppoſitum ponebat aduerſarius.

¶ CONTRA ISTAM REGVLAM

¶ Strodus arguit ↄtra quintam regulam ponendo ꝙ omnes ꝓpoſitiones intellecte a te et ſcite eſſe uere aut ſcite eſſe falſe: ſic maneant per totam horam futuram et cum hoc imponitur ꝙ ſi aliqua ꝓpoſitio

ↄcedit̃ a te preter istaȝ tu es homo ꝙ ista significet precise hoiem eē asi num: ita tamē intelligēdo ꝙ oēs ꝓpo nes ↄtinue significēt per totā horam futurā solum ut prius: nisi aliquā ea rum ↄcedas: qua ↄcessa tunc significȝ ut prius dictū est. s. hoiem esse asinuȝ et hoᵒˀ quādo ↄcessa ꝓpō est alia ab ista tu es homo. ¶ Ex hoc premisso arᵗ: tu scis istam ↄᵃᵐ fore bonā et ē itellecta a te. s. tu es homo gᵒ tu es alˀ: cuius an̄s ē ↄcedendū et ↄn̄s nō ergo cōtra regulā: ↄᵃ tȝ: quia omnis ↄᵃ scita etc. ē ↄcedēda. prima ps assumpti ꝓbat̃: quia an̄ casum talis ↄᵃ erat scita a te ergo remanet scita ut in casu diceba tur. Sed ꝙ an̄s eius sit ↄcedendū liq̄t eo ꝙ excipit̃ in casu ꝙ ipsum nō mu tet significatū: quia ē scitū a te et ↄce dendū sicut prius. Et ꝙ ↄn̄s nō sit ↄce dendū ꝓbat̃: quia si ↄcederet̃ ipsum significaret precise hoiem eē asinum et sic ↄcederes ꝓpōneȝ impossibilē q̄d est magnū incōueniēs. ¶ Et p hoc arᵐ pȝ inquit Strodus ꝙ ad aliquā ꝓpōeȝ intellectā nō est r̄ndendū: pȝ quia ad istam tu es alˀ in casu nō ē r̄ndenduȝ.

¶ HVIC DICITVR. ¶ R̄n̄r nō ad mittēdo casum: quia ponit ↄditionalē impossibilē cū oppositū ↄn̄tis stet cuȝ an̄te et ↄsiᶻ in iteᵘ et declaratione ca sus d̄r nō admittēdo eo ꝙ ly nisi i eiᵒ expōne claudit ↄditionalē ipossibileȝ. Vbi aūt loco d̄ ly nˀ ponat̃ ly q̄cūq; tūc admitto casum. et ultra nego istā ↄᵃᵐ ↄn̄s ē ↄcedēdum: et q̄cunq; cōce dam eam significabit hoiem esse asi num: ergo ꝓpō significās hoiem esse asinū est ↄcedēda. et rō est: quia nō di co ꝙ ipsa ē ↄcedēda a me: quia ↄcessa a me ulˀ quia ↄcedā eam: sed quia est digna ↄcedi cū sit uera et ītptinens ut liquet: ipsam tamē nō debeo ↄcede re ꝓpter impōem factā al̄r deberē cō cedere ꝓpōem sigᵗē hoiem eē asinū.

¶ DVBITATVR CIRCA DICta q̄d sit r̄ndēdum ad ↄn̄s illud. s. tu es alˀ in casu magistri. ¶ Ad hoc sunt multi modi dicēdi. Primus ē quorūdaȝ res pondentiū ↄcedēdo ↄn̄s et negant se ↄcedere: et hoc ideo negāt: quia ad cō ↄcedere ↄn̄s tale significās precise ho minē esse asinū. in dicto casu sequit̃ eos male r̄ndere: et hāc dicūt fore mē tem magistri cum dicat ꝙ non debet ↄcedi. i. debet negari q̄d debet cōcedi aut q̄d ↄcedat̃. ¶ Hunc modū nō pu to esse ad mentē magistri: quoniā nō apparet quō Strodus istam cōcedat: immo quia arguēdo i littera dixerat p arᵐ hoc apparere qual̄r ad aliquaȝ ꝓpōnem nulloᵒ est r̄ndendū: ideo i r̄n sione sua nulla apparet r̄nsio ad illā: sed bene ↄcedit ꝙ sit ↄcedēda: et dicit ꝙ nō debet ↄcedi: deinde errat: quoni am negat se ↄcedere q̄d ē v̄m nō re pugnās ut liquet. ¶ Secūdus modᵒ est aliorū r̄ndentiū ↄcedēdo ↄn̄s: et ul teriᵒ ↄcedūt incōueniēs esse ipsū ↄn̄s ↄcedere nō tanq̄ v̄m sed ut sequens: et adhuc ut sequēs cōcedūt se male r̄ndere. Hec r̄nsio est satis tolerabilis sed nō ē ad mēteȝ magistri: ut p dicta pȝ. Vnde Hesberus ex doctrina p̄mi p̄ncipalis sui sophismatis uiam hanc habet tenere ubi i casu Strodi pona tur ꝙ q̄cunq; cōcedit̃ aliqua ꝓpō a te preter istam tu es homo ꝙ ista au tentice significet precise hoiem esse asinū. ¶ Tertius modᵒ ē Pauli pgu-

rñdentis ɔcedo ɔñs ſm mẽtem magiſtri. neq₃ incõuenit ɔcedere ꝓpõnem ſignificãtem preciſe hoiem eſſe aſinum: cum nõ ſit autenticũ tale ſignificatum: ſed ſolum p nouam impoſitionem. Iſte modus iterum nõ eſt ad mẽtem magiſtri: cum Strodus dicat ꝙ nõ debeo eam ɔcedere. ¶ Secundo ɔtradicit ſibi: quia prius dixerat eſſe ɔcedẽdum ɔñs tale nomialiter nõ aũt pricipialiter: ut in aliis dictis ſuis hoc aſſerit. ¶ Quart⁹ modus ẽ Strodi: p cuius notitia premittit̃ p̃mo ꝙ ſicut hec ꝓpõ in ſcripto hoc eſt aial demonſtrato homie põt imponi ad ſignificãdum hũc hoiem adequate eſſe aial. ita ⁊ quelibet altera ꝓpõ in uoce uel in ſcripto põt imponi ad ſignificãdũ indifferenter adequate hoc aut illud uerum ul̃ falſum ⁊ ſolum p illo accipi: qḋ dico ꝑpter equiuocã ꝓpõnem. prima pars p₃ iuxta omnes logicos: cum p ly hoc poſſit indifferẽter qḋlibet demonſtrari: ergo ⁊ lapis poterit demonſtrari. Ex hoc ſequit̃ rõ ſimilitudinis ⁊ uentas zᵉ partis: cu₃ nõ maior rõ ſit ꝓpõnem unam q̃ alterã mutare ſignificatũ. ¶ Secũdo premitto ꝙ quicũq₃ ɔcedit ꝓpõnem ut hãc homo ẽ aial: ɔcedit eius ſignificatũ. ꝓbatur: quia ɔcedere eſt credere: ſed credere hanc homo ẽ aial eſt credere adeq̃tũ ſignificatũ eius qḋ credimus adeq̃te ſignificari per dictã ꝓpõnem: ut clare liquet apud terminorũ ꝓbatiões. His igit̃ habitis fundamẽtis rñſio ẽ Strodi dicẽdo ɔñs illud. ſ. tu es aial eſſe ɔcedendum. Secundo rñdere habet aut credẽdo iſtam: aut ad ipſam nullomõ eẽ rñdendu₃. Prima pars p₃: quia tal̃

eſt uera ⁊ imptinẽs ergo ɔcedẽda. Secundũ puto eẽ uerum nõ p prima e⁹ parte loquẽdo ad mẽtem eius ſed p z⁹: quoniã ſi quid credit̃ ɔcedit̃ ⁊ ecõtra: ut ex dictis ſupra claruit: quare nõ rñderet credẽdo ſicut nec ɔcedendo. ¶ Relinquit̃ ergo ſm ipſum ꝙ ad ipſã nõ habet rñdere: quia ſi haberet reſpondere: precipue rñderet̃ ɔcedo: ſed hoc nõ: quia tũc ɔcederet ſignificatũ eius per zᵐ premiſſũ: ſed nullũ haberet tũc niſi hoiem eſſe aſinum: ergo ɔcederet hoiem eſſe aſinum: qḋ ẽ abſurdũ tam in tẽpore q̃ extra tempus obligatõis: hec omnia ex p̃miſſis duobus liquẽt. Et ꝑpter hoc errauerunt priores reſponſores putãtes loqui ad mentem Strodi: unde querat̃ ab eis quid ſit rñdendũ ad hanc hoc ẽ celũ per ly hoc celo demõſtrato poſito i caſu ꝙ quãdocũq₃ ɔcedas eam mente uel ore: illa ſignificet adequate h⁹ al̃ eſſe celum: ubi p₃ ꝙ ad eam nullo mõ habes rñdere: ergo nec ad illa₃ tu es aial: maxime quia Strodus oẽ₃ impoſitionẽ nouam ad ſignificãdum uult eſſe autenticã ſeu ualidã: ac ſi a p̃miſ impoſitorib⁹ habita eſſet. ¶ Heſberus aũt non ſic opinat̃: ſed bene ꝙ autẽticum ſit apud quẽlibet indifferẽter hoc aut illud ens demouſtrari p ꝓnomen demonſtratiuũ: ⁊ ita autẽticu₃ eſſe ſic accipi ſignificatũ unũ ꝓpõis equoce ꝙ nõ aliud. patẽt iſta: quonia₃ illud eſt autenticũ apud Heſberũ qḋ apud cõiter diſputantes accipi ſolet. ¶ Iſta rñſio lic₃ ſit uera q̃tum ad zᵐ dictum: errat tamẽ in p̃mo: quoniã ipſa nõ eſt ɔcedẽda: alioquin nõ incõueniret eam ɔcedi: ſed quãdocũq₃ ɔcedet̃

significabit hoiem eē asinū ergo deberet ꝯcedi hoiem eē asinū.tȝ ultima ꝯª:qa ꝯcedere ꝓpōem ē ꝯcedere eius significatū:ut p̄misso z° patuit. ¶Secūdo errat:qa uidet̄ iplicare ꝯtradictionē in dicēdo ꝙ ꝯn̄s illud sit ꝯcedēduȝ ꝛ ꝙ nō debeat ꝯcedi:ut ꝯtra Paulū ꝓbatum ¶Dico igit̄ aliter :ꝙ sicut nō habeo r̄ndere ad istā hoc ē celū i casu paulo superi⁹:lȝ sit v̄a ꝛ inptinens:ita ad hāc tu es al̄ nō ē r̄ndēdū:precipue cum iposítio facta ad significādū per eam adeq̄te hoiem eē asinuȝ sit ualida ꝛ autētica ſm Strodū Neqȝ incōuenit ꝙ aliq̄d uerū ꝛ inptinēs non sit ꝯcedendū:ꝛ rōest:qa nisi uerū ꝛ inptinens sit tale pro tp̄e ꝓ quo ꝯceditur: ipsum nō ē ꝯcedendū ut uerū ꝛ imptinens.Cū ergo in casu illa tu es al̄ nō remaneat uera ꝛ imptinēs q̄n ꝯceditur sed ipossibilis:ideo ipsa nō ē ꝯcedenda. ¶Ex his sequit̄ p̄mo nō oē v̄m ꝛ imptinēs esse ꝯcedēdū: nisi limitet̄ ꝙ sit scitū ꝛ scitū eē imptinēs: ꝛ ꝙ remaneat tale cum ꝯcedit. ¶Sequit̄ z° nō omne sequēs scitū eē sequēs esse ꝯcedēdū:hoc ex dictis facile deducit̄. Et si Strod⁹ in zª suppōe supra dixit oppositū:illud debet intelligi ita ꝙ oē sequēs ꝙ q̄n ꝯcederet̄ remaneret sequens ē ꝯcedendū. ¶Sequit̄ 3° regulam quintā non eē absolute uerā:nisi limitet̄ ꝛ intelligatur de eius ꝯn̄te ꝙ remāeret debite sequēs q̄n ꝯcederet̄ ꝙ nō est sic de illa tu es al̄:ꝛ per hoc nō incōuenit ꝙ ꝯª illa sit ꝯcedenda a me ꝛ an̄s ꝯcedendū ꝛ ꝯn̄s nō. ¶Quarto sequit̄ q̄drupliciter cōtingere ad aliquā ꝓpōnem non eē aliquo modo r̄ndendum.p̄mo ubi nō eēt intellecta. z° ubi dubitaremus disiunctim eam esse repugnātem:aut sequētem ex aliquo bene ꝯcesso in tēpore obligationis q̄tumcūqȝ ipsa esset scita uł scita esse falsa ꝛ intellecta.3° ubi ꝓpō esset falsa firmiter credita extra tēpus obligationis. quarto ut est ꝓpō in casu magistri. ¶Multa argumēta contra has regulas precipue ꝯtra quītā fieri solent:ubi in r̄ndendo alii multas limitationes adducāt. Ego autem puto eas nō oportere ut supra dixim⁹ i pª regula.neqȝ puto ꝙ aliqua ꝯª sit cōcedenda a rustico ubi ipse credat falsū sequi ex uero.cuius ꝯtrariū quidam asserūt:ex correlariis tamē ut ex 3° pȝ limitatio qua regula indiget.Illud autem q̄d ꝯtra regulam obiici solet in materia insolubiliū nō indiget limitatione regule.quoniā Strodus nō admitteret casum cum ponit̄ ꝙ utrobiqȝ demonstrat̄ ꝯn̄s per ly hoc i ista ꝯª.s.hoc nō est ꝯcedendū ergo hoc nō est ꝯcedendū.uult eiȝ ꝙ pars nō possit supponere ꝓ toto cui⁹ est pars.

SEPTIMA REGULA probat̄. ¶Regula septia ē hec: si ꝯn̄a ē bona ꝛ an̄s eius est possibile ꝯn̄s eiusdē est possibile. p̄mo ꝓbatur regula.z° due ꝯclusiones adducunt̄.Regula igit̄ probat̄ sic:qa si nō:stet oppositū ꝯn̄tis cum an̄te .s. ꝙ ꝯn̄a sit bona ꝛ an̄s eius sit possibile ꝛ ꝯn̄s non:ꝛ tunc ex hoc sequit̄ ꝙ an̄s sit possibile ꝛ ꝯn̄s impossibile:ꝛ p ꝯn̄s ꝙ potest esse ita sicut adequate significatur per an̄s:ꝛ nō esse ita sicut adequate significat̄ per ꝯn̄s eiusdeȝ ergo ꝯª nō est bona:q̄d est oppositum prime partis regule.sed assumptum

adductum.s.quod sequatur ans esse possi bile et 9ns esse impossibile.probatur: qa si 9ª est bona ergo habz 9ns: gº cum tale 9ns nó sit possibile sequit quod est i possibile.omnis eim ppó aut é possi bilis uel impossibil:et ans est possibile ergo assumptum uerum.

OCTAVA REGVLA. Octauo loco ponitur hec regu la:si 9ª est bona et 9ns eius é impossibile ans eiusdé est impossibile nó expedit pbare hanc regulá: cum ex septime pbatione innotescat.

NOTANDVM. Duas 9clusiões in meª adducit magister quas aduer tere decet:cú uere sint et false uideá tur.Prima é hec:nó omne possibile po test eé uerú sic precise significádo:pz de istis.s.nulla ppó est uera:nulla ppó est uis:nulla ppó est negatiua. et nó solum dicte negatiue sed etiá affirma tiue iste:omnis ppó est falsa:omnis p positio est negatiua:

VNDE STAT ALIQVAM. Se cunda 9clusio:aliqua est ppó 9tingés ad utrúlibet et ipossibile est illam esse falsam.Vocatur autem contingens ad utrúlibet quádo sicut per ipsam signi ficatur possibile é esse et possibile é nó esse indifferéter:ita quod ad utrúlibet có tradictoriú est possibilitas:patz de istis aliqua ppó est falsa:aliqua ppó est.

SEQVITVR ENIM. Quod ipossi bile sit aliquam illarum expressarú in pma 9clusione esse uerá ondit Strodº et pmo de ista nulla ppó est:qa ipsam essa uerá implicat formaliter 9tradic tionem.sequitur eim ipsa é uera ergo aliqua ppó est uera ergo aliqua ppó é.et ex alia parte ipsa é ua significás adeqte quod nulla ppó é ergo nulla ppó et sic ex hoc quod ipsa é uera:sequitur quod a liqua ppó est et nulla ppó est.et sic fa cile est alias deducere.Quod autem queli bet illarú sit possibilis relinquit Stro dus malú:quoniá possibile est sic esse sicut per eas adequate significatur. Consiliter dicitur de ista solus sor. de monstratur 7 hoc est celú demonstra to celo est eim coªª possibilis: ipsam tamé esse uerá sic adequate significá cando est impossibile.

SIMILITER. Declaratur etiá ipos sibile esse ppóem hanc esse falsá aliq ppó est falsa sic adequate significanº ut in zª 9clusióe dicebatur: qa ad ipsaz esse falsam sequitur 9tradictio: sequitur eim hec é falsa ergo aliqua ppó é fal sa:tz 9ª:quia ex opposito 9ntis sequitur oppositú aútis.et ex alia parte sequitur ista é falsa significás precise quod aliqua ppó est falsa ergo nulla ppó est falsa: quare ex ea sequitur 9tradictio .s. aliqua ppó é falsa 7 nulla ppó est falsa.

VNDE PATET. Ex dictis 9clusi onibus infertur hoc correlariú: quod alicu ius 9ñe bone ans pót esse uerum sine 9nte sic precise significátibus: pz de ista 9ña omnis ppó est affirmatiua gº nulla é negatiua:cum eim ans et 9ns sint diuerse ppónes:9ns pót corrúpi ante nó corrupto:ideo ans pót eé vm et 9ns nó.unde istius 9ñe bone tu es hó ergo tu es al :ans pót eé uerú sine 9nte ubi corrúperetur 9ns ista.s.tu es al :7 remaneret ista tu es hó que sit a túc arguitur sic:a pót esse uerú sine 9n te et a é ul pót eé ans ergo ans pót eé uerú sine 9nte.unde é quod soliti sumus 9cedere quod omne iferius pót eé absqz

suo supiori.⁊ similiter pater pót esse
absq; filio.neq; correlarius dictū est
ɔtra descriptioné ɔñe bone aut cótra
primā regulā:quia lic; ita sit ut asse
rit correlariū:nó tam ē ē possibile de
sensu ɔposito φ añs sit uerū sine ɔñte
sicut nec ē possibile φ pater sit absq;
filio.nec ē possibile iferius esse absq;
suo supiori. ¶ Et si dicit' inquit Stro
dus ponat' ita esse φ añs sit uerū.s. φ
omnis ꝑpó sit affirmatiua:tūc rñdet'
ɔcedédo tanq̄ falsū sequés ɔñam illā
nó ualere:hanc.s.omnis ꝑpó ē affirma
tiua ergo nulla ē negatiua: qa ex po
sito sequit' φ illud añs nó sit:quia nó
erit ɔña:⁊ sic nó ualet dicta ɔña: non
tamé ɔcedit' φ sit mala.⁊ lic; non sit
possibile añs esse uerū sine ɔñte in ɔª
bona: nó tamé sequit' nó ē possibile
φ añs a ɔñe sit uerū sine ɔñte ergo a
ɔª est bona.p; ubi a sit ista ɔª nulla
ꝑpó est ergo aliqua ꝑpó est: loquédo
de añte ⁊ ɔñte a ɔˢ ut sunt ꝑpónes et
nó significata ipsarū.

NONA REGVLA ¶ Alia regula ē:si aliqua ɔña ē boª
⁊ añs est necessariū ɔñs eiu
dem ē necessariū.que sic probat':stet
oppositū ɔñtis cum añte.s. φ ɔña sit
bona añs sit necessariū ⁊ ɔñs non. et
arguit' sic:ɔñs nó est necessariū ⁊ ip
sum ē ꝑpó ergo ē impossibile uł ɔtin
gens:⁊ per ɔñs possibile ē non esse si
cut p ipsu; adeq̄te significat' :ponat'
igit' in esse.⁊ cum añs sit neciu; gº
ita est sicut significat' per añs ⁊ nó ē
ita sicut adeq̄te significat' p ɔª gº ɔª
nó ē boª:qđ ē oppᵐ p̄me partis reg'e.

DECIMA REGVLA ¶ Regula decima ē hec:si aliq̄ ɔña
est bona ⁊ ɔñs est ɔtingés añs eiusde;
est ɔtingés uł impossibile:pat; hec re
gula ex ꝓbatione none.si eim ɔñs est
ɔtingés añs nó est necessariū:sed añs
est ergo est ɔtingés uł impossibile: t;
ɔª:quia omnis ꝑpó aut est necessaria
ɔtingés aut impossibilis. ¶ Contra p̄
dicta arguit':⁊ primo ɔtra septimam
regulā sic:ista ɔña ē bona.s.quicqđ ui
det ē homo ergo quicqđ uidet pót eē
homo:cuius añs ē possibile ⁊ ɔñs ipos
sibile ergo ɔtra regulā. t; ɔª cu; p̄ma
parte assumpti:quia arguit' ab eē ad
posse.possibilitas añtis p;.sed φ ɔñs sit
impossibile ꝓbatur:qa eius ɔtradicto
rium ē necessariū.s.aliqđ qđ uidet nó
pót esse homo ut equus: qđ itelligēti
p;.Item istius ɔñe bone impossibile ē
ergo impossibile ē añs ē possibile: qa
possibile ē aliquā ꝑpónem impossibilē
eē ⁊ ɔñs impossibile: eo φ eius prima
rium significatū ē impossibile: cū sig
nificet p̄matie impossibile esse: s; im
possibile eē nó est possibile ergo. Se
cundo arguit' ɔtra primā ɔclusione;
habitam in littera:quoniā ea data se
quitur φ aliqua uñs est uera cuius
nulla singularis pót esse uera:ɔñs ui
detur falsū ergo ⁊ce.⁊ ɔña imꝓbat'
de ista uñ nihil demonstrat' que est
uera ubi uł demonstretur nulla aut
eius singularis pót esse uera sic ade
quate significādo ut hoc non demon
stratur ⁊ similes. ¶ Tertio arguit' φ
nó omne inferius pót eē absq; suo su
periori:quoniā corpus nó pót eē absq;
substātia. ¶ Quarto ɔtra nonā regu
lam arguit' sic:istius bone ɔñe cótin
gens ē ergo ɔtingés ē: añs ē necium
quia necesse ē aliqđ ɔtingés esse ⁊ ɔª

ꝯtingēs cū ei⁹ ꝑmariū significatū sit ꝯtingēs significat ei3 ꝑmarie ꝯtigēs eē:sed ꝯtingēs eē est ꝯtigens sicut hominē esse est hō:vii⁹ metha^ce textu ⁊ ꝯmēto xx⁹. ¶ Ad primū nego assūptū:nec ualet ꝯña ab eē ad posse de sensu diuiso:sed bñ ualet ab eē ad posse de sensu ꝯposito.unde ꝯ^a facta i argumento nō ualeret ei3 ibi ab iferiori ad suū superi⁹ distributiue:cū ly uidet in añte stet ꝑ uidēte in actu ⁊ in ꝯñte ꝑ eo qđ est uł pōt eē uidens. ¶ Et ultra dicit ꝙ possibile ipossibile necessariū uł ꝯtigens qñqȝ sumit ꝑ ꝓpōnib⁹ qñqȝ ꝑ significatis ⁊ tūc dico ꝙ sicut añs illud ē possibile ita ⁊ ꝯñs: qa dico ꝙ ipossibile eē ut ꝓpōem ipossibilem eē est possibile:l3 ꝑ significato sumendo ipossibile nō sit possibile ipossibile eē.⁊ ita sumēdo ly ipossibile i añcedēte ꝑ sig^ito dicim⁹ añs ē ipossibile:l3 sumēdo ꝑ ꝓpōe sit possibile. ¶ Ad 2^m rñdet Caetan⁹ ꝯcedēdo illud nec ē incōueniēs. ꝯtra ista pōt esse ūa Petrus nō demōstrat que est singularis illi⁹ uł̄is ergo ⁊ce. Vnde puto ꝙ l3 nulla talis singularis possit eē ūa.s. h⁹ demonstrat ⁊ hoc nō demonstrat: tñ alia pōt eē ūa ut hec sor.nō demōstratur.assignat ei3 singularis uł̄i cu3 ꝑ subiecto singularis accipit suppo^m subiecti uł̄is.unde supposita subiecti isti⁹ uniuersalis nullū ens demōstratur sunt multa ut petr⁹ Ioannes paulus a ens b ens ⁊ alia pticularia entia actu existētia uł demōstrabilia.ꝯcedo tñ i materia ꝙ alique due ꝓpōes ꝯuertunt quarū una pōt esse ūa et scita et aliā nō ipsis sic precise significātib⁹ ut p3 de istis sor.nō demonstrat et h⁹ nō demonstrat demonstrato sor. p^a pōt eē ūa et scita:2^a nō ut ex dictis supra liquet. ¶ Ad tertiū pono q̄tuor ꝓpōnes. Prima ē a grāmaticū iferius pōt eē absqȝ sciēte suo superiori: ꝓbatur hoc pōt eē absqȝ sciēte suo supiori demonstrato sor.q possit eē grāmaticus et hoc ē uł pōt eē a grāmaticū inferi⁹:ergo ꝓpō ūa. omnia patēt.

¶ Secūda ꝓpō: absqȝ rosa pōt eē a rosa pticularis:pbat:quia nūc qñ nō ē rosa pōt eē a rosa ergo ꝓpō uera. ¶ Tertia ꝓpō:antichrist⁹ pōt eē hō qui nō est homo:pbat:qa pōt eē ipsemet et ipse nō ē homo ergo itentum. ¶ Quarta ꝓpō:omne iferi⁹ pōt eē absqȝ suo superiori tenēdo opinionē terministarū de quorū numero fuit strodus uolentiū uł̄ia eē tātū terminos et iferioritatē et supioritatē esse passiōes termiorū tātū:nūc pbat ꝓpō sic:hoc pōt esse absqȝ suo supiori demonstrato quocūqȝ termio inferiori:et hoc est uel pōt esse iferi⁹ ergo iferi⁹ pōt eē absqȝ suo superiori.et ita in singulis inducem⁹ ulterius:quia nihil est uł pōt eē termin⁹ iferior qn illud possit eē absqȝ suo superiori. ¶ Ad ar^m ergo diceret Strodus ꝙ licet corp⁹ non pōt esse absqȝ substantia:tñ omne ifereius pōt eē absqȝ suo superiori.corpus eīm nō est inferius ad substantiā:sed bene ly corpus ad ly substantiā.loqmur autē3 de terminis in uoce aut i scripto:quoniā in mente ꝓpō nō haberet ueritatē3:eo ꝙ iste ꝯceptus homis in mente nō pōt eē absqȝ ꝯceptu aīalis:tenendo ꝙ magis uniuersalia prioritate origis pri⁹ innotescāt:l3 nō nulli ꝯtrariū asserāt.

¶ Ad quartū dico añs ē necium et

ɔñs similiter:et ultra dico φ ɔtingens eē nó est ɔtigens tenendo ly ɔtigens z° loco ut est termin⁹ modal faciens sensum ɔpositū.immo ɔtigens eē est necium tenendo ly necium modaliter.Et ad phūm dico φ ɔtigens eē est ɔtigens tenendo ly ɔtingens z° loco nomialiter:⁊ é sensus φ esse ɔtingentis é ipsum ens ɔtigens.sic eē homis é ipse homo.⁊ ad hūc sensum ista cō tingens eē est ɔtingens nó est ꝓbāda officiabiliter sed resolubiliter ul hoc é ɔtingens ⁊ hoc est ɔtingēs esse ergo.

¶ Quatuor hic ueniunt dubia:Prim an si uniuersal é uecessaria ɔtingēs ul altero modo singulares eius sint necessarie ul ɔtingētes siliter. ¶ Ad hoc dubiū pono quatuor ɔclusiones

¶ Prima:aliqua ulis é necessaria cuius quelibet singularis é ɔtingens:pȝ de ista uli ois homo est al⁊ suis singularibus ut sor. est al plato est al:patȝ ēt de ista ois homo é corp⁹. ¶ Secūda ɔ° aliqua ulis é ɔtigens cui⁹ quelibȝ singularis é necessaria:pȝ de uli hac ōne celū ul anchrist⁹ mouet tenendo φ subiectū sit totū disiunctū:ipsa eiȝ est ɔtigens cū sit uera.⁊ aliqñ erit falsa ut ꝓpō eē anchristi.cuilibet tñ supposito subiecti correspondet singularis necessaria ut hoc celū ul anchristus mouet demonstrato celo lune:⁊ hoc celū ul anchrist⁹ mouet demonstrato celo mercurii:⁊ sic de qualibet altera singulari ascendēdo usq ad celuȝ ultimū. ¶ Tertia ɔclusio: stat aliquaȝ ulem esse possibilē cuius quelibet singularis est impossibil:patȝ de ista oē aial uisum a me est leo:ubi eiȝ ex aialibus uideam tātū canem et equum pȝ ulem istā esse possibilē ⁊ quālibet singularē esse ipossibilē. ¶ Quarta ɔ° aliqua ulis est ipossibilis cui⁹ quelibȝ singularis é possibilis:pȝ de ista omne instās est corruptū ipsa eīm é ipossibilis:quia ex ipsa sequit impossibile.s. nullū tēpus est:sue tñ singulares sūt possibiles ut hoc instans est corruptū ⁊ hoc instās é corruptū quocūq instanti demonstrato:cū quelibet talis sit uera ul erit uera.Ex his pȝ parteȝ negatiuā dubii fore ueraȝ. ¶ Sed cō tra omnes ɔclusiones simul arguo:qa eis datis sequit idem predicatū uerificari de omnibus suppositis subiecti necessario ⁊ ɔtigenter possibil et impossibiliter:qđ ɔtradictionē implicat. Et φ sequat illud arguit:quoniam predicatū hoc in ista ois homo est al uerificatur necio de subiecto ulr sumpto ad supposita cū talis ulis sit necessaria:⁊ predicatum de quolibet subiecto singulariū uerificat ɔtingēter ergo itentū:tȝ ɔa:quia omnia subiecta singulariū sunt supposita subiecti ulis. ¶ Secundo arguit specialiter ɔtra zam ⁊ quartā:quoniā eis datis sequit φ ex necio sequit ɔtingens: et ex possibili impossibile.⁊ ɔña ꝓbatur:quoniā arguēdo ab omnib⁹ singularib⁹ datis necessariis ad suā uleȝ ɔtigentē:ɔa é bona ƒm phūm p° posteriorū ⁊ p° priorū.siliter arguēdo ab oibus singularib⁹ datis possibilib⁹ ad ulem suā datā impossibilē:ɔa é boa g° ⁊ce. ¶ Rñdet ad primū negādo aliqđ illorū sequi:nec sequit ulis é necessaria g° predicatū suū uerificatur necio đ subiecto sic ulr sumpto cū ans sit uerū ⁊ ɔñs fim:pōt eiȝ eē φ illa

ulis nõ sit ⁊ p ɔñs pôt eẽ ꝙ p̄dicatum illud nõ v̄ificet̃ de subiecto:ɔcedo tñ ꝙ necio de quolibet hoie v̄ificat̃ al'⁊ ẽ sens⁹ ꝙ necio ita ẽ ꝙ ois hõ ẽ al':de quolibet tñ hoie ɔtigẽter v̄ificat̃ al': q̈a qlib3 hõ ɔtigẽter ẽ al.nͨ ualet ista ɔͣ ɔtingẽter de isto hoie v̄ificat̃ al'⁊ contingenter de isto homie v̄ificat̃ al'⁊ sic de singulis g° ɔtigenter de q° libet hoie v̄ificat̃ al.nec ar² ab oibus singularib⁹ ad suã ulem:cũ ɔñs nõ sit ulis s3 modal' de sensu ɔposito. ❡ In 3ª aũt ɔº͞ⁿᵉ nõ v̄ificat̃ possibiliter: l3 possibile sit ipsu3 v̄ificari de quolibet supposito subiecti.facio ei3 differẽtiã iter ly possibile ⁊ possibilr. ❡ Ad 2ᵐ iterũ neget̃ ɔ²:nͨ uoluit phũs ualere arᵐ ab oib⁹ singularib⁹ ad suã ulem nisi cũ debito medio assumẽdo.s.i añte et hec sũt oĩa talia supposita v̄bi gratia: ubi sor.⁊ berta eẽnt oẽs hoies mũdi ⁊ uterq3 currerent:tũc ɔͣ ista nõ ualeret sor.currit et berta currit g° ois hõ currit:l3 i assũpto sint accepte oẽs singulares ulis dicte.nã ubi i casu p̄ore ponat̃ ꝙ cicero oriat̃ hic ad annũ manentib⁹ sor.et berta currẽtib⁹ i fine anni et cicero nõ currẽte añs tũc erit uerũ et ɔ͞ñ falsũ.oport3 g° sic arguere sor.currit et berta currit et isti sunt oẽs hoies g° ois hõ currit:et tũc illa ẽ fl̃a.s.hͨ sũt oẽs hoies:q̈a p ly hec debẽt demõstrari precise p̄ores q demõstrabant̃.s.sor.et berta cicerone g° manẽte ipsa nõ ẽ uera:et sic ar² ualere arᵐ absq3 tali me°:q̈a nõ pôt eẽ ꝙ oẽs singulares sint v̄e et earũ ulis fl̃a g° ɔͣ ualet ab oib⁹ singularib⁹ ad suã ule3 s3 ɔͣ a sili.seqt̃ ei3 nõ pôt a eẽ ueru3 absq3 b eẽ v̄m g° ab a ad b ualet ɔͣ.

Dicit̃ neᵒᵒ utrãq3 ɔᵃᵐ:in aliq̃ ei3 ɔñamala nõ ẽ possibile ut a ꝓpõ sit uera absq3 b ut supra patuit.oport3 ei3 sic arguere nõ ẽ possibile a eẽ v̄3 siñ b eẽ v̄3 g° arguendo ab a esse uerum ad b eẽ v̄m ualet arᵐ.patẽt ista de ista ɔña nulla ꝓpõ ẽ g° aliq̃ ꝓpõ ẽ cui⁹ añs sit a et ɔñs b:ita et ɔsilĩter in ꝓposito uñ seqt̃ ñ ẽ possibile ut oẽs sinᶜᵉ alicui⁹ ulis sint v̄e et ipsarũ ulis nõ sit v̄a g° arᵒᵒ ab h°.s.oẽs sinᶜᵉ alicui⁹ ulis sint v̄e:ad hoc.s.ipsarũ ulis ẽ v̄a ualet arᵐ qd ɔcedo. ❡ Ex dictis p3 solutio formaliter ad arᵐ:quoniã oport3 ultra oẽs illas sinᶜᵉ necias in añte assumere h° mediũ et ista sũt oĩa q̃ sũt celũ uel añchrist⁹:et tũc tale añs erit ɔtigens merito illi⁹ medii:quoniã ꝓp° eẽ añchristi illa demõstrata pri⁹ accepta .s.oẽs celi:nõ erit ita ꝙ sũt oĩa que sũt celũ uel añchrist. ❡ Consiliter nõ seqt̃ hoc instãs ẽ corruptũ et hoc instãs ẽ corruptũ ergo omne instãs ẽ corruptũ sed oport3 addere in añte et hec sunt oĩa istãtia:et tũc añs illud ẽ ĩpossibile merito incõpossibilitatis ptiũ. ❡ Secũdum dubiũ:utrũ si ɔͣ sit bona et ei⁹ añs pôt eẽ v̄m ɔñs eiusdẽ pôt esse v̄m intelligẽdo p añs et ɔñs significata ipsorũ.R̃ñr ꝙ sic premittẽdo ꝙ uliter sequit̃ hoc pôt esse uerum ergo pôt esse ꝙ hoc sit uerum quocũq3 demõstrato et econtra seruatis tamen ɔditionibus seruãdis: pat3 per regulã habitã in p̄mo modo de sensu cõposito et diuiso:tũc sic si dubiũ non ẽ uerũ det̃ oppᵐ.s.ꝙ aliq̃ ɔña ẽ boᵃ cui⁹ añs pôt eẽ uerũ et ɔñs nõ.et sit a talis ɔña cui⁹ añs qd pôt eẽ v̄m sit b et ɔñs qd nõ pôt esse uerũ sit c et ar² sic:hoc añs

demonstrato b pōt eē uerum gº pōt esse ꝙ hoc añs sit uerū: ⁊ ultra pōt eē ꝙ hoc añs sit uerū ⁊ ꝯña ē bona ergo pōt eē ꝙ hoc ꝯñs sit uerū demōstrato c. ex quo sequit᷑ postea ꝙ hoc ꝯñs demonstrato c pōt eē uerum ꝓ premissum qđ est oppositū ꝯcessi. ¶ Ubi autez loquamur de añte ut est ꝓpō: tūc premissum nō tenet uꝛ: qa nō sequitur añs pōt eē uerum sic significādo: gº pōt esse ꝙ añs sit uerum sic significādo: ut pꝫ de añte istius ꝯñe ois ꝓpō est affirmatiua gº nulla ē negatiua. si eīz pōt esse ꝙ añs ut est ꝓpō sit uerum sic significādo. ponat᷑ in eē ⁊ arᵉ: hoc añs est uerū ergo ꝯñs ē: sed ꝯñs nō ē nisi ista negatia aut sibi silis: nulla ꝓpō ē negatia ergo aliqua negatia ē ergo nō ē uerum ꝙ omnis ꝓpō sit affirmatiua: sed añs significat adeq̄te ꝙ ōnis ꝓpō est affirmatia ergo nō ē ita sicut ꝑ añs adeq̄te significat᷑ ergo nō v̄m.

¶ Sed ꝯtra arguit᷑ ꝓbando nō eē uerū de sensu diuiso sicut de ꝯposito: quoniam aꝛ sequeret᷑ ꝙ aliqđ fuit cuiꝰ esse nō dependet a futuro: ⁊ ideꝫ pōt nō fuisse. qđ est ꝯtra sciam agatonis phī quam approbat phūs viº ethicorū dicēs ꝙ hoc solo posse priuat᷑ deus ingenita facere que utiqꝫ facta sunt. sed probat᷑ illud sequi: facio eīz istā ꝯñam qñcunqꝫ fuit ista ꝓpō signa erūt ī sole luna ⁊ stellis ipsa fuit falsa gº christꝰ nūq̄ dixit eam. ꝯña ē optima: aꝛ possꝫ esse ꝙ aliqñ fuit ꝙ christus dicit fl̄m: tunc sic añs talis ꝯñe pōt esse uerum cum sit futurū ꝯtingēs hoc. s. signa eē in sole luna stellis ergo ⁊ ꝯñs pōt eē uerum. et sic pōt eē uerum ꝙ christꝰ nunq̄ dixit illam: ⁊ tñ dixit ut ī euangelio pꝫ. R n̄r negādo illud sequi ⁊ ad probationē nego ꝯñam: ⁊ ꝯcedo ꝙ potest eē ꝙ aliqñ fuit ita ꝙ christꝰ dicit falsū: unde christꝰ potuit dicere hanc disiunctiuā mūdus destruet᷑ aut nō destruet᷑: ubi una ps ē falsa: nego tñ ꝙ possit eē ꝙ aliqñ fuit ita ꝙ christꝰ dicit falsum assentiēdo ei aꝛ fuisset error in eo: ⁊ dato ꝙ assenserit: pōt tñ eē ꝙ nō assenserit. sicut eīm ꝯcedimꝰ ꝙ deus ab eterno preuidit añchristū cōtingēter eē futurū: ⁊ pōt esse ꝙ nō preuiderit: nec hoc inconuenit cū preuidentia dei preuidēdo añchristū eē uē turū respiciat futurū ⁊ ꝯnotatie a futuro depēdeat: ita christꝰ bn̄dictꝰ potuisset dicere añchristꝰ ꝯtinᵗ erit assentiēdo ei: ⁊ tūc posset eē ꝙ fuerit ita ꝙ christꝰ dicit falsū ⁊ nō assenserit tali ꝓpōni: eo ꝙ aduētus añchristi pōt impediri: sꝫ ꝓlatio illiꝰ ꝓpōis facta a christo nō pōt impediri qn fuerit cū ipsa tunc fuerit quidā motꝰ uel sonus ⁊ nō amplius depēdeat a futuro: hec tñ materia in alto mari fluctuat apud Hesberū quē preceteris suo viº sophismate ueritatē attigisse arbitror. ¶ Tertium dubiū utrū illud qđ est ꝯtingēs necio sit ꝯtingēs inteᵒᵒ ꝑ ꝯtinˢ significatuꝫ ꝯplexū. significatū aūt ꝯtinˢ uoco qđ pōt aut potuit idifferēter eē ⁊ nō esse.

¶ R n̄r ꝑmittēdo q̄tuor ꝓpōes: pª ē si possibile ē sor. currere necesse ē ꝙ sit possibile sor. currere: loquor aūt de possibili ut opponit᷑ ꝯtradictorie nō possibili seu ipossibili ꝑ se. đr eīz ipossibile ꝑ se qđ nᶜ potuit eē nᶜ pōt esse ita ꝙ possibile đr ꝑ opᵐ qđ pōt aut qđ potuit eē: nūc ꝓbat᷑ ꝓpō: qa det᷑ opᵐ ꝯñtis cū añte. s. ꝙ possibile ē sor. currere ⁊ nō

necie ē φ sit possibile sor. currere g° possibile ē nō eē possibile sor. currere g° īpossibile ē φ sor. currat: tʒ ultia ɔ^a: qa nullū sig'tū ɔplexū possibile ē esse ipossibile nisi ipsū sig'tū sit ipossibile alioqn neciuʒ aut possibile ipsū possibile eēt ut eēt ipossibile que absurda sūt. ¶ Z^a ꝓpō si possibile ē sor. nō currere: necie ē φ sit possibile sor. nō currere: ꝓpō ista pōt deduci sicut ꝑma.

¶ Tertia ꝓpō si necie ē sor. currere necesse ē φ sit necie sor. currere. ꝓbat᷑: qa aliter seqret᷑ φ possibile eēt φ nō sit necie sor. currere: g° possibile eēt φ eēt ɔtingēs uł īpossibile sor. currere ⁊ quocūqꝫ dato sequit᷑ φ sit possibile sor. nō currere g° nō necie ē sor. currere. ¶ Quarta ꝓpō nō oē qđ pōt esse necie ē φ possit esse. ꝓbat᷑: anchrist^9 pōt eē ⁊ tn̄ n̄ necie ē φ possit eē: cū aliqn̄ hec ē fł'a anchrist^9 pōt esse ut post mortē ei^9. ¶ His actis sit p^a ɔ°: ps a^{ua} dubii ē v̄a: pꝫ: quoniā cū rōe ɔtingētis se hʒ ɔuertibiliter hoc totū. s. possibile eē tale ⁊ possibile nō eē tale. unde rō hu^9. s. φ ɔtingēs sit sor. currere ɔsistit in h° φ possibile ē sor. currere ⁊ possibile ē nō sor. currere. si possibile ē a'l qđ eē tale uł nō eē tale necie ē φ possibile sit eē tale. uł necie ē φ possibile sit illud nō eē tale: ut p ꝑmas duas ꝓpōnes declaratū ē: g° ɔ° v̄a ita scilʒ φ si ɔtingēs ē anchristū fore: necie ē φ sit ɔtingēs anchristū fore ¶ Z^a ɔ° nō necio anchrist^9 erit ɔtin^t: ꝫ ɔtin^t erit. z^a ps pꝫ: ⁊ p^a ꝓbat᷑: qa poterit esse φ anchrist^9 nō eueniet: g° poterit eē φ nō euēiet ɔtin^t g°: nō necio anchrist^9 erit ɔtin^t nec necio euēiet ɔtin^t. ɔtra dicta ar^r eo φ z^a ɔ° uidet᷑ repugnare

p^e. R n̄r nullā eē repugnantiā eo φ differētia ē nō pua īter has duas dictiones ɔtin^t ⁊ ɔtin^a. sicut et īter ly necesse ⁊ ly necio. ɔtigēs eiʒ ē adā eē: licꝫ n̄ ɔtin^t. sit: ⁊ necio h^c aīa erit demon^a aīa tua licꝫ nō necie sit eā fore aꝑ im possibile eēt eā nō fore. h^c eiʒ ꝓpō ɔtin^a anchrist^9 erit pl^9 ponit q̄ hec ɔtigens ē anchristū fore: ponit p^a φ anchrist^9 erit: qđ nō ponit z^a. Ex quo sequit᷑ φ si z^a ē necessaria nō oportʒ ꝑmā esse neciaꝫ: cū anchristū fore nō sit neciuʒ

¶ Sed ɔtra ar^r φ z^a ponit anchristū eē uenturū sicut et prima: quia sequit᷑ ɔtin^s ē anchristū fore g° ɔtin^a quadā anchrist^9 ē g° est. tʒ ɔ^a prima: quoniā a simi'i sequit᷑ possibile ē te eē ergo possibilitate quadā ⁊ po^a tu es: quoniam ex opposito seqt᷑ opp^m. seqt᷑ eiʒ n̄ possibilitate q̄dā tu es g° ipossibilitate ⁊ p ɔn̄s ipossib le ē te eē ¶ Z° ad idem p ly ɔtingēs in z^a ꝓpōne determinat᷑ anchristū fore aliquo mō ⁊ nō nisi cō tingēti g° ɔtin^t erit. pꝫ ɔ^a: ⁊ assumptū ꝓbo: qa ly ɔtigēs ē terminus modalis modificās dictū ꝓpōnis. ¶ Ad primū dicit᷑ ne^{ḡo} ɔn̄am: nec oportʒ qđ si possibile ē te eē φ possibilitate q̄dā ⁊ po^a sis. n^c seqt᷑ nō po^a es g° ipossibile ē te eē. ¶ Ad cfirmationē dico φ lʒ ly ɔtin^a modificet nō tn̄ mō ɔtin^t: sʒ sufficit φ modificet i repn̄tando apud inte^m φ possibile sit ipsum fore et possibile sit ipsum non fore. nec frustra ponitur ly contingens: licet nulla contingentia ex parte rei correspondeat. est eiʒ terminus sincathe^{cus} solum habens officiū in repn̄tando ut dixim^9 et nō significatū ꝓprie. ¶ Cōtra z^{am} ɔ^{oem} arguit᷑ probando φ si ɔtin^t anchristus

erit ꝙ necio eueiet ↄtin' sic arguen° omne corruptibile necio ė corruptibile ergo oė qđ cõtin^{2} erit necio ↄtigėter erit.ↄ^{a} tꝫ:qa corruptibile ꝛ ↄtin^{2} tale ↄuertunť.assumptũ aũt est phĩ v° metha^{cc} tex^{u} ↄmėti uolėtis ꝙ oė corruptibile necio ė corruptibile.ꝛ ultra sequiť:oė qđ ↄtingėter erit necio erit ↄtingėter.anchrist^{9} ↄtin^{2} erit g° antechrist^{9} necio ↄtin^{2} erit. ¶Ad hoc rñdet Egidi^{9} ↄce^{oo} totũ:militat eiꝫ ar^{m} ut putat.ista solutio ė erronea oĩno asserit eiꝫ ĩpossibile: iplicat eiꝫ ↄtradictionė ꝙ necio anchrist^{9} erit ↄtin^{2}:ex ipsa eim seqť ꝙ anchrist^{9} erit ↄtin^{2}.ꝛ ultra g° poterit eė ꝙ anchrist^{9} nõ erit ꝛ ꝑ ↄñs sequiť ꝙ poterit eė ꝙ anchrist^{9} non erit tin^{2}:pꝫ ultia ↄ^{a} de se:ꝛ ultra seqť ꝙ nõ necio anchrist^{9} erit ↄtin^{2}. ¶Dico igiť ad ar^{m} ne^{oo} assũptũ:anchrist^{9} eiꝫ ė corruptibil' ꝛ tñ nõ necio ė corruptibil':qa poterit nõ eė corruptibil' ut postq̃ erit corrupt^{9}:tũc eiꝫ erit ita ꝙ nõ ė corruptibil':eo ꝙ tũc erit ita ꝙ ipse nõ põt eė:g° tũc erit ita ꝙ ipse nõ ė corruptibil'.tꝫ ↄ^{a}:qa ex opposito seqť opp^{m}:inte^{oo} ꝑ corruptibile oė qđ põt corrũpi ꝛ nõ ꝙ possibile ė corrumpi. Adã eiꝫ possibile ė corrũpi cũ aliqñ fuerit ṽm nõ tñ põt corrũpi. ¶Ad phũꝫ dico nihil aliud uoluisse nisi ꝙ si aliqd sit ꝛ illud ꝓprie sit corruptibile id necessario corrũpeť:ubi ly necio determinet ↄ^{am} ꝛ nõ ↄ^{s}.tu eiꝫ lꝫ sis non tñ necio corrũperis:eo ꝙ aliqñ erit ita ꝙ nõ corrũperis ut post corruptiõeꝫ tui: sed bñ neciuꝫ ė ꝙ si tu es ꝛ es corruptibil' ꝙ corrũperis. ¶Vel dicať ꝙ Aristotiles ĩtellexit i° de sensu ↄposito ulř ad hũc inte^{m}:ꝙ necio oė corruptibile ꝓprie ꝛ existės corrũpeť:nõ tñ lꝫ descendere ad supposita:qa nõ necio tu corruptibil' ꝛ existens corrũperis: qa poterit eė imo erit ita ꝙ tu corruptibilis ꝛ existės nõ corrũperis:aliqñ eiꝫ ė ita ꝙ ei^{9} ↄtradictoriũ ė falsũ.s. ꝙ tu corruptibil' ꝛ existės corrũperis: sed du^{2}:ꝑmo:qa in exponėdo mėteꝫ phĩ ꝑma expõne dixim^{9} si aliqd sit corruptibile.z° q̃re dixim^{9} corruptibile ꝓprie. ¶Ad ꝑmũ diciť idė fuisse dictũ:qa nõ sequiť anchrist^{9} ė corruptibil g° corrũpeť.posito eiꝫ ꝙ sor.possit eė sꝫ nũq̃ erit:tũc añs ė uerũ ꝛ ↄñs falsũ: et iõ ad h° ut ↄsequės illud sequať oportet addere in añte ꝙ anchrist^{9} sit. Ad z^{m} dico oportuisse loqui de corruptibili ꝓprie:qa nõ est ulř uerũ de corruptibili imꝓprie.uoco aũt corruptibile ꝓprie subãm ↄpositã.imꝓprie aũt accidens. Vñ genera° ꝛ corruptio solũ cõpetũt substãtie v° phĩcorum ad ꝑn^{m}. ista eiꝫ ṽitas Cicero põt eė ė ꝛ ipse ė corruptibil':: tñ nũq̃ corrũpeť: ite^{oo} ꝑ Ciceronė indiuiduũ hũanũ qđ nũq̃ fuit nec nũq̃ erit:qđ tñ põt eė.ꝛ ex h° pꝫ error quorũdã logicorũ uolentiuꝫ hanc ↄñam eė bonã.s.sig^{t}tũ a ꝓpõnis est uerũ ꝛ semp fuit uerũ ꝛ semp erit uerũ ergo a ꝓpõ ė necia:pꝫ error ubi a sit ista ꝓpõ:cicero põt esse loquendo de cicerone ut prius. ¶ Quartũ dubiũ:utrũ si unũ ↄtradictoriũ ė neciuꝫ reliquũ sit ĩpossibile. ¶Rñr ꝙ si ambe ꝓpõnes ↄtradictorie sunt:ꝛ una ė necessaria reliqua ė ĩpossibilis ꝛ ecõtra: ꝓbať:qa si una ė necia suũ significatum ė necessariũ.illud aũt est necessariũ qđ nõ est possibile non esse tale g° est impossibile nõ esse tale:sed nõ esse

tale ē significatū alteri⁹ ɔtradictorū ergo alterū ɔtradictorū ē īpossibile:⁊ ɔsilr̄ ꝓbari pōt ecōtra.⁊ sicut dicit̄ de ɔtradictoriis ꝓpōnib⁹: ita ⁊ de significatis ɔtradictoriis:quoniā si celu ȝ moueri ē necessariū nul.ū celū moueri ē impossibile. ¶ Sed ɔtra hoc ultimū arᵗ:quoniā nō uidet̄ seq̄ īpossibile est nihil eē gᵒ necesse ē aliq̄d eē:pōt itoeiȝ in casu ꝙ nihil nec aliq̄liter fuerit fo ret aūt eēt tūc ipossibile esset nihil eē: eo ꝙ nulla fuit poᵃ nec est nec erit ꝙ nihil sit:ɔᵃ clara:⁊ assumptū sequitur ex casu:cū quo casu pȝ ꝙ nō necesse est aliq̄d esse. ¶ Rn̄r arᵐ solum ꝓbare hāc ɔn̄am nō eē de forma significatū uni⁹ ɔtradictorii est īpossibile gᵒ reliquū ē necessariū loquēdo de significato materialiter ⁊ nō formaliter:et hoc ɔcedit̄.sicut ēt nō seq̄t̄ falsū est adam eē gᵒ uerū est adā nō eē. ex p̄dictis sequit̄ ista nō esse ɔtradictoria necesse ē celū moueri ⁊ possibile est celū nō moueri:q̄a in casu p̄ore nec necesse eēt celū moueri nec possibile celū nō moueri ut p dicta pȝ.⁊ si Aristotiles ad finē zᵎ piermenias uisus ē uelle ea eē ɔtradictoria.Dicit̄ ꝙ n̄ fūt ꝓprie ɔtradictoria:sȝ habēt legē cōtradictoriorū:cū nō possint simł̄ eē uera nec simł̄ falsa:lȝ possint imaginari sił̄ fl̄a absq̧ ɔtradictiōe sicut hec.s.for.ē ⁊ uerū ē fortē nō eē habēt legē ɔtradictoriorū:sȝ nō sunt ɔtradictoria:cū sint imaginabilia eē falsa.

VNDECIMA REGVLA.

Iam ad xiᵃᵐ regulā accedamus que ē si aliq̄ ɔᵃ ē bona de forᵃ et an̄s ē pure neᵘᵐ ɔn̄s eiusdē nō ē pure affirmatiuū. pᵒ ꝓbat̄ rᵃ zᵒ arᵎ ɔtra.pᵒ gᵒ ꝓbatur rᵃ sic:omne ɔn̄s ɔn̄e bone de forma ē de inteᵘ sui an̄cedētis:sȝ nulla pure affirmatiua ē de inteᵘ pure neᵘᵉ:ergo nulla pure affirmatiua sequit̄ de forᵃ ex pure neᵘᵃ. ɔᵃ tȝ cū maiori ex dictis supra:minor aūt ꝓbabit̄ ifra:ac ēt pȝ nūc ꝓ tanto: q̄a alr̄ illud an̄s pure negatiuū clauderet oppositos itellect⁹ de forᵃ.s.affirmatiuū illatū et ipsūmet negatiuū.

DVODECIMA REGVLA

Sequit̄ regula xiiᵃ que ē:si aliqua ɔᵃ ē bona de forma et ɔn̄s ē pure affirmatiuū an̄s eiusdē uł̄ aliq̄ eius pars ē pure affirmatiua:pȝ regula ex priore.Ex ꝓbatiōe xiᵉ regule uidet̄ ɔcludi falsū eē textū Strodi seu corruptū qui sic iacet uidelȝ si aliqua ɔn̄a est bona an̄s eius est pure negatiuū ɔn̄s silr̄. ꝓbatio eīm sua solum ɔcludit ꝙ si ē bona de forma et an̄s ē pure negatiuū ɔn̄s eiusdē nō ē pure affirmatiuū.falsitas textus pȝ: quoniā isti⁹ bone ɔn̄e de forma nō tātum hō currit gᵒ nihil q̄d ē hō currit uł̄ aliq̄d nō homo currit:ɔn̄s non ē pure negatiuū ut pȝ:et an̄s est pure negatiuū.zᵒ pȝ textū xiiᵉ regule eē fl̄m silr̄:quoniā istius ɔn̄e bone de forᵃ .s.nullus homo preter for.currit ergo for.currit:ɔn̄s ē pure affirmatiuū:lic ȝ nec an̄s nec aliqua eius pars sit pure affirmatiua:quare sic debet iacere litera:si aliqua ɔn̄a ē bona de forma et ɔn̄s ē pure affirmatiuū an̄s eiusdem non ē pure negatiuū. ¶ Notandum quia de pure affirmatiua et de pure negatiua in his regulis sermo habitus est:ideo dec ȝ utrumq̧ notificare: obticere tn̄ uolumus q̄d sit absolute

affirmatiua ⁊ quid absolute negatia: cum in pmis dialetice gressib⁹ inno tuerit. Dicemus ergo ꝙ pure affirmatiua est illa affirmatiua que ponit aliquid in esse: ut est hec tu es homo. Negatiua vo pura ē illa negatia que nihil ponit in eē: ut ista homo nō currit. Dicimus autem ꝓpōnem aliquā ponere aliquid in esse: quia ex ipsa sequit̃ de forma hoc. s. aliqd est fuit uł erit. Illa vo nihil ponit in esse ex qua de forma nō sequit̃ hoc. s. aliqd ē fuit uel erit. Affirmatiua vo nō pura ē illa affirmatiua que nihil ponit in esse: ut ista nō tantū homo nō currit: aut ista si tu es homo tu es aial. similiter ista tu es uel tu nō es tenēdo ſm uiā cōez ꝙ ypo^{ce} sunt affirmatie uł negatie. Negatiua vo nō pura ē illa negatiua que aliqd ponit in esse sicut sūt exceptiue negatie exclusiue negatie: ista eīm nullus homo preter sor. currit infert de forma hāc sor. currit. ⁊ pdicta exclu^{ua} infert de forma hāc omne nō homo currit. ⁊ per ꝯñs ille due date negatiue inferūt de forma hāc aliqd est fuit uł erit. ex quib⁹ pȝ uerificatio minoris i textu. s. ꝙ nulla pura affir^{ua} est de itellectu pure ne^{ue}: quia aliter negatia pura poneret aliqd in eē.

SED CONTRA. Quadruplici ter arguit Strodus ꝯtra regulā xi^{am}. Primo: quia sequit̃ deus nō est ergo deus est: ⁊ per ꝯñs ex pura negatiua sequit̃ affirmatiua: ꝯ^{a} clara: añs pȝ: qa tam añs ē ipossibile q̄ ꝯñs necessariuȝ ꝯñe assumpte in añte. Z^{o}: iste equiualent nō possibile ē te non esse ⁊ necesse ē te eē: ergo una sequit̃ de for^{a} ad aliam ergo regula falsa, tȝ ꝯ^{a}: quia una ē pure negatiua ⁊ alia pure affirmatiua. assumptū est phi z^{o} piermenias. Tertio ar^{z} ꝯtra minorē sic: in nō facere intelligit̃ facere: sed non facere ē pure negatiuū ⁊ facere pure affirmatiuū: ergo affirmatiua ē de intellectu pure negatiue. Quarto ar^{z} ꝯtra regulā iterum sic: ista ꝯña est de forma nō ē ita ꝙ nihil ē ergo aliqd est: ⁊ añs ē pure negatiuū ⁊ ꝯñs pure affirmatiuū ergo regula falsa. ꝯ^{a} clara cum miori: maior ꝓbat̃: quia non est possibile oppositū ꝯñtis stare cū añte ut liquet.

AD PRIMVM. Respondet Strodus ad primū ꝙ ar^{m} ꝓbat soluȝ ex pure negatiua sequi affirmatiuā de materia: qđ nō est ꝯtra regulā. Ille auteȝ due regule. s. ex impossibili sequit̃ qđlibet ⁊ necessariū sequit̃ ad qđlibet nō arguūt ꝯñam eē bonaȝ de forma sed ꝯcedēdam aūt eē bonaȝ. ꝯña nāq₃ de forma ē cui quelibȝ simił i forma tȝ. Si^{oo} aūt forme ꝯñarum ē cum iter terminos utriusq₃ ꝯñe ē omnino silis respect⁹. Ex quo sequit̃ ꝙ ꝯña in argumēto nō fuit bona de forma cum ista similis for^{e}. s. sor. non ē ergo sor. ē nō ualeat: ⁊ sunt silis forme dicte ꝯ^{e}: ubi ly deus sit nomē ꝓpriuȝ ut uolūt phi ⁊ non cōe. Ad z^{m} rñdet dupliciter: pmo phūm noluisse illas eqpollere nisi cum me^{o} hoc affirmatiuo ut^{e} nō possibile ē te nō eē. ⁊ ista tu non es sic precise significās habȝ hāc ꝯtradictorio: tu es ergo necesse ē te eē. tontum g^{o} añs qđ nō ē pure negatiuuȝ equiualet ꝯñti. Vbi dicit Gaetanus ꝙ nō quare sumit̃ mediū affirmatim ē: quia Strodus uult ꝙ idē sit dicere

nō possibile ē te esse ⁊ hec nō ē possi
bilis tu nō es ⁊ hec necesse ē te esse
ualet q̃tum ista hec ē necessaria tu es
Nō puto hanc esse mētem Strodi ali
ter Strodus haberet negare ꝙ possi
bile sit celum moueri: ubi nulla ꝑpō
esset: qđ nō ē credēdum. Dico ergo ꝙ
ideo Strodus ponit illud mediū: ubi
nihil aut aliquař fuerit foret aut eēt
nō possibile eēt te nō esse nec necesse
eēt te eſſe. sed ubi assumit̃ tale medi
um affirmatiuū oportꝫ illas equalere
ſm Strodū cum dicto medio cū mu
tuo se inferāt. R̃ndet z° loco Strodus
ꝙ ly nō quādoqꝫ tenet̃ negatie ⁊ h°
quādo uis eius transit in uerbū aut
totam ꝑpōnem ut dicēdo nō aliquis
homo currit: ⁊ quādoqꝫ tenet̃ ĩfinite
cum. s. uis eius transit solum in subie
ctum uel in predicatū uel in partes
ipsorum ut dicēdo lapis est nō homo
uł nō homo est lapis: ubi ly nō negat
tātum naturā homis in argumēto g°
ly nō tenet̃ infinite ⁊ nō negatie ⁊ ē
sensus nō possibiłe ē te nō eē. i. ĩpossibi
le est te nō eē: ¶ Ad 3^m principale d̃r
phūm uerum dixisse eo ꝙ negatio cō
cipit̃ per ꝯceptū positiuū entis sicut
⁊ priuatio per habitū. si eim intelligo
nō facere oportꝫ ut habeā ꝯceptū ip
sius facere. in nō facere ergo ĩtelligit̃
facere negatuꝫ tñ: sicut et ĩ specie ut
in homie inte² superius. s. aĩal ꝯtracte
tamē: ⁊ per cecitatē ꝯcipio uisum ꝑua
tiue tamē. nec ex hoc sequit̃ ꝙ nega
tiua habeat ꝑ ĩtellectu formali modo
supra expresso affirmatiuā: nec seq̃t̃
affirātiua ex pure negatia ¶ Ex hac
solutiōe quatuor ꝑpōnes cōcludunt̃
saltem ut possibiles. Prima aliq̃s solū
uerum ĩtelligit intelligēdo hoiem eē
lapidē negatiue Secūda aliq̃s solum
falsum ĩtelligit intelligēdo deum eē
negatie. Tertia null° solum uerū ĩtel
ligit intelligēdo hoiem esse lapidē af
firmatiue. ¶ Ad quartū negat̃ ma
ior ⁊ ad ꝑbationē negat̃ ꝯñа: sꝫ bene
sequit̃ ꝙ sit bona: est eim imagina
bile absqꝫ repugnātia ꝯtradictiōis op
positū ãñtis cum ãñte ut imaginari
nihil esse ⁊ nō esse ita ꝙ nihil sit: ubi
nulla implicat̃ ꝯtradictio. ista eiꝫ. s. ni
hil est nō ĩplicat ꝯtradictionē: ex qua
tamē sequit̃ de forma ꝙ nō est ita ꝙ
nihil ē: quare ē imaginabilis cum illa
absqꝫ ꝯtradictiōe. sicut etiā ex eodem
ãñte sequit̃ ꝙ nō ē ita ꝙ aliqđ est et
hoc pro tāto: quia ex cōtradictorio cu
iuslibet harum negatiuarū sequētiū
sequit̃ de forma cōtradictoriū ãñtis.
Vnde sicut de forma sequit̃ ex hac
tu nō es quelibet harum negatiuarū
. s. tu nō es homo ⁊ tu nō es nō homo:
quia ex cōtradictorio cuiuslibet talis
negatiue sequētis sequit̃ de forma
oppositū ãñtis hoc. s. tu es. ita ⁊ siłiter
sequi debet de forma ex ꝯtradictorio
cuiuslibet istarū negatiuarū superius
dictarū oppositū ãñtis. unde de for^a
sequit̃ ita ē ꝙ nihil ē ergo ueritas est
ꝙ nihil est ergo aliqđ est. ⁊ ita ex alte
ro ꝯtradictorio ex hoc. s. ita ē ꝙ aliqđ
ē sequit̃ de forma ꝙ aliqđ est ¶ Cō
tra predicta arguit̃ primo ostēdēdo
nō incōuenire aliquod ãñs claudere
oppositos ĩtellectus ex hoc eim tātū
homo currit seq̃t̃ de forma affirma
tiua et negatia: ut hec homo currit ⁊
hec nihil nō homo currit ergo quelibꝫ
ē de ĩtellectu ãñtis. ¶ Z° arguit̃ illas

nó eqpollere cū tali medio auo eo' ꝙ
absq; ɔtradictione stet intec nó esse
possibile te nó eē ꝛ illā sic significātē
.s.tu nó es habere istā ꝓ ɔtradictorio
.s.tu es ꝛ nó necesse sit te eē ut liquet
Tertio ar' ɔtra ꝓpōes dictas i solutióe
ad 3m arm pcipue ɔtra duas pmas et
ar' sic intelligēdo aliqd neuc intelligi
mus illud ēt affiruc g° in intelligēdo
hoīem eē lapidē neuc inte' ēt affiruc
g° nó solū uerū ite' .t3 ultima ɔa:quia
in itelligēdo hoiem eē lapidē affiruc
itelligim⁹ fl̄m.ꝛ ita ꝓbaret ꝙ in itel
ligēdo deū eē negatie nó solū fl̄m ite'
oīa hec ex dictis patēt. ❡ Quarto cōdi
tur hác eē de forma nó ē ita ꝙ nihil ē
ergo aliqd ē:qa quelibet.s.sibi sīlis in
forma t3 ergo ꝛce.t3 ɔn̄a p Strodū uo
lentē hác ɔn̄a3 de forma eē cui queli
bet sibi sīlis i forma t3. assumptū ar°:
qa iductiue sequit̄ non ē ita ꝙ tu nó
es homo ergo tu es hō et sic de ɔsimi
lib⁹. ❡ Ad primū rn̄r ꝙ l3 absolute il
lud nó incōueniat icōuenit tn̄ in pure
negatia claudi de forma pure affirue
ꝛ pure negatia:qa túc talis pure ne
gatiua nó eēt pure negatia qa ex ea
seqt̄ de forma pure affirmatia. ❡ Ad
2m uidet̄ mihi arm militare ɔtra Stro
dum. ❡ Ad 3m dicit̄ mēte3 fuisse Stro
di in illis ꝓpōnib⁹ ꝙ p intellectionem
hui⁹.s.hoiem eē lapidē neuc solū ṽm
adeqte intelligit̄ .unde cū inte' illud
negatie inte' ēt affirmatie sed nó ade
quate.uoco aūt adequate aliqd intel
ligi p aliquā intellectioné qn̄ obiectu3
rep̄ntatur cum omni suo mō rep̄ñta
tionis ṽbi gratia:l3 in itelligēdo p hác
negatiuā omnis homo ē al̄: intelligā
hoc obiectū ɔplexū.s.hoiem eē al̄ : nó
tn̄ adequate intelligit̄ p ipsa3 cū suo
mō distributiuo ut in itelligēdo hoie3
esse al̄ distributiue.ꝛ p hoc pat3 quid
dicendū ē ad arm ɔtra regulā. ❡ Ad
quartū nego arm.Et ad Strodū dicit̄
ꝙ ultra oport3 ut ɔn̄s sit de inteu for
mali an̄tis mō alias expresso qđ nó ē
sic in ɔn̄tiis habitis.Itē sicut omnis dif
finitio pure qdditatiua explicat cām
accidētiū in subiecto ꝛ nó ecōtra q̄rto
phicorū ɔmēto xxxi°:ita omnis ɔa bo
na de forma ē cui quelibet sibi sīlis i
forma t3 ꝛ nó ecōtra. ❡ Primū dubiū
utrū ex affirmatia sequat̄ negatiua
de forma.rn̄det̄ ꝙ sic:seqt̄ ei3 de for
ma tu es homo ergo tu non es lapis.
❡ Sed ɔtra ar' sic.ex affirmatia sequit̄
de forma negatia ꝛ nó ecōtra g° ne
gatio ē prior affirmatióe: ɔn̄s contra
phūm primo posteriorū.fm eīm esse
ꝛ intellectū ens ē prius nó ente sicut
habit⁹ priuatióe ꝛ actus poa.ɔn̄a ꝓba
tur:qa illud ē prius a quo nó ɔuertit̄
subsistēdi ɔn̄a ut in postpredicamētis
scribit̄ caplo de prior. ❡ Rn̄r negando
ɔn̄am.phūs aūt intellexit ꝙ ubi aliqd
sit ꝛ ad existentiā ei⁹ sequit̄ de fora
existētia alterius ꝛ nó ecōtra.illud qđ
sequit̄ ē prius fm naturā eo ad qđ
sequit̄ sicut ipse ibi exēplificat.unde
sequit̄ numer⁹ est ergo unitas est ꝛ
nó ecōtra:nó unitas est prior numero.
in argumēto ergo non sic ar':quare
nihil ꝓbat̄ .nec oport3 ꝙ ɔcept⁹ qlib3
positiu⁹ sit prior negatio:cū aliquo cō
ceptu positiuo negatiuus sit prior.uñ
nó possum ɔcipere ꝙ qdliber dicit̄ eē
ul̄ nó esse:nisi ɔcipiat̄ nó esse:semper
tn̄ debet ɔcedi ꝙ positiuū f3 itellectū
ut ɔceptus incōplexus entis; ꝛ ulter

ois ꝯcept^{9} nõ negat^{9} ē ꝑor ſeipſo ne
gato. ¶ Secundū dubiū: utrū ſi unū ꝯtradictoriū ponit aliqd i eſſe: reliquū nihil ponat ⁊ ecõtra: ītelligēdo p ponere aliqd in eē qd ad ipſum ſequat᷑ de forma ꝙ aliqd ſit fuerit uł erit. ¶ Rñr ꝑmo ꝙ ſi ambo ꝯtradic^{a} ſūt ⁊ unū ponit aliqd i eſſe: reliquū nihil ponit i eſſe. ꝓbat᷑: quoniā ſi ambo cõtradictoria ponerēt aliqd in eſſe: ex quolibꝫ illorū ſequeret᷑ de forma hec aliqd eſt fuit uł erit: ergo ex oppoſito ſequeret᷑ de forma qdlibet ꝯtradictoriū ꝯtradictorii: ⁊ ſic duo ꝯtradictoria ſequerēt᷑ de for^{a} ex opp^{o} ꝯñtis qd eſt īpoſſibile cū opp^{m} ꝯñtis hoc. ſ. nihil fuit ē aut erit ſit imaginabile abſqꝫ ꝯtradictiōe ⁊ p ꝯñs ex ipſo nõ ſequūt᷑ duo ꝯtradicto^{a} de for^{a}. ex poſſibili eiꝫ ſm imaginationē nõ debꝫ ſeq īpoſſibile ſm imaginatione q̄rto phicorū ꝯmēto xciiii. ¶ Z^{o} dico ꝙ ſi ambo ꝯtradicto^{a} ſūt ⁊ unū nihil ponit i eſſe: reliquū ponit aliqd in eſſe. ꝓbat᷑: qa ſi nõ: ſeqt᷑ ꝙ ex hac nihil ē uł fuit uł erit ſequeret᷑ de for^{a} qdlibet taliū ꝯtradictoriorū: cū nullū ponat aliqd in eē. inductiē eīm pꝫ in aliis ꝙ ex hac nihil ē uł fuit uel erit ſeqt᷑ quelibꝫ altera que nihil ponit ī eē. hoc aūt ſm dictū nõ hꝫ ueritatem apud tenētes ypo^{cas} eē a^{uas} uł ne^{uas} ut hodie cõis ē uia. hec eiꝫ ꝯditionalis quā ponūt pure ne^{uam}. ſ. nõ ſi tu es hõ tu ſedes nihil ponit ī eē. ¶ Sed ꝯtra: hec null^{9} homo ē lapis nihil ponit ī eſſe: hec illa homo ē lapis g^{o} ⁊ ce. ꝯ^{a} tꝫ cum a^{oīī}. minor ꝓbat᷑: qa ſibi repugnat oē eſſe ergo nõ ponit in eē. ſiliter dicit᷑ de iſtis poſſibile ē te eſſe ⁊ īpoſſibile ē te eſſe. Rñr negādo minorē: ⁊ lꝫ oē eē repugnet illi. ſ. homo ē lapis ex ea tñ ſeqt᷑ eſt aliqd eē quoniā ſeqt᷑ de for^{a} hõ ē lapis ergo hõ ē ens. ⁊ ultra nego ꝙ iſta poſſibile ē te eſſe nihil ponat in eſſe cū ex ea ſeqt᷑ de forma ꝙ aliqñ fuerit ſit uł erit potē^{a} ad eē. ¶ Tertiū dubiū: utrū iſta ſit pure ne^{ua} nõ poſſibile ē te nõ eſſe. ¶ Rñt Gaetan^{9} ꝑmo illā eſſe affirmatiuā: eo ꝙ due negationes cadūt ſup uerbū infinitiui modi: qd ē ꝑncipał pars dicte ꝓpōis. ¶ Z^{a} rñ^{o} ē Pauli pgu. uolētis termios modales ſex ūm falſū neciūm poſſibile ⁊ alios ſumi tripłr ꝑmo trāſcendēter p ente necio ūo uł poſſibili. z^{o} put ſūt termī z^{e} intētionis īportātes paſſiōes ꝓpōis ut p necia ꝓpōne ūa uł poſſibili. 3° ut aduerbiałr p necio eſſe poſſibiłr uł cõtingēter aut p ūe eſſe. phūs aūt z^{o} ꝑiermenias accipit hos termios aduerbiałr ut dicit: quoniā idē eſt dicere neceſſe ē deū ēe ⁊ neeio de^{9} ē. ex qbus īfert hāc eē pure a^{uam} ñ poſſibile ē te nõ eſſe cū tātū ſig^{i}cet q̄tū iſta nõ poſſibiłr tu nõ es. ¶ Tertia ſolu^{o} ē eiuſdem dicit. n. ꝙ cū affirma^{o} ⁊ nega^{o} ſint actus ſolū ītellect^{9} ꝙ nulla ꝓpō ī uoce uł in ſcripto ē aff r^{ua} uł ne^{ua}. ex qb^{9} infert ꝙ data ꝓpō in uoce uł ī ſcripto ē ne^{ua}: in mente aūt nõ corrñdet niſi hec neceſſe ē te eſſe: eo ꝙ ly nõ poſſibile nõ ī mēte nihil aliud ē q̄ ly neceſſe.
¶ Quarta eſt Strodi uolentis illaꝫ eſſe affir^{uam}: eo ꝙ ly nõ ſtat infinite ⁊ non ne^{ue} ut ſupra dixim^{9}. ¶ Quelibꝫ harū ſolutionū peccare uidet᷑. Prima eīm eſt ex toto ꝯtra phūm z^{o} ꝑiermenias q aſſerit quālibꝫ harū eſſe affir^{uam} poſſibile eſt te eē et poſſibile ē te nõ eſſe ałr ſi una eſſet a^{ua} et reliq̄ negatiuā

affir° ꝛ ne° i termis singularib⁹ eént
simꝉ ṽe qđ é ɔtra eũ ibi.nec é ṽm ꝙ
ṽbũ ifinitũ mõi sit p̃ncipale i ꝓpóne
modali sed mod⁹:iõ uoluit phũs ibi ne
gationé addi ad modũ:lȝ ɔsiderãduȝ
eét an ẜm phũm i eo loco ista sit ne
gatiua possibile nó é te eé:ubi dicerẽ
ꝙ sic.ꝛ lȝ in uoce ne° non addat̃ ad
modũ:hȝ eiȝ uim supra modũ:quoniã
ne° cadit supra ṽbũ p̃ncipale qđ é ly
est q̃re hȝ uiȝ ét supra ly possibile.nul
la eiȝ é dĩa iter has ꝓpóes possibilé nó
est te eé ꝛ nó possibile é te esse¶Zua ét
multũ aberrare uidet̃:putabã enim
scitũ esse has differre multũ.s.ɔtin² añ
christ⁹ erit ꝛ ɔtin² é añchristũ fore.ex
pa eiȝ sequit̃ hec añchrist⁹ erit ut p
terminorũ ꝓbatiónes pȝ que nó seqt̃
ex za.ista ét est ṽa ɔtin² é adã esse et
ista falsa ɔtin² adã:é q̃re multũ diffe
rũt.Tertia uia nó min⁹ errare uidet̃:
cũ ea data oporteat ɔcedere ꝙ nulla
ꝓpó dicit̃ caua in uoce uꝉ i scripto cuȝ
nihil p̃dicet̃ nisi in iteu:deide lȝ affir°
ꝛ ne° nó sint nisi i inteu:nó tollit̃ tñ
affirmatiuã uꝉ negatiuã eé i uoce uꝉ
in scrip o¶Dicit̃ eiȝ negatiua ꝓpó qa
est apta rep̃ntare obiectũ negatie q̃lit̃
pót esse i uoce uꝉ i scripto.ꝓpó enim
ṽa dicit̃ nó qa ṽitaté in se habeat: sȝ
qa apta é ṽeritateȝ rep̃ntare:iõ ɔcede
re soleo ꝙ ipossibile é ṽm aut falsum
esse ꝓprie passiones ꝓpóis:sed bñ rep̃n
tare ṽm aut falsũ tanq̃ signũ¶Tertio
hȝ ɔcedere hec uia ꝙ nulla ꝓpó in uo
ce uꝉ i scripto hȝ ɔtradicm qđ é falsum
qđ é ɔtra mentẽ phi ut supra patuit.
¶Quarta r̃nsio iterũ errat:qa si staret
ifinite ly nó tũc nó esset eq̃pollétia ha
rũ.s.nó possibile é te nó esse ꝛ necesse
est te eé:cui⁹ opp dicit phũs z° pier
menias.teneȝ ɔa:qa eq̃pollétia talis ẜm
phũm é merito negatiõis p̃posite toti
ꝓpóni.Dico igit̃ affr istã eé pure nega
tiuã:cũ ista sit aua possibile é te nó eé
p phũm ibi ergo p̃ponẽdo negatióeȝ
toti erit neua¶Sed ɔtra:ista sũt ɔtradic
toria i figura.s.necesse é te esse ꝛ pos
sibile é te nó esse:sȝ pa est affira g° za
est neua:assumptũ pȝ ꝛ ɔña siliter:eo
ꝙ solũ affir° ꝛ ne° sũt ɔtradica z° pier
menias:tũc ultra ista é negatia possi
bile é te nó esse g° p̃posita negatióe
erit affirua.tȝ ɔa:qa due negatiões fa
ciũt unã affirmationẽ¶R̃ñr neoe ma
iorẽ cũ ambe sint affirmatie.ꝛ si alle
get̃ phũs z° piermenias locãs eas cõ
tradictorias i figura:Dicit̃ ꝙ phũs lo
cauit eas p ɔtradictoriis nó ꝙ ṽe sint
ɔtradictorie:sȝ habẽt ꝓprietaté ɔtradi
ctoriorũ:cũ nó possit esse simꝉ sicut p
eas adeq̃te significat̃:nec possit simꝉ
nó esse sicut p quãlibet illarũ adquate
sigit̃.itellect⁹ eiȝ pót eis simꝉ dissenti
re g° nó sũt ɔtradictorie.ꝛ lȝ iste hõ é
lapis ꝛ de⁹ est nó possint eé simul ṽe
uꝉ false sic adeq̃te significãdo:non tñ
habẽt ꝓprietaté ɔtradictoriarũ sicut
ille cũ nó sint de ɔsilibus termis maa
pte.ex qbus seqt̃ ꝙ iste nó equalent
de forma.s.necesse é te esse ꝛ nó possi
bile é te nó esse.sȝ phũs eas uoluit mu
tuo se iferre lȝ nó de fora:ꝛ p ɔñs uo
luit eas eq̃pollere materialiter sȝ non
forãliter ꝛ c¶Quartũ dubiũ:utrum
iste sint affirue nꝉ est hõ qn illud sit tu
es uꝉ tu nó es ẜm é te esse¶R̃ñr oẽs eẽ
pure negatiuas p̃ter disiũctiuã:nulla
eiȝ ypoca ut supra dixim⁹ est affirua
uꝉ neua ꝛ h° ẜm mẽtẽ nostrã:ẜm uiaȝ

aūt cōem ista disiūctiua data ē affirᵘᵃ nō pura.si eiꝫ ista disiūctiua eēt affirᵃ tūc ex neᵘᵃ pura sequeret̄ affirᵃ.seq turgᵒ tu nō es gᵒ tu es uł tu non es ut patet. Et si ꝯtra arᵗ i ultia pncipale vbū nō neᵗ gᵒ ē aᵘ. Rūr ꝙ pncipale vbū neᵗ a ly sllm:ē eiꝫ nota negatiōis seu ipā icludēs. Ex his que i dubiis q̄tuor hita sūt et notificatiōe pure et nō pure aᵘᵉ uł neᵘᵉ q̄tuor ꝯcludunt̄: Pᵐ aliq̄ pure neᵘᵃ ꝯuertit̄ de forᵃ cū aliq̄ aᵘᵃ nō pura.pꝫ d hac.s.nō tātū hō currit que ē pure neᵘᵃ.⁊ de hac disiū ctiua aᵘᵃ nō pura.s.nihil qd ē hō cur rit uł aliqd nō hō currit.Zᵐ si unū cō tradictoriū ē pure affirmatiuꝫ reliquū ē pure negatiuū sꝫ nō ecōtra.pma ps pꝫ intuēdo determiata in zᵒ dubio.⁊ zᵃ siliter:quoniā ista ꝯditionał ē pure neᵘᵃ.s.nō si tu es hō tu sedes:cuiᵒ ꝯtra dictoriorū nō ē pure affirātiuū cū ni hil ponat in eē.Tertiū lꝫ hec negatia nō iplicet formaᵗ ꝯtradictionē.s.for. q ē albus nō ē coloratus:aliqua tm̄ pure negatiua iplicat formalıᵗ ꝯtradictiōe:: pꝫ de hac disiūctiua que ē pure neᵘᵃ .s.nō si tu es tu sedes uł si tu nō es hō tu sedes:ubi ly nō pmo loco cadit su pra totā disiūctiuā.Quartū aliqua est pure negatiua quā ipossibile ē imagi nari absq꜡ ꝯtradictiōe:lꝫ eius adequa tū sig'ficatū sit imaginabile absq꜡ cō tradictione:pꝫ de ista nihil ē.si eiꝫ ima ginareris eā imaginaremur eiᵒ ade quatū sig'ficatū.s.nihil ē:et imaginare mur ipsū adequatū sig'ficare p ipsam ꝑpōeꝫ etᶜ imaginaremur ꝯtradictōeꝫ

TERTIA DECIMA regła

Ponit̄ hec regula que ē si aliqua ꝯñā ē scita esse bona et añs ē scitū ꝯñs eiusdē ē scitū. pmo tm̄ ꝑbat̄ reᵃ.zᵒ arᵗ contra eā.Duas tm̄ magister pmittit suppōnes. Prima ē una ꝯñā talis:añs ē scitū gᵒ iteᵐ:pꝫ: q̄a sequit̄ añs ē scitū a te gᵒ scis eē sicut pncipałr sig'ficat et sicut pncipałr si gnificat scis sig'ficare ex quo seq̄t̄ ꝙ sit inteᵐ:pᵃ ꝯᵃ pꝫ ex descriptionibᵒ ter minotum.

ET TV SCIS HOC CONSE quens seq. Zᵃ suppō:ista ꝯñā ē boᵃ tu scis hoc ꝯñs sequi ex añte intellec to a te ergo sicut hoc ꝯñs pnciᵗ sig't scis sig'ficare siue hoc ꝯñs ē inteᵐ a te pꝫ:q̄a ałr staret ꝙ scires aliqd qd nō ē inteᵐ a te sequi ex itellecto a te qd ē ipossibile:ałr staret ꝑ possibili te sci re istā ꝯñam eē bonā tu es tu ergo tu es bau.et ꝯñs nō eē inteᵐ a te qd ē ab surdū et ipossibile.qd sic arguit̄: ꝯñs nō ē inteᵐ a te gᵒ nec ꝯᵃ:tꝫ ꝯᵃ:q̄a ꝯñs ē ps ꝯñe:totū eiꝫ seu ꝯplexū ꝑsupponit inteᵐ partiū:tūc ultra ꝯᵃ nō ē inteᵃ a te gᵒ nō ē scita a te eē bona:qd ē opᵐ date ꝓpōnis et pme ptis r'. Confirᵃ hec suppō sic facta ꝯᵃ priore uł altera dūmō sit scita eē bona a te tu itelligis respectū iter añs et ꝯñs gᵒ itelligis ex trema iter que ē rᵘˢ.tꝫ ꝯᵃ: q̄a rᵘˢ ē re latio:nisi eiꝫ dicta ꝯᵃ ualeret staret ut possibile eēt te inteᵗᵉ rᵘᵐ iter te et chi merā uł iter te et nō itelligibile.argu it ergo Strodᵒ nūc sic:tu itelligis rᵘᵐ inter extrema sed extrema sūt añs et ꝯñs ergo tu itelligis ꝯñs. ergo sicut ipsū pcise sig'ficat itelligis uł scis sig nificare:et sic ꝑbata ē ꝯᵃ quam ponit suppō secūda.Difficile aūt nō paruꝫ ē uidere pmo qualr sequat̄ illud stare .s.inteᵗᵉ rᵘᵐ iter te et nō itelligibile.zᵒ

quasi illud sit incōueniēs, qđ Strodus adducit p incōueniēti: declaro tñ pᵐ: quoniā si possibile eēt inte^{ℓℓ} r^{um} non itellectis extremis tūc pit er possibile esset inte^{ℓℓ} respectū inter te ⁊ chimeram uł qđ incōueniētius ē iter te ⁊ ñ itelligibile eo φ si nō oportȝ inte^{ℓℓ} extrema ⁊ p possibile extrema nō eēnt itelligibilia staret te ite^{ℓℓ} respectū inter illa. uel sic si possibile eēt inte^{ℓℓ} respectū nō itellectis extremis nō uideť rō quare nō sit possibile inte^{ℓℓ} respectū iter litteras ⁊ alia nō significantia seu nō itelligibilia: quare dicim⁹ φ ista littera a nō ē itelligibił aut ly bus ⁊ silr̃a: Ex hoc pȝ secūdū. icōueniēs eiȝ uideť eē aliquē inte^{ℓℓ} respectū inter aliq̄ ⁊ illa nō eē itelligibilia. sicut eīm incōueniēs ē inte^{ℓℓ} paternitatē nō intellecto filio eo φ ē r^{us} inter patreȝ et filiū: ita ipossibile ē aliquē r^{um} inte^{ℓℓ} nō intellectis extremis.

ET TVNC VLTRA. His suppōibus pbať rᵃ sic: tu scis talē ɔñaȝ esse bonā gᵒ scis φ nō pōt eē ita sicut adequate sig'ficať p añs nisi ita sit sicut adequate sig'ficať p ɔñs ⁊ scis ita eē sicut adeq̄te sig'ficať p añs: cū ipsum sit scitū a te ut in añte rᵉ ponebatur gᵒ scis ita eē sicut adeq̄te sig'ficať p ɔñs: ſȝ sicut ɔñs pncipalr̃ sig'ficat scis uł itelligis signi^{ℓℓ} gᵒ scis ɔñs. tȝ ista ɔᵃ a descriptione ad descriptū etᵉ ɔñs ē scitū. ⁊ eedē possent fieri forᵉ. i. ɔᵉ uolēdo per descriptionē ɔcludere φ illud ɔñs sit scitū ubi loco de ly ita eē accipiať res pncipaliter supposita sig'ficata ɔplexe vbi gratia sic arguēdo. tu scis ita eē sicut pncipalr̃ sig'ficať p hoc ɔñs tu es ał. i. tu scis φ tu es ał, et scis uł itelligis φ te eē ał pncipᵉ sig'ficať p ipsū gᵒ scis illud ɔñs. s. tu es ał ⁊ sic ita describiť ppō v̄a sicut ppō fł̄a uñ hec ppō. s. tu scis istā hō ē lapis licȝ sit fa: ita describiť sicut altera v̄a.

EX HAC CORRELARIE xiiiiᵃ regła ē hec: si aliqua ɔᵃ ē scita ab aliquo eē boᵃ ⁊ ɔñs nō scitū añs siliter nō est scitū ab eodē. pȝ hec regła correlarie ex decime tertie pbatiōe. huic aūt reᵉ annectiť: φ si ɔᵃ ē scita eē boᵃ ab aliquo ⁊ ɔñs ē dubiū eidē añcedēs eiusdē ē eidem dubiū uł ab eo sciū eē sciū. Dicit ulteri⁹ Strod⁹ notāter dictū esse superi⁹ scita esse bona: quoniā stat alicui⁹ bone añs esse scitū et ɔñs nō: pȝ posito φ sor. currat añ te ita φ putes sor. mortuū esse: tūc ista ɔᵃ ē bona hic currit ergo sor. currit demōstrādo sor. ⁊ añs ē scitū ⁊ ɔñs nō: ſȝ qa nulla istarū pbationū ē uera. iō rñr ad eas premittendo pmo φ aliud ē sciri ppōem: ⁊ aliud sciri esse uerā. si enim aliqua ppō eēt v̄a nō itellecta ⁊ auctoritate pceptoris firmiter crederē esse uerā: tūc ego scirē illā esse uerā ⁊ tñ nō scirē illā: qa nō intelligerē illā. premittiť zᵒ φ aliud ē ɔcedere ppōnem ⁊ aliud ē ɔcedere illā esse uerā. i casu eiȝ priori nō ɔcederē illā ppōem eo φ nō ē itellecta: ɔcederē tñ illā esse uerā. Ex quibus sequiť aliquam ɔñam scitam eē bonā ⁊ illā nō esse scitā. tūc ad Strodū nego z^{am} suppōnem ⁊ ɔcedo eē possibile te scire aliquod nō itellectum a te sequi ex itellecto a te. ⁊ ubi illa oratio tu es bau sit ppō sequens ex illa tu es tu ɔcedo possibile eē me scire illud ɔñs sequi ex illo añte. nᵉ ualet ista ɔᵃ: talis ɔña nō ē itellecta ergo

nō ē ſcita eſſe bona:pꝫ hoc ex ꝑmiſſis.
¶ Ad ꝯfirmatiōem dicit᷑:ꝙ lꝫ intelligat᷑
reſpectꝰ iter añs ⁊ ꝯñs:nō tñ ſequit᷑
ut intelligat᷑ ꝯñs deſcriptibil̄r.ſ.ſigⁱfi
catum adequatū ꝯñtis:⁊ ꝙ ſciaꝫ illud
adequate ſigⁱficari ꝑ ipſū ꝯñs. ¶ Item
itelligēdo reſpectū aliquē iter duo ex
trema ſufficit inᵗᵉ illa ſub eſſe relatio
⁊ ita ꝯtingit iteᵗᵉ i ꝑpoſito ꝯñs inq̄tuꝫ
ꝯñs nō aūt deſcriptibil̄r.unde ſi a et b
eēnt due caᵘᵉ quas nō intelligerē ſed
auctoritate ꝑceptoris crederē firmi
ter eē caᵘᵃˢ tūc intelligerē ſil̄itudinē
iter eas nō tñ intelligerē eas deſcripti
biliter:ſed ꝑut ſunt ſimiles ul' caᵘᵉ.
¶ Decet gᵒ al̄r ꝑbare xiiiᵃᵐ reᵃᵐ ⁊ eam
ponere ſub alio inteᵘ.ſ.ſi ꝯña ē ſcita
⁊ añs ē ſcitū ꝯñs ſil̄ter ab eodem eſt
ſcitū.iſta reᵃ ꝑbat᷑:qa ex ꝑma parte
ſeqt᷑ ꝙ tam añs q̄ ꝯñs ſūt itellecta et
tunc ꝑbetur ut ꝑbata ē a Strodo pꝰ
ſuas duas ſuppōnes:neqꝫ expedit tūc
ſupponere 2ᵃᵐ ſuppōem.Illud aūt qđ
cōiter dicit᷑ in limitādo Strodū nō ui
detur ualere. ¶ Dicit eim Paulus per
gulenſis Strodū intellexiſſe regulā
xiiiᵃᵐ ꝙ ꝯᵃ ſit ſcita eſſe bona nō meri
to auctoritatis ꝑceptoris ſed ſolū me
rito ſue itellectiōis.unde aſſerit ꝙ oīs
ꝯña ſcita ab aliquo eē boᵃ merito ſue
itellectionis ē ſcita ab eodē ⁊ per ꝯñs
talis itelligit añs ⁊ ꝯñs eiuſdē ubi pri
marie ſigⁱficet ex ꝯpoſitiōe ſuarū par
tium.Iſtud nō ualet ꝑmo:quia facilis
inde oriet᷑ fuga rñtis:cum ſibi oñde
retur ꝯñam aliquā ab eo ſciri eē bo
nam ⁊ añs illius ſciri ⁊ per ꝯñs ſil̄ter
ꝯñs ſciri ab eodem rñdente.fugiens
eim ab hac ꝑbatione diceret illud nō
merito ſue intellectionis:qđ requirit᷑
ad hoc ut probatio ſit ualida. ¶ Secūdo
quia non uidetur inconueníre ꝙ ali
quis ſua intellectione ſciat ꝯñam eē
bonam:et tamen nō intelligat ꝯñam
ut facile oñdi poſſet.nulli enim dubi
um eſſe debet ꝙ ubi Strodus loco
de ly ſcita eſſe bona poſuiſſet ſolum
ſcita:non oportuiſſet tunc tantum la
borare in probatione regule. ¶ Et cōſi
militer ꝯtra Strodum uidet᷑ xiiiᵃ re
gula nō eſſe uera:ubi eim tibi pone
retur in caſu hoc falſum:aliquis gre
cus ſedet i iſta domo tūc non minus
ſtaret hanc ꝯñam eſſe ſcitam a te eē
bonam.ſ.nullus grecus ſedet in iſta
domo ergo ſortes grecus non ſedet
i iſta domo:cuius ꝯñs eſſet tibi dubi
um ⁊ añs eiuſdem nō eſſet ſcitum a
te eſſe falſum cum ſit uerum.nec ta
le añs eſſet tibi dubium:qa cū toto ca
ſu ponat᷑ ut credas firmiter aliquem
grecum ſedere in iſta domo. ¶ Melius
ergo dixiſſet Strodus regulam quar
tam ponendo ſic:ſi ꝯña ē ſcita ab ali
quo ⁊ ꝯñs illius eſt dubium eidem
añs eſt dubium uel ab eodem negan
dum etc.

SED CONTRA ISTAM regulā. ¶ Strodꝰ ꝯtra xiiiᵃᵐ regulā arguit duᵒ. pᵒ ponat᷑
tibi ꝙ ſcias ſor.eſſe unū ex tribus ho
minibus.ſ.ſor.platone et cicerone neſ
cias tamen determinate quis illoruꝫ
ſit ſor.et ſcias ꝙ per ly iſte demōſtra
tur ſor.iſtorum trium in ꝯñte huius
ꝯñe ſi ſor.ē ſor.iſte homo eſt ſor.tunc
arguit᷑ ſic:ꝯña talis eſt ſcita a te eſſe
bona ſiue ſcita a te cuius añs ē ſcituꝫ
et ꝯñs nō ergo regula fſa:ꝯᵃ tꝫ et ꝑma
pars oñditur:quoniā tu ſcis non eſſe

possibile verificari ans pro illo pro quo non verificet consequens ante et conte sic precise significantibus. unde sicut sis illam consequentiam Sortes currit ergo iste homo movetur non propter aliam causam nisi quia scis non esse possibile verificari ans pro illo pro quo non verificatur consequens: ergo a simili consequentia supra habita est scita a te. et ideo diximus non esse possibile et cetera. quia dato quod Sor. sit iste sedens ista consequentia non valet Sor. est musicus ergo iste sedens est musicus: et tamen pro eodem verificetur predicatum consequentis pro quo verificatur predicatum antecedentis: sed quoniam possibile est pro uno verificari ans pro quo non verificatur consequens: ideo consequentia illa non valet. secunda pars liquet. tertia probatur: eo quod quodcumque illorum trium demonstrato dubitas an iste homo sit Sor. ut ex casu liquet. ¶ Secundo arguitur: ista consequentia est scita a te hoc est nescitum a te ergo hoc est nescitum a te: ubi utrobique per ly hoc scias demonstrari consequens dicte consequentie: et ans est scitum a te et consequens non ergo regula falsa: consequentia clara cum prima parte. secunda pars arguitur: tu scis quod hoc est nescitum a te demonstrato consequente quod quidem scis adequate significari per ans ipsum ergo ans est scitum. tenet consequentia a descriptione ad descriptum. maior probatur: quia aut consequens est nescitum vel scitum: si scitum et scis quod illud significat hoc est nescitum a te ergo scis quod hoc est nescitum a te et scis quod ans significat quod hoc est nescitum a te demonstrato consequente ergo ans est scitum a te. si autem dicitur quod consequens est nescitum a te tunc sic: tu concedis istam et bene respondes et non es obligatus ergo tu scis istam et ista est ans ergo ans est scitum a te. tertia pars probata est. scilicet quod consequens est nescitum a te: quia tu scis ans sed ans precise significat quod consequens est nescitum a te ergo consequens est nescitum a te.

¶ AD PRIMUM ¶ Respondet Strodus ad primum admittendo casum et negando consequentiam primo factam ubi eius plures essent Sor. oppositum consequentis staret cum antecedente: staret enim quod Sor. qui esset rome est Sor. et iste homo Sor. Sor. qui est hic non sit Sor. et ad probationem negatur quod non sit possibile pro aliquo verificari ans pro quo non verificetur consequens sic significantibus precise. melius tamen diceret consequentiam illam esse distinguendam: quia licet sciatur demonstrari Sor. per ly iste: nescitur tamen an idem Sor. reperitur utrobique in antecedente et consequente subiecto et predicato cum ly Sor. sit terminus equocus: sed ubi in ante poneretur pro predicato ly aliquis istorum trium tunc consequentia concedit: cum sciatur continue idem Sor. accipi. et dicitur consequens est scitum sicut et ans ¶ Et cum probatur consequens nesciri: quia quocumque demonstrato dubitas an iste sit Sor. tunc querit magister quid demonstretur per ly iste. et respondendo ponit quatuor propositiones: Prima est demonstrato platone vel cicerone per ly iste habes dubitare an iste sit Sor. ¶ Secunda ex prima non sequitur quod habeas dubitare an ille sit Sor. demonstrato Sor. Tertia non habes dubitare quod iste sit Sor. demonstrato tibi Sorte et de hoc certificeris. ¶ Quarta quocumque istorum demonstrato scis quod ille est Sor. demonstrato Sor. tibi et de hoc certificeris. Et si arguitur quod quarta repugnat casui: ubi ponebatur quod nescias quis istorum est Sor. Respondetur negando illam repugnare. nec ex ista tu scis quod iste sit Sor. demonstrato solum Sorte: sequitur quod scis quis istorum est Sor. et ratio est: quoniam scire quis istorum est Sor. est scire aliqua evidentia sensitiva ut auditu vel visu vel altero sensu quod iste est Sor. et quia stat quod sciam Sor. esse Sor. absque hoc quod evidentia aliqua sensitiva dicta Sor. habeatur: ideo stat quod sciam istum esse Sor. demonstratus Sor. et nesciam quis est Sor. unde

ſicut ſcio ſaturnū eſſe ſaturnum ita
ſcio hāc hic eſt ſaturn⁹ dūmō ſciam
ꝙ p ly hic demōſtret ſaturn⁹:cū ſciā
idez iportari p ſubiectū ꝛ p̄dicatū et
ſciam ſubiectū ſupponere ꝓ re q̄ ac
tualiter ē:neſcio tñ qs planetarū ſit
ſaturn⁹ cū nulla ſenſitia notitia ut
ex hoc ꝙ uideā hūc planetā cognoſ
cam ipſū eſſe ſaturnū. Et ſi ar^{2} ꝙ neſ
cio iſtā iſte ē ſor.demōſtrato ſolū ſor.
qa añ certificatiōez tibi factā ꝙ p ly
iſte demonſtrat ſor. neſciebas illam
g^{o} nec poſt.tz ɔ^{a}:qa alr ſequeret hāc
ɔñam fore bonā:certifico te ꝙ per ly
iſte demonſtrat ſor.g^{o} iſte ē ſor. que
tñ ē mala. Rñr negādo ɔñaz p̄mā. n^{c}
ſeqt alterā eſſe bonā: quoniā certifi
catio talis nō ē totalis cā ꝙ ſciaz illā:
ſed ptial necio reqſita:ultra eiz talem
certificatiōez reqrit ꝙ ſciam ſor.eſſe.
¶ Ad z^{m} p̄ncipale rñdet Strod⁹ non
admittēdo caſū cū ponit ꝙ p ly hoc
in ɔñte demonſtret ipſūmet ɔñs im
poſſibile eiz eſt ꝙ ps ꝓpōis ſupponat
ꝓ eo cui⁹ ē ps:alr ſiml itelligeret ps
ꝛ totū ut ſubiectū ꝓpōis ꝛ ipſa ꝓpō.in
tellect⁹ eiz ɔpoſit⁹ naturalr p̄ſuppōit
itellectū ſimpliciū:ꝛ itellect⁹ ꝓpōnis
itellectū ſubiecti ꝛ p̄dicati. Sed ɔtra
ly hoc ē uox ul ſcriptū ad placitū ſig
nificās g^{o} ad placitū poterit iponi ad
ſignificādū qdlibz ſig'cabile g^{o} poſſi
bile ē ꝙ ſig'ficet aut demonſtret ɔñs.
¶ Rñr negādo ɔñaz:ſz bñ ex illo añte ſe
quit ꝙ pōt imponi ad ſig'ficādū qc
qd poſſibile ē ſig'ficari:ſz ut dictuz ē
illud ɔñs nō ē poſſibile ſig'ficari p ly
hoc.ꝛ ſm hāc uiā dicim⁹ ꝙ ꝓpō que
in argumēto p'añte ponebat ē ſcita
a te añs aūt nō:eo ꝙ ibi nō ē ɔñs cum
ñ ſit itelligibile id qd ꝓ ɔñte ponebat
quare nō ē ꝓpō g^{o} nec ɔñs g^{o} n^{c} añs
ē aliqd ad ipſū.ꝛ lz pleriſqz aliis modiſ
rñderi poſſit ad hoc z^{m} ar^{m} ut i mate
ria inſolubi'iū patere hz:hūc tñ modū
rñdendi ut facile rñdeam⁹ adduxim⁹
¶ Contra p̄dicta arguit p^{o} ɔtra re
gulā xiii^{am} ſic:iſta ɔ^{a} ē ſcita a te.ſ. oīs
ꝓpō ſcita a te ē a^{ua} ergo nulla ꝓpō ſci
ta a te eſt ne^{ua} ut liquet:ꝛ añs ē ſcitū
poſito ꝙ ſo'ū dicta ɔ^{a} ſit in mūdo ꝛ ꝑ
tes ei⁹ cui⁹ añs firmiter credas: ꝛ tūc
pz ꝙ añs eſt ſcitū a te.ꝛ ɔ^{s} nō ē ſcitum
cū ipſū ſit negatiuū:imo ipſū ſciri im
plicat ɔtradictiōez ut facile ɔprehēdi
tur.Et ɔſiliter ɔtra xiiii^{am} ar^{2} de iſta ɔ^{a}
hoc eſt dubiū g^{o} h^{o} ē dubiū utrobiqz
demonſtrādo ɔ^{s} ubi pz ɔ^{s} eſſe dubiū
cū aſſerat ſe eſſe dubiū ꝛ añs eſſe ſci
tum. Z^{o} ar^{2} ɔtra primā ꝓpōem poſitā
a magiſtro:quoniā ſicut ſcis ꝙ iſte ē
ſor.demōſtrato ſor.ita demōſtrato pla
tone ul cicerone ſcis ꝙ iſte nō ē ſor.
Siliter q̄rta ꝓpō uidet eſſe negēda:q^{o}
niā ex illa ſeqt ergo p'one demōſtra
to ſcis ꝙ iſte eſt ſor.demōſtrato ſoluz
ſor.et^{c} ſor.ſo^{m} demōſtraret ꝛ plo de
monſtraret qd iplicat ɔtradictōez. 3°
ar^{2} ꝙ ipoſſibile eſt plures eſſe ſor.eo ꝙ
ꝓ quocūqz ly ſor.ſumat cū ſit nomē
ꝓpriū ñ uidet eē poſſibile plures ſor.
iō realiſte ut burle⁹ p̄mo piermenias
ꝛ alii ſoliti ſūt dicere ꝓpōnem nō eſſe
uerā de termino equoco pl's nūeri ly
ſor.aūt eſt termin⁹ equoc⁹ ut liquet.
¶ Quarto ar^{2} ꝙ pars pōt ſupponere ꝓ
toto cui⁹ eſt ps ut dicendo a ꝓpō eſt
a ꝓpō poſito ꝙ tota dicta ꝓpō ſit a.
¶ Ad p^{m} rñdet Gaetan⁹ debere ſuple
ri ꝓut dicebat ſupra d y^{a} ꝛ yi^{a} reglis

⁊ ultra oƷ iter alia suplemēta suplere ꝙ ꝯn̄s nō repugnet sciri ⁊ ꝙ bñ scit̄ ꝙ ex nullo v̊o sequit̄ falsū.ex quib⁹ pƷ solutio:eo ꝙ ꝯn̄s sciri repugnat in ambab⁹ ꝯn̄tiis i argumēto factis.hec r̄n̄sio ē superflua in ponēdo suplemē ta tot:ut supra i quīta regl̄a dixim⁹. Z^m eiƷ suplemētuƷ ē oio superfluū et ipossibile.nō eiƷ ē possibile aliquē cre dere ꝙ ex v̊o sequit̄ falsū precipue i ꝯn̄a significāte precise iuxta ꝯpōem suarū partiū:loquēdo nūc de seq ut dicit illationē debitā p quā ꝯcipimus nō posse eē ita sicut adeq̄te significat̄ p an̄s:nisi sit ita sicut adeq̄te significa tur p ꝯn̄s:loquēdo eiƷ al̄r de ly seq esse mus i equcco.ideo dico al̄r regl̄as de bere itelligi sic ꝙ ꝯn̄s nō repugnet ip sum sciri:q̄re solutio pƷ ad ar^m:quoni am ꝯn̄s i° ipossibile ē sciri sic adeq̄te significādo. ¶ Ad z^m p̄ncipale diffici le ē r̄n̄dere.sunt eim isti modi dicēdi Primus dicit ꝙ duplex ē demonstra° ad sensuƷ.s.⁊ ad intellectū. prima eiƷ ē per sensuƷ ut cū demonstram⁹ hoc qd̄ uidemus ul̄ audimus ⁊cе.Secūda aūt ē cum p itellectū tātū ꝯcipimus a liquid p ꝓnomia demonstratia ut h° nō est demōstrata chimera.Strod⁹ g° ut dicūt cū loquit̄ de platone utitur demonstratiōe sensuali cū v̊o de sor. itellectuali:quare nō ē similitudo. Se cund⁹ modus dicēdi ē ꝙ in casu debƷ supponi ꝙ cū demonstrat̄ plato ul̄ ci cero lateat te ipsos demōstrari cū v̊o demonstraret̄ sor.nō lateat te iō pri mā dubitas ⁊ aliā scis:⁊ fm hoc utro biq; est demōstratio itelectualis. ¶ Ter tius ē Pauli pgu.uolentis duplicē eē demōstrationē absolutā.s.⁊ respectiuā seu ꝯditionatā.Exemplū p̄mi ut dicē do hic ē sor.Exemplū z^i ut dicēdo hic ē plato demōstato pl̄one:ul̄ hic ē sor. demōstrato sor.Z^a aūt demonstratio semp certificat qd demōstrat̄: p^a aūt nō.mō dicit ꝙ demōstratiōe absoluta hƷ ꝓpō illa dubitari iste ē sor. q̄ūcūq; demōstrat̄ pl̄o:q̄a nō certificat̄ hō qd demōstrat̄.⁊ demōstratiōe re^{ua} hƷ cō cedi.s.iste ē sor.demōstrato sor.⁊ ista negari iste ē sor. demonstrato pl̄one ¶ Cōtra p̄mos duos mōs arguit Paul⁹ pgu.quoniā nō uidet̄ eē putandū ut Strod⁹ itam puo tp̄is spacio uelit uti mō demōstratiōe sensuali mō intellec tuali ⁊ ꝙ in una lateat te qd demon strat̄ ⁊ nō i alia.Ego i p̄mis uirū hūc admiror satis:cū ab eadē culpa excu sari nequeat:eo ꝙ uult Strodū in una uti demōstratiōe absoluta ⁊ i alia re^{ua} ēt in tā puo tp̄is spacio. ¶ Z° errat hec sua r̄n̄sio cū afferat hāc recte dubitari a te h° ē sor.demōstratiōe absoluta q° niā cū nescis qd demōstrat̄ p ly h° ad ipsā nō habes r̄n̄dere:eo ꝙ tūc ꝓpō nō ē inte^a a te:n^c ti c alicui mētali subor dinat̄ g° tūc nō ē du^{ba} a te:oia pate būt ista i nostro z° du°. ¶ Restat ergo q̄rto loco eē dicēdū r̄n̄sionē magistri ꝯsistere i h° ꝙ dubitas quis istorū sit sor.demonstratiōe facta ad sensuƷ:tn̄ scis ꝙ iste ē sor.demōstratiōe itellectu ali:ita ꝙ certificeris de^{ali} sor. Et si ar^r ꝙ ista nō ē tibi dubia hec ē sor. demō stratiōe sensuali: q̄a nescis qd demō strat̄ p ly ista:Dicit̄ ꝙ scis qd demō strat̄:q̄a ad sēsū pcipis de^{ri} p^m ex illis trib⁹ posito ꝙ ille p̄m⁹ sit sor.ƚƷ nesci as ipsū eē sor.ex qb⁹ pƷ r̄n̄sio formal̄ ad ar^m:ꝯcedit̄.n.ꝙ demōstrato pl̄one

ad intem scis ꝙ iste nõ ẽ sor. ſ3 ad sen
sum dubitas ⁊ hoc itellexit Strodus
⁊ ita ↄcedit̃ ꝙ dubitas an iste sit sor.
demonstrato sorte ad sensu3.hec q̃rta
ꝑpõ est negãda:ẽ ei3 itellect⁹ suus ꝙ
quocũq3 demonstrato ad sensũ seu ĩ
quacũq3 alia ꝑpõne adhuc scis i° ↄñs
iste ẽ sor.ubi scias ꝙ p ly iste solũ de
monstrat̃ sor.ad intem.Z° p3 duos ꝑ
mos mõs dicẽdi nõ errasse nec secũd⁹
uult ut lateat qd demonstrat̃ oĩo alr
ꝑpõ nõ esset ĩtellecta:sed qd lateat te
demonstrari cũ hoc ꝙ scias hunc de
monstrari nõ inq̃tũ sor.sed inq̃tũ hic
homo:prim⁹ tamẽ mod⁹ uidet̃ dictis
magistri ↄformior z°. Ad 3m r̃ndet̃
ꝙ illa ꝑpõ plures sũt sor.uidet̃ incon
grua:si aũt sit itellect⁹ ꝑpõnis ꝙ plu
res sũt homies quorũ quilibet ẽ sor.
tũc oport3 ut sor.sumat̃ uniuoce alr
nõ esset r̃ndendũ:eo ꝙ nõ eẽt una ꝑ
positio ut ꝑmo piermenias liquet.Di
stinguo g° quoniã aut ly sor.stat ꝑ cõ
posito ex a materia ⁊ b for" sua aut
ex c materia ⁊ d forma sua ⁊ quomõ
cũq3 dicat̃ ꝑpõ ẽ ĩpossibilis ut liquet.
Sed ↄtra ille q ẽ rome ẽ alex ⁊ ego
q sum senis su3 alex ergo duo sunt
quorũ quilibet ẽ alex. R̃ndet̃ distin
guẽdo iterũ de ly alex:si ei3 sumit̃ ꝑ
aggregato ex mea materia ⁊ mea
forma tũc ꝑma ẽ falsa ⁊ ĩpossibil ⁊ z a
ũa.si aũt alio mõ sumit̃ ĩ ꝑma q̃ ĩ z a
tũc negat̃ ↄa sed solũ seq̃t̃ ꝙ duo sũt
quorũ ꝑm⁹ ẽ alex et zus est alex di
uersimode sumẽdo ly alex. ↄceditur
g° hec ↄa ĩpossibile ẽ eẽ plures quorũ
q̃libet ẽ alex:l3 iste sit alex ⁊ ille alex
et ex his p3 mens Strodi hoc in loco.
Ad quartũ dicũt aliq ↄcedẽdo totũ l3

sit ↄtra Strodũ.neq3 ĩcõuenit eq3 cito
ĩtelligere subiectũ ꝑpõis et ipsã ꝑp3
nẽ inteᵒ subiectũ ut signũ et ꝑpõem
ut sig'tum p ipsũ.s3 eq3 cito inte sub
iectũ ut signũ et ꝑpõem ut signũ est
ĩcõueniẽs oĩo. Cõtra istũ modũ dicẽdi
arguit Paul⁹ pgu. quoniã ut ĩtelligo
subiectũ ut signũ ĩtelligo ẽt suũ sig
nificatũ.s.a ꝑpõe3 ut sig'tã:s3 a ꝑpõ ut
sig'ta ẽ tota ꝑpõ habẽs subiectũ et ꝑ
dicatũ g° eq3 cito subiectũ et totã ꝑpõ
nẽ et ꝑdicatũ ei⁹ itelligo ut signũ.ista
ĩpugnatio nulla ẽ ñe ei3 ↄa:quoniã si
ualeret ↄcluderet̃:ꝙ si ĩtelligo qd sig
nificat h° nomẽ popul⁹ ꝙ ĩtelligã oẽm
hoie3 populũ ↄstituẽtẽ.sufficit eĩm ꝙ
ĩtelligat̃ popul⁹ ut agregatũ q̃ddam
absq3 cognitiõe partiũ distincta. Dicẽ
dũ ẽ g° alr ꝑm ꝑorẽ r̃nsionẽ ponẽdo
q̃tuor ꝑpões:pa possibile ẽ eq3 cito sub
iectũ ꝑpõis ĩtelligere et totã ꝑpõnem
ↄfuse:p3 ĩ hac ꝑpõe que sit a.s. a ꝑpõ ẽ
a ꝑpõ:quoniã ĩ eodẽ instãti tꝑis ĩtelli
gis subiectũ ut scias qd significet et
eq3 cito ĩtelligis a ꝑpõnem nõ disticte
seu descrip s3 ↄfuse inq̃tũ ꝑpõ.ego.n
scio a ꝑpõe3 grecã ↄfuse:qa scio ꝙ ipa
ẽ ꝑpõ s3 nõ descrip. Za ꝑpõ:possibile ẽ
eq3 cito ite ꝑdicatũ ꝑpõnis et totam
ꝑpõem disticte:p3 hoc ubi sor.pferret
mihi hãc deus ẽ bon⁹:ↄstat eĩm ꝙ in
eodẽ instãti ꝑ quo ĩtelligo ꝑdicatũ ul
timo platũ ĩtelligo ipsã ꝑpõem totã
Tertia:ĩpossibile ẽ siml natura inte
partẽ et totũ:p3:qa partes precedũt rẽ
in eẽ ꝑoritate nature ut p° phicorum
ↄmẽto xxviii° et xxix° colli. Quarta
ꝑpõ:possibile ẽ ptẽ suppo ꝑ toto c⁹ ẽ
p s:cũ nm seq̃t̃ ĩueniẽs ut ex dcis p3
Iis g° ꝑpõib⁹ p3 arm militare ↄta strodũ

et ultra habem⁹ dicere regulas istas
⁊ alias multas nō habere ueritatē in
materia insolubiliū:quare ad temp⁹
illud differam⁹ ¶ Ex predictis colligū
tur aliqua correlaria:Primū ē:hāc ɔam
nō ualere tu scis adequatū significa
tum a ꝓpōnis qđ quidē scis adequate
significari p a ergo tu scis a:sed opor
tet addere ꝙ nō repugnet a sciri:patꝫ
de ista hec a nullo scit̄ seipsa demon
strata.Secūdū:aliq̄ ꝓpō est uera quā
null⁹ pōt scire pꝫ de eadē:⁊ silr̄ aliq̄
ꝓpō ē ūa quā null⁹ pōt scire eē ūa:
pꝫ đ ista hec a nullo scit̄ eē ūa.Tertiū
aliqua ꝓpō scitur a me quaꝫ nō possuꝫ
scire eē ueram:pꝫ de ista hec nō scit̄
a me eē uera:⁊ similiter ɔcedi habet
ut possibile ꝙ scio a ⁊ tamen a credo
esse falsū.Quartū:hec ɔña nō ualet p
ly hoc demenstrat̄ celū in ista ꝓpōe
hoc est celum ergo hoc ē celū:pꝫ ubi
per ly hoc demonstrat̄ lapis in ɔñte
aīs enīꝫ est possibile ⁊ ɔñs ipossibile

QVINTA DECIMA regu

la. ¶ Succedit suo ordie de
cima quinta regula .s.si ɔña
est scita ab aliquo ⁊ aīs ē sibi dubitā
dum ɔñs eiusdem ɔñe nō est ab eodē
negādum.Primo ꝓbat̄ regula.z° ar²
ɔtra eam.dupliciter eim ꝓbat̄ regl̄a
primo sic:stet oppositū ɔñtis cuꝫ aīte
.s.ꝙ ɔñs sit negādum ⁊ aīs dubitādū
eidem ⁊ ɔña sit scita cuius aīs sit a ⁊
ɔñs b ⁊ tūc arguit̄ sic:ɔñs ē negadū
ergo scitum esse falsū ⁊ intellectū nō
sequens uel repugnās alicui bene ad
misso uel bene ɔcesso ⁊ce.si b ē falsuꝫ
nō sequēs ergo et a ē falsuꝫ nō sequēs
omnis ɔña nūc facta est scita aīs pri
mū est scitum ergo et ultimū ɔñs est
scitum.s.ꝙ a ē falsū nō sequēs et per
ɔñs a ē negādum ⁊ nō dubitandū qđ
est oppositū zᵉ partis aītis pri⁹ assūp
ti:cum diximus stet oppositū ɔñtis cū
aīte.si zm ergo ⁊ a est repugnās tali
bene admisso uel bene ɔcesso sicut et
b.13 ɔa:quia regula ē ifra probāda.s.si
alicui repugnat ɔñs alicui⁹ bone ɔñe
eidē repugnat aīs:ex quib⁹ sequit̄ a
esse negandū pari rōne sicut et b g°
non dubitandum.

¶ VEL SIC. ¶ Z° ac breuius ꝓbatur
regula sic:b ē negandū et ɔña ɔcedē
da:quia scita ergo et a ē negandū.13
ɔa p uiam regulā et per ɔñs a nō ē du
bitādum.Aduertātur tamē ꝓ hac re
gula et ꝓ ualidiori eius ꝓbatione que
dixim⁹ supra i limitādo qntā regl̄aꝫ.

¶ EX QVA MAXIME. ¶ Corrᵉ in
fert̄ decima sexta regula hic.s.si ɔña
est scita ab aliquo et ɔñs ē negādum
ab eodem aīs eiusdē nō ē ab eodem
dubitādum.Aduertēdus tamē ē hic
modus arguēdi qui nihil ualet:lꝫ ui
deat̄ simil̄ decime quinte regule.uñ
nō sequit̄ ista ɔña ē scita a te aīs est
tibi dubium ergo ɔñs a te nō ē negā
dum ut deposita tibi hac papa sedet
et a te admissa:tūc fiat ista ɔña papa
sedet ergo papa sedet.aīs ē tibi dubi
um et ɔñs a te negādum:quia depo
situm.

¶ SED CONTRA. ¶ Contra regu
lam decimā quintā arguit̄ premittē
do in ꝑmis duo.Primū ē hec obliga°
ponēdo ꝙ nullus rex sedeat:credat
tamē sor.firmiter ꝙ rex sedeat et pla
to sciat sor.sic credere:dubitat tamē
plato an rex sedeat uł nō sedeat.

¶ QVO POSITO. ¶ Z° premittit̄

famosa descriptio ipsius scire rerum ꝯtingentiũ:describẽtes eim dicunt ꝙ tale scire ẽ rem firmiter credere: cuꝫ hoc ꝙ ita sit ex parte rei.ex quo seqꝛ hunc modũ arguendi optimũ esse et scitum.s.tu credis firmiter ꝙ rex sedꝫ et ita ẽ ergo tu scis regem sedere.

ISTIS SIC STANTIBVS. His actis arguitꝛ sic:sor.credit firmiter ꝙ rex sedet et ita ẽ ꝙ rex sedet ergo scit ꝙ rex sedet:ꝯña ista scita ẽ a plato ne ut simul cũ premisso. 2° suppono et añs ẽ sibi dubium seu dubitãdum et tamen ꝯñs ẽ a platone negandum cum repugnet prime parti casus in p̄mo premisso.ꝙ autem añs sit dubi um platoni pꝫ:quia plato ꝯsiderat de ip̄o et nõ scit illud eẽ uerum nec scit illud esse falsum.uł ut melius dicatꝛ plato nõ credit istam co^uam^ que ẽ añs eẽ ueram:nec credit eam eẽ fłam et ꝯsiderat de ea ergo ẽ sibi dubia. Dixi mus autem uł melius:quoniã stat ꝙ ꝯsiderẽ de aliqua ꝓpõne quã nescio esse ueram:nec scio esse falsam: que tamẽ non ẽ mihi dubia:ut dato ꝙ a eẽt ꝓpõ fła quam firmiter crederẽ ubi ẽ de platone uł loquimur de te nunc melius et certius argumẽtum habe ret locum:eo ꝙ obligatio ꝯstaret ma gis facta tibi q̃ platoni.

RESPONDEO. R̃ñt Strod⁹ du bitando an ꝯñs dicte ꝯñe sit a pl̃one negãdum:quoniã dubito an sibi posi tus sit casus:quoniã si sibi nõ ponitur casus ꝯñs nõ ẽ ab eo negãdũ sed du bitandũ sicut ⁊ añs.si v̄o sibi ponitur casus seu mihi loco platonis:tũc dico ꝯñs illud eẽ negandũ a me:cũ repug net p̄me p̃ti casus i obligatõe.⁊ siłr dico añs nõ ẽ dubitandũ a me:licꝫ sit mihi dubiũ:quoniã repugnat casui ⁊ cũ ꝓponitꝛ mihi nullus rex sedet ꝯce do:lꝫ sit mihi dubiũ:qa ẽ sequẽs:cũ sit p̄ma ps casus.⁊ si in arguendo p° su mitꝛ añs illud ẽ dubitandũ a sor.2° ꝯ^s^ illud ẽ negandũ ab eo. Dicitꝛ utrũ qꝫ negãdo:nulla eiꝫ ps añtis ẽ dubia sor.g° añs nõ ẽ ab eo dubitãdũ:ꝯñs ẽt lꝫ sit falsũ ⁊ impṭinẽs nõ tñ ẽ a sor. ne gandũ:cũ nõ sit scitũ eẽ falsũ.⁊ si que ritur quõ ergo erit r̃ndendũ a sor. ad ꝯñs illud.dicitꝛ credẽdo solũ ut diffusi us in obligationib⁹ nostris dicturi su mus ⁊ce. Contra p̄dicta ar^r^ primo ꝯtra re^am^ decimã quitã sic:ista ꝯña est scita a te oĩs rex loqtꝛ iste ẽ ergo iste loquitꝛ ⁊ añs ẽ a te dubitandũ cũ que libet ei⁹ ps sit a te dubitãda ⁊ ꝯñs a te negandũ ut patꝫ demõstrato p ly iste tacente corã te euidẽ^r^. Secũdo ꝯtra eãdem regulã ar^r^ ponẽdo ꝙ sci as istam rex sedet ꝯuerti cũ ista hõ ẽ lapis tunc ꝯña facta a p̄ma in 2^am^ est scita ⁊ añs ẽ dubitãdum ⁊ ꝯñs neg̃ dum ab eodem. Tertio oñdo ꝙ sit impossibile ꝯcedere ꝓpõnem sibi du biã quãtũcũqꝫ sequentẽ:qa tũc assen tires ⁊ nõ assentires eidem ꝓpõni: qa tali ꝓpõni tibi dubie nõ assentis:ex q^o^ tibi dubiũ rep̃ntat:⁊ eidẽ assentis qa ꝯcedis. Quarto ar^r^ ꝙ nullũ falsũ ẽ credendũ nisi sit ꝯcedẽdum:quoniaꝫ credere firmiter ẽ assentire. cõcedere v̄o mente ⁊ assentire mente ꝯuertũtꝛ g° ⁊ in uoce.tunica eiꝫ ⁊ indumẽtuꝫ q̃tũcũqꝫ in uoce uideantꝛ diuersa ni hil min⁹ nõ dicim⁹ ea differre:qa ideꝫ rep̃ñtant olo. Ad primũ ne^r^ ꝙ añs sit dubitãdũ.nec incõueniet ꝙ aliqua

co^{ua} ſit negãda cui^{9} quelibȝ ꝑs ſit du
bitãda ſicut hec ē rex ſedet ⁊ nullus
rex ſedet.co^{ua} aũt poſita ꝑ añte ĩ ar^{o}
ē negãda:qa ex ipſa ſequit̃ negãdũ.
¶Ad z^{m} rñr ubi p^{o} loco poſt caſũ ꝓpo
nat̃ iſta.ſ.hec ꝓpõ rex ſedet ē du^{ꝺa} cõ
cedo eã ⁊ ultra ꝯcedo ꝙ iſta hõ ē lapiſ
ſiƚr ē dubitãda:ubi aũt ꝑmo loco ꝓ
ponat̃ iſta.ſ.hec ꝓpõ hõ ē lapis ē ne^{ꝺa}
ꝯcedo ⁊ nego ipſã eē dubitandã.⁊ ul
tra ꝯcedo ꝙ iſta rex ſedet ē negãda.
¶Ad 3^{m} tenẽdo ꝙ nihil ſit ꝯcedẽdũ ni
ſi uerũ:ita ꝙ ſſm q̃tũcũqȝ ſeqnẽs non
ſit ꝯcedẽdũ ut ſupra circa qntã re^{am}
oñdim^{9} dicit̃ ar^{m} ꝯcludere ẜm autẽ
Strodũ ⁊ alios diceret̃ ꝙ nõ incõuẽit
ut eidẽ ꝓpõni aſſentias ore ⁊ diſſẽtias
mente:hoc tñ mihi nõ placȝ:eo ꝙ ſer
mo inuẽt^{9} ē ad exꝑmẽdũ mentis cõ
ceptũ quare ſi ore g^{o} et mente ꝯcede
ref. ¶Ad q̃rtũ dixim^{9} ſupra ĩ qnta re^{a}
quoniã ĩ hoc libro errauit magiſter.

ACCEDVNT DVbia ꝑmũ
utrum oĩs ꝓpõ du^{ꝺa} ſit du^{a}
⁊ ecõtra. ¶Ad hoc rñt Paulus
ꝑgu.p^{o} ꝙ aliq̃ ē ꝓpõ du^{ꝺa} a ſor.que ñ
ē ſibi du^{a}.z^{o} ꝙ aliq̃ ē ſibi dubia que ñ
ē dubitãda ab eo.primũ pȝ ꝑmittẽdo
ꝓpõem dubiã dici altero quiqȝ mõrũ
p^{o} qa ſicut ipſa ꝑncipaƚr ſig^{i}ficat ita
du^{z} eē ut iſta hoc ē uerũ ubi ſcias ꝙ
ꝑ ly hoc demonſtrat̃ uerũ iſtorũ cõ
tradictoriorũ tibi dubiorũ.ſ.rex ſedet
⁊ null^{9} rex ſedet:neſcias tñ qđ iſtorũ
ſit uerũ. ¶Z^{o} qa tu dubitas de ſenſu cõ
poſito ita eē ſicut ipſa ꝑncipaƚr ſig^{i}ſi
cat ut iſta rex ſedet. ¶Tertio qa ex re
flexione dubia dicit̃ ut iſta hoc ē du
bium ſeipſa demõſtrata. ¶Quarto qa
ꝯſiderãdo de ea neſcis qđ ꝑncipaliter
ſig^{i}ficat. ¶Quito quia neſcis an ſit ſe
quẽs aut repugnãs ut ĩ quito caſu de
ſcire ⁊ du^{ie} ab Heſbero dicit. ¶Ex q
bus ꝯcludit ꝙ ubi ponat̃ ꝙ iſta de^{9} ē
ꝯuertat̃ cũ hac dubitanda rex ſedet
tũc p^{a} ē dubitãda ſicut z^{a}:⁊ tñ nõ eſt
dubia:qa nõ aliquo iſtorũ quiqȝ mõrũ
z^{m} pȝ a Strodo ĩ littera de ꝓpõe depo
ſita tibi dubia que ē dubia ⁊ nõ dubi
tãda.Iſte mod^{9} dicẽdi uidet̃ oĩo ſ͛lus
quo ad ꝑmũ dictũ ꝯtra qđ ar^{z} talis ꝓ
poſitio.ſ.deus ē quã dicit eē dubitan
dã aut ē ꝑtinẽs aut imꝑtinẽs: ſi perti
nens aut repugnãs aut ſequẽs: ſi re
pugnãs uƚ ſequẽs ergo nõ du^{ꝺa}.tȝ ꝯ^{a}:
qa oẽ ſequẽs ē ꝯcedẽdũ ⁊ oẽ repug
nans negãdũ ꝑcipue ſcitũ illud ſequi
uƚ repugnare:quoniã ſi nõ ſciret̃ ſe
qui aut repugnare tũc ipſa eẽt du^{a}
ẜm eũ hoc mõ.ſi imꝑtinẽs g^{o} rñdẽdũ
ē ẜm ſui q̃litates g^{o} nõ ē dubitãda ni
ſi qa du^{a}. ¶Deinde ſua rõ nõ ꝯuicit eo
ꝙ admiſſo caſu tãq̃ oblitus ꝯcedo ꝙ
iſta deus ē ē du^{ꝺa} ⁊ ex ꝯñti ꝙ ē dubia
altero iſtorũ quiqȝ modorũ.Et ſi quert
tur an ſit du^{a} p^{o} mõ ne^{z} uſqȝ quo ꝑ
quirẽdo deueniat oppõnes ad ultimũ
modũ in ꝓponẽdo ⁊ tũc illud ꝯcedit̃
ut ſequẽs.Vtrũ aũt illis quiqȝ modis
ꝓpões dubie dici poſſint no'o ad pñs
determiare:lȝ Heſber^{9} hos quiqȝ mo
dos aſſerere uideat̃ in ſuo de ſcire ⁊
dubitare.Strod^{9} aũt uidet̃ ſolũ pone
re z^{m} modũ.Secũdũ dictũ ei^{9} ē hodie
ĩ uſu uerũ patuit qd dicẽdũ ĩ rñſione
ad 3^{m} paulo ſuperi^{9} iuxta mẽtẽ ꝓpriã
¶Rñdendũ ē g^{o} aƚr ad dubiũ ponendo
q̃tuor ꝓpões:Prima oĩs ꝓpõ du^{ꝺa} eſt
dubia:pȝ:qa ſi nõ maxie uideret̃ iux
ta dicta Pauli ꝑgu.que ꝯſtat deficere.

Z^a ppõ :oīs ppõ du^a ẽ du^{ca} mẽte:pba tur:oīs ppõ dubia dubitat mente g^o ppõ uera.tꝫ ꝯ^a:quia ad omne qđ dubitat mente ẽ rñdendũ mente ⁊ nõ nisi dubitãdo ergo illa ꝯña bo^a.sꝫ assũptum oñditur ꝙ ppõ nõ dicit dubia nisi qa itellect^9 inuestigãdo ⁊ ꝯsiderando de ea dubie rñt ⁊ eã dubitat.Tert^a ppõ omne du^{bum} mente ẽ du^{bum} ore ⁊ hoc ſm mentẽ nostrã:lꝫ sit ꝯtra stro dum.pꝫ:qa ea que sũt in uoce debẽt pportionari his que sũt in mente.frinolũ eĩm ac iutile esse uidet ꝙ aliqs ore fingeret qđ mẽte renueret:cũ uoces sint instrumẽta solũ ad exprimẽdum mentis ꝯceptũ. Quarta ppõ:si scim^9 aliqua inuiceꝫ ꝯuerti pcipue de forma ⁊ unũ est du^{bum} reliquũ ẽ dubitãdũ.pꝫ:qa alter in aliqua ꝯña scita añs esset ꝯce^{dum} ⁊ ꝯñs dubi^{um}.pbat quia si a ⁊ b inuicẽ ꝯuertant de for^a et a esset du^{bum} et b nõ du^{bum} et cõsideraret de b tũc esset negandũ aut ꝯce^{dum}.si ne^{dum} ergo ar^{co} ex opposito ipsi^9 b ad opp^m a ꝯña esset scita et añs esset ꝯce^{dum}.s.oppositũ b:cũ b sit negãdũ et ꝯñs esset dubi^{um}.s. oppositũ a cũ a sit dubitãdũ.si aũt b eẽt ꝯce^{dum} ergo ar^{do} a b ad a ꝯña esset scita et b esset ꝯce^{dum} et añs dubitãdũ: q̃re ex his pꝫ solutio ad dubiũ etce. Secũdum dubiũ utrũ si dubitat unũ ꝯtradictoriorũ dubitet et reliquũ. Rñr p duas ppõnes: Prima ꝯditionał dicta nõ ẽ uera pbat sic:possibile ẽ me ꝯsiderare hãc rex sedet nõ ꝯsi^{do} hãc nullus rex sedet ergo possibile ẽ me du^{re} primã nõ du^{do} z^{am}.pꝫ ꝯña:qa possibile ẽ ꝙ considerãdo primam iuestigem de ea an ita sit et nõ assentire uł dissẽtire ei nõ ꝯsi^{do} đ z^a. Z^a ppõ: si đ utroqꝫ ꝯtradictorio ꝯsideret cũ inuestigatione et unũ dubitet tũc dubitat et reliquũ.pbat:quia si nõ stet opp^m ꝙ unũ dubitet et nõ reliquũ ut a et nõ b:et quero an assentias b uł dissentias:si primũ g^o dissenties suo opp^o.s. a ergo nõ dubitas.tꝫ ꝯña:qa inter ꝯtradictoria stante eorũ inuestigatione ab itellectu apprehẽdit tanta ipsorum repugnãtia:ut si unũ ꝯcedat alteruꝫ ne^r et ecõtra.si z^m ergo assentis a et per ꝯñs nõ dubitas.Logici ergo cũ dicunt dubitato uno ꝯtradictoriorũ reliquũ dubitat:uerũ dicũt obseruatis que in z^a ppõne expressa sunt. Et si ꝯtra arguit ꝙ inuestigatio đ uno requirit inuestigationẽ de altero ꝯtradictoriorũ cum ly an seu ly utrũ querat utrũqꝫ ergo nõ ẽ possibile unũ dubitari qn dubitet reliquũ. Rñr ne^{do} assumptũ:unde cũ iuestigo an rex sedet quero euidẽtiã qua assentire ualeam regẽ sedere et nõ oportꝫ ut iuestigem de altero. Tertiũ dubiũ utruꝫ possibile sit aliquã ppõem ab aliq^o nõ intellectã eẽ eidẽ dubiã uł ab eodeꝫ recte dubitari.Ad hoc dubiũ rñt paulus pgu.nullã ppõem ab aliquo nõ intellectã esse dubitãdã ab eodẽ ⁊ p ꝯ^s a fortiori ad eã nullo mõ eẽ rñdendũ ab eodẽ hoc suadet:qa alr sequeret ꝙ sor.nõ intelligẽs ppõnem grecã haberet dubitare eã:qđ uidet incõueniens ut asserit i suo .xiii^o du^o.Ista rño ⁊ si ṽa sit:uidet tñ repugnare dictis suis in eodẽ dubio ubi dixerat ppõeꝫ dubiã eẽ alicui ut sor.qa sor.nescit qđ sigſicet ex quo ſeqt ꝙ sor.extra tps obligatiõis hꝫ eã dubitare quãdo sibi

ꝓponeret. ¶Rñdeo ergo ad dubiũ pre
mittẽdo p° ꝙ du² dicit aliqua ꝓpó ab
aliquo nó itellecta ut a ſor.cóiter.ſ. et
ꝓprie.cóiter quidẽ qa p eaʒ ſor. neſcit
qd ſig'ficet adequate et' iſta ꝓpó .ſ.
deus ẽ in mente ſor.nó ẽ itellecta a
ſor.qa neſcit ꝙ deũ eſſe ſig'ficet per
ſtã mentalẽ poſito ꝙ ſor. ꝯſideret de
ſig'ficato illi' ⁊ nó de ꝓpóne.ꝓprie ṽo
ꝓpó dicit nó itellecta a ſor.qa p eam
ſor.nihil ꝯcipit q̃tũcũqȝ ſibi ꝓponat:
aut ad eã aduertat ut ẽ ꝓpó greca. ¶2°
premitto ꝙ du'c mente ẽ quidã act'
itellect' ſeu cogitatiue ṽtutis imedia
te reſultãs ex iueſtigatiõe quã logici
dicũt ꝯſideratiõnẽ an ita ſit:ubi itelle
ctus nó ualet aſſentire nec diſſentire
quare remanet dubi'.pȝ hoc:qa du'c
regem ſedere reſultat ex iueſtigatõe
an rex ſedeat:ubi nó ualem' aſſenti
re nec diſſentire.qd autem ſit dubita
re ore pȝ de ſe.hec que dicim' in his
ꝑmiſſis ulr uera ſũt ꝑter q̃ i materia
inſolubiliũ ubi opus ẽ multa inueſti
gatione ⁊ longiori ſmone. ¶His ergo
actis dico duo:Primũ ipoſſibile eſt ali
quẽ ut ſor.recte rñdere ad ꝓpóem eq
uocam ergo dictũ uerũ.tȝ ꝯ^a: qa ꝓpó
equoca intelligit a ſor.⁊ nó itelligit
ab eo ꝓpó ꝓprie nó itellecta ergo mi
nus uidet eſſe rñdendũ ad ꝓpóeȝ nó
intellectã.aſſumptũ eſt phi ꝑmo pier
menias uolẽtis ad ꝓpónem equocam
nullo mõ eſſe rñdendũ ꝓpter ſig'care
diuerſa ſignificata ⁊ nó determiate
unũ. ¶Secũdo dico ꝙ ipoſſibile ẽ ſor.re
cte rñdere ad ꝓpóem nó intellectã ab
eo cóiter:pȝ:quia rñdere ad ꝓpóeȝ ſeu
ſignũ eſt rñdere ad ipſum rõne ſig'ti
ipſius ergo oportebit ſcire referre ſig
num.ſ.ꝓpõnem i ſig'ficatũ ⁊ per ꝯñs
falſũ eſt ꝙ talis ꝓpó ſit nó itellecta cói
ter:preterea expimẽto ꝯſtat ꝙ cũ ꝯce
dimus negam' aut dubitam' ꝓpóeȝ
hoc ẽ quia aduertẽdo ad ꝓpónem qd
ſig'ficet ſi ſcimus i ꝯſiderãdo ſignifi
catũ ipſius eã tũc ꝯcedimus negam'
ul' dubitam'. ¶Ex his q̃tuor inferunt:
primũ eſt rñſio ad dubiũ:ipſuȝ eim ẽ
ſlm ⁊ per ꝯñs apparet Paulũ pergu.
pariter pleroſqȝ alios male ſenſiſſe aſ
ſerẽtes ꝓpóem eſſe alicui dubiam ut
ſor.cũ talis ꝓpó eſt ꝓprie nó itellecta
a ſor.quia tũc ubi talis ꝓpó ꝓponere
tur ſor.extra tẽpus obligatiõis deberȝ
dubitari ab eo dato ẽt ꝙ eſſet equoca
qđ eſt cõtra phũm. ¶Secundũ ois ꝓpó
dubia ẽ dubitãda.pȝ:quia omne dubi
um alicui dubitat recte ab eodẽ g°
correlariũ uerũ.tȝ ꝯña:quia ipoſſibile
ẽ aliquid recte dubitari ⁊ non eẽ dubi
tandũ.maior pȝ:quia impoſſibile ẽ ali
quã ꝓpónem eſſe dubiã alicui niſi de
ea talis iueſtiget ergo ei aſſentiet uel
diſſentiet ul' dubitabit recte quoruȝ
nullum ẽ dandum niſi ultimũ:hoc tñ
eſt correlariũ ſm mẽtem noſtrã ſed
nó ſm magiſtrũ ⁊ alios ⁊c. ¶Tertium
prima ꝑncipia ut de quolibet dicat
eſſe ul' nó eſſe ⁊c. ſũt inueſtigãda.
pȝ.quia ſũt ꝯcedẽda g° ꝯſiderãda ſeu
inueſtigãda.tȝ ꝯña:quia ꝯcedere ꝑſup
ponit inueſtigare ubi eim audireȝ a
ſor.ꝙ iſta ꝓpó deus eſt ſignificat deuȝ
eſſe apprehẽderem ſor.ueruȝ dixiſſe:
nó tamẽ ꝯcederẽ hãc deus ẽ niſi iue
ſtigarẽ an deus ſit.ita ⁊ de ꝑmo ꝑnci
pio dicẽdum ẽ:talis aũt inueſtigatio
ſtat cũ certitudine i rñdendo g° hic ẽ
ordo ut ꝑmo itelligam' ꝓpónem 2°

inuestigem⁹ .3ᵒ ferim⁹ iudiciū seu rñ sionem assertiuā aut duᵃᵐ:ista tñ oia tria ɔpleri pñt in eodē instāti tpis hiç nō ne. Quartū:ista ɔᵃ nō ualet tu itel ligis adeqtū sig'ficatū a ppōis qđ itelli gis adeqte sig'ficari p a ppōnem gᵒ itelligis a.p₃:posito ꝙ nō intelligas istā que sit a.s.de⁹ ē dato ꝙ scias deū esse et dicat sor.cui nō credis p a sig'ficat adeqte deū esse:tūc p₃ ꝙ itelligis ppō nem dictā a sor. l₃ nō credas:et itelli gis suū sig'ficatū.s.ꝙ deū eē sig'ficat p a:et tñ nō itelligis a:iō oport₃ sic ar guere:tu intelligis adequatū sig'fica tū a qđ scis adequate sig'ficari p a gᵒ intelligis a. Quartū dubiū utrum ista sit dubitāda a te alicui pponitur dubiū. Rñr pmo ꝙ ipsa nō ē dubitan da nec neᵒᵃ.Zᵒ dicit ꝙ ē ɔcedēda.pᵐ pbat:qa si esset dubitāda.Cōtra:ista eēt a te dubitāda et nō es obligat⁹ gᵒ est tibi dubia:et ista pponit tibi ergo alicui pponit dubiū:quelib₃ ɔña nūc facta ē a te ɔceᵒᵃ et ipsarū añᵃ ɔceᵒᵃ ergo hoc ultimū cñs ē a te ɔcedēdu₃ .s.alicui pponit dubiū gᵒ non duᵒᵘᵐ Et ɔsiliter arguit ꝙ nō sit neᵒᵃ sic:sor ti pponit dubiū ergo alicui pponit dubiū:ista ɔña ē ɔceᵒᵃ a te añs est a te dubitandū ergo ɔñs nō ē a te negādū t₃ ɔña p regulā nostrā hic. Zᵒ pbo ꝙ ad ipsū ē rñdendū ergo duᵒᵒ neᵒᵒ uł ɔceᵒᵒ:non duᵒᵒ neqȝ neᵒᵒ ergo ɔceᵒᵒ. Et si ɔtra hoc ar² pbando ipsā nō eē cō cedendā a te sic.ista ē a te ɔcedēda et nō es obligat⁹ ergo ē scita a te gᵒ scis sicut p ipsam adequate sig'ficat et sicut p ipsam adequate sig'ficat scis sig'ficari gᵒ tu scis ꝙ alicui pponitur dubiū.t₃ ɔᵃ:quia alicui pponi dubium adeqte sig'ficat p ipsa₃ tūc ultra tu scis ꝙ alicui pponit dubiū et nō scis ꝙ alicui alteri a te pponit dubiū gᵒ tu scis ꝙ tibi pponit dubiū et scis ꝙ tibi nō pponit nisi ista gᵒ scis ꝙ ista ē tibi dubia:et ultra tu scis ꝙ ista ē ti bi dubia et nō es obligat⁹ gᵒ ista ē a te du³. Rñr a qbusdā neᵒᵒ ꝙ ipsa sit scita eo ꝙ repugnat ipsā sciri:l₃ nō ab solute istud repugnet:quoniā aliqñ ut cras erit ita ꝙ ipsa ē scita a te dato ꝙ cras scias ꝙ sor.pponit ista rex sedet ipsam tñ.s.alicui pponit dubiū repu gnat sciri nūc cū circūstātiis actuali bus.Ista rño nō ē bene itelligibilis in dicēdo ꝙ nūc repugnat seu ipossibile sit istā ppōem.s.alicui pponitur dubiū sciri a te et cras possit esse ita ꝙ sciat a te :ideo dico alir ɔceᵒᵒ ꝙ scis ꝙ alicui pponit dubiū ex qua nō seqt simul cum hac.s.et nō scis ꝙ alicui alteri a te pponit dubiū ergo scis ꝙ tibi pro ponitur dubiū.uñ stat ꝙ scias alicui p poni dubiū etᶜ de aliis.primo ei₃ porū dicit ꝙ scio aliquā mulā eē sterilē:et tñ nō scio a mulā eē sterilē nec b mu lam eē sterilē etᶜ de aliis:ista tñ mate ria spectat ad tractatū de insolubilib⁹ ubi opus eēt longo ſmone.

DECIMA SEPTIMA regula.

Alia regła et decima sep tima in ordine ē hec:si aliqd seqt ad ɔñs alicui⁹ bone ɔñe illud idē seqt ad añs eiusdē.pmo ondit rᵃ.zᵒ ar² ɔtra eā.pbat ergo regła pbatiōe hita superi⁹ in quinta.

EXINDE DECIMA OCTAVA

seqt correlarie. Decima octaua rᵃ ē hec:si aliqd añcedit ad añs alicui⁹ bo ne ɔñe illud idē añcedit ad ɔñs eiusdē

declara° ei; uni° r^e ẽ declara° alteri°.

EX QVIBVS DICITVR. Ex his sequit̃ famosa regula hec.s. ar^oo a p̃mo añte ad ultimũ ꝯñs: ita ꝙ oẽs ꝯ^c interme^e facte sint bone ⁊ formales nõ uariate ꝯña ẽ bona ⁊ formalis ṽbi gratia si ex a añte sequit̃ b ⁊ ex b c ⁊ ex c d ad qđ sequit̃ e: tũc ꝯña facta a primo. s. ab a ad e est bona ⁊ formal̃

Loquimur aũt hic de ly sequi formaliter. Dicunt̃ autem ꝯñe intermedie nõ uariate qñ nihil plus nec alio mõ assumit̃ p̃ añte posterioris ꝯñe q̃ fuerit ꝯñs prioris ꝯñe.

SED CONTRA ISTAM regulã.

Contra regulã ar^r sic: ex hac hic fili° est sequit̃ formaliter ꝙ suus pater ẽ ul̃ sua mater ẽ: ex quo sequit̃ ꝙ su° filius ul̃ sua filia est: ⁊ tamẽ nõ seqt̃ fili° ẽ ergo suus filius ul̃ sua filia est.

Rñt Strodus cõem esse rñonem re^am dictã. s. a primo ad ultimũ non tenere ul̃r: quia nõ in materia relatiuorũ. et rõ est: quia uariat̃ ꝯña seu ꝯñs p̃pter uariã acceptionẽ relatiui. nam ly suus ⁊ ly sua in ultima ꝯña refert añs p^m . s. hunc filiũ ⁊ in penultima refert patrem ul̃ matrẽ. Sed ꝯtra dicta ar^r primo ꝯtra regulã sic: ista baculº stat in angulo seqt̃ de forma simp^r ad aliquod ꝯñs alicui° bone ꝯñe de forma simp^r que nõ sequit̃ de forma simp^r ad añs eiusdem ergo re^a falsa. ꝯña de se p;: ⁊ assumptũ est unu; correlariũ probatũ a nobis supra circa descriptionem ꝯñe bone de forma. Z° ꝯtra eãdem arguit̃: quia sequit̃ tu es coloratus ergo tu es coloratus ul̃ homo ẽ lapis ⁊ tu nõ es coloratus tã q̃ a pte disiũctiue ad totam disiũctiuã: ex q° ꝯñte sequit̃ ꝙ homo ẽ lapis tã q̃ a disiũctiua affirmatiua cum destructionẽ unius partis: ⁊ tamẽ nõ sequit̃ illud ultimũ impossibile ex primo añte ut p; ergo ⁊c. Tertio arguit̃ ꝯtra rñsionẽ magistri: quoniã uidet̃ re^am teneri i omni materia: ut p̃batio regl̃e oñdit. nec i ar° magistri ar^r p r^am cu; media uarient̃. Deinde ꝯtra eãdem rñonem ar^r ꝙ relatiuũ nõ refert semper añs p̃ximũ s; remotũ: cu; omne tale relatiuũ indifferẽter possit ipõni ad repñtandũ. Quarto cõtra re^am xvii^am arguit̃ ponẽdo ꝙ a ꝯuertatur i sig^t ficãdo cũ hoc termio simplici uerũ b cum hoc termio disiũcto ṽm ul̃ falsũ c ṽo cũ ly falsũ: tunc arguo sic: a añcedit ad b ⁊ b añcedit ad c ⁊ tamẽ a nõ añcedit ad c sicut nec uerum ad falsũ: ergo aliqd añcedit ad añs qđ nõ añcedit ad ꝯñs. p; ꝯña cũ toto assumpto preter hoc ꝙ b añcedit ad c qđ sic arguit̃: falsũ añcedit ad falsũ g° uerũ ul̃ falsũ añcedit ad fl̃m. t; ꝯ^a: qa omne falsũ est uerũ ul̃ falsũ. Item corpus eẽ albũ añcedit ad hoiem eẽ albũ ⁊ hominẽ esse albũ añcedit ad aial esse album ⁊ tamẽ corp° esse albũ nõ añcedit ad al̃ esse albũ ergo regula falsa. tenet ꝯña cum z^a ⁊ 3ª parte añtis. et p̃ma arguit̃: quia sor. esse albũ añcedit ad hoiem esse album ergo corpus esse album añcedit ad hoiem eẽ ablũ. tenet ꝯña ab inferiori ad suũ superi°.

Ad primũ rñdet Paulus pgulẽsis negãdo assumptũ: ⁊ ad p̃bationẽ factam in correlario dicit hãc ꝯñam non esse bonam de forma simp^r. s. tu es ul̃ baculus stat in angulo ⁊ tu nõ es g° baculus stat in angulo non tenet in

omni materia seruata ꝯsimili forma quia non sequitur tu es uel homo est lapis sed deus ē ergo homo est lapis que tamē ꝯña habet ꝯsimilē formam priori eo ꝙ hic arguit sicut ibi ab una copulatiua cuius una pars est disiūctiua ad ꝯñs qd' est una simplex cathe^ca et pars disiūctiue illius unde infert ipse ꝙ sicut arguēdo a pte co^ue añte ad totam co^uam ꝯstitutam ex tali parte añte ⁊ ex parte ꝯñte nō ualet ꝯña de forma simp^l:quia famosum ē ꝙ a parte co^ue ad totam co^uam nō ualet ꝯña de forma ita arguēdo a disiūctiua cum destructione unius partis ⁊ce.non ualet ar^m de forma:cum stet adequatū significatū añtis intelligi ⁊ non adequatū significatū ꝯñtis ⁊ tñ est bona et formalis ꝫm quid q̄tūcūqȝ añs eius non implicet ꝯtradictionem formaliter sicut est ista tu es homo ergo tu es iste homo te demonstrato nisi uiderem uirum hunc ludo ⁊ ioco uersari magis q̄ doctrina i dictis suis arbitrarer non esse numerādum iter logicos nedum inter phōs :ipse enim hodie multū aberrare uidetur q̄tūcūqȝ sorticuli omnes uirū magnifaciāt .in primis enim errat in dicendo illas eē ꝯsimilis forme:quoniā dato suo mō'dicendi sequeretur istas esse ꝯsimilis forme tu es homo ergo tu es aial tu es homo ergo a rosa ē flos:pȝ: quia sicut in pⁱma arguit ab una singulari simplici ad unā alterā sin^ce^m simplicē ita ⁊ in alia. 2° errat:qa dicit istā nō esse bonā de forma.s.tu curris g° curris ⁊ tu moueris:ꝯtra q̄d ar^r sic:si adeq̄tū significatū añtis inte^r.s.te currere adeq̄tū sig'ficatū ꝯñtis inte^r.s. te currere ⁊ te moueri q̄d declaratur suo fundamento applicādo syllogismū resolutorium ut hoc inte^r demonstrādo te currere ⁊ hoc est te currere ⁊ te moueri ergo te currere et te moueri ite^r et licȝ famosum sit ꝙ ar^oo a pte co^ue ad totā co^uam nō sit ꝯña bona de for^a ex hoc tñ nō sequitur ꝙ ista nō sit bo^a de forma.s.tu curris g° tu curris et tu moueris:quoniā illud famosū inte^r ꝙ nō ualet ꝯña ulr arguēdo a pte co^ue ad totā co^uam.uñ sicut alias diximus ista ꝯña ē bona de forma tu potes eē papa ergo pōt esse ꝙ tu sis papa q̄tū cūqȝ arguatur a sensu diuiso ad sensuȝ ꝯpositū.3° pȝ ꝯtra eum hoc suo fundamento ꝯsilr pbari ꝙ si adequatū significatū añtis inte^r adequatū sig'tū ꝯñtis inte^r illius ꝯñe ubi arguebatur a disiūctiua cum destructiōe uni^9 ptis ⁊ce.si eiȝ te esse ul' baculū stare in angulo et te nō esse inte^r etiā baculum stare i angulo itelligitur ꝙ ꝯsili sylogismo expoitorio iuxta sātasiā suā pbaret. Quarto errauit asserēdo hāc nō eē de forma.s.tu es homo ergo tu es iste hō cuius oppositū ifra pbabitur: m mo pbatur ex suo fundamēto: qa si te mo eē hoiem itelligitur te eē istū hoiem intelligitur applicādo sylogismū expoitoriū. Dico i^r altr ad ar^m ne^oo ꝯ^am: q^o niā itellect^9 r^e ē ꝙ u^lr si aliqd .se^r ad ꝯñs alicui^9 ꝯ^e bo^e illud idē sequitur ad añs ex quo nō sequitur ꝙ si aliqd sequitur de for^a ad aliqd ꝯñs alicui^9 bone ꝯ^e de forma ꝙ'illud idē sequatur de forma ad añs eiusdē:de hoc tñ ifra xxii^a r^a dicem^9. Ad z^m dr ubi ꝯñs p^e ꝯ^e sit una disiūctiua et ipa.disiūctiua sit añs z^e ꝯ^e tūc z^a ꝯña nō ualet nec ar^r p re^am a dis^ua

cũ deſtructiõe uni⁹ ptis ⁊ce.quoniã
illa r^{a} ſic inte^{z} ar^{oo} a co^{ua} cui⁹ p^{a} ps ẽ
una diſiũctiua:⁊ altera ps deſtructio
uni⁹ ptis diſiũctiue ſup alterã ptem
tũc ɔña ẽ bona.ubi aũt i z^{a} ɔ^{a} ſit una
co^{ua} illud añs aſſumptũ tũc me^{a} ſũt
ueriata:qa primũ ɔñs prime ɔñe fuit
una diſiũctiua ⁊ añs z^{e} ɔ^{e} ẽ una co^{ua}
Ad 3^{m} dr mentẽ rõnis eẽ ꝙ i relatis
nõ t3 regl̃a eo ꝙ ibi nõ ar^{z} p r^{am} cum
fiat uariatio mediorũ ut patuit:q̃re ñ
ꝓcedit ɔtra rõnem magiſtri. Itẽ ad
id qd̃ ulteri⁹ arguebat̃ ne^{z} ɔña: quia
l3 poſſit imponi:nõ tñ ẽ impoſitũ rela
tiuũ ut refert idem añs ubicunq3 po
nat̃.ſed ex impoſitorib⁹ autẽticis ha
bemus ꝙ relatiuũ nõ refert niſi ꝓxi
mũ añs ⁊ nõ remotũ. Venator aũt di
cere ſolet ꝙ regula iſta t3 in materia
relatiuorũ in mẽte:quoniã i mẽte põt
accipi relatiuũ eodẽ mõ ⁊ referre re
motũ añs ſicut ⁊ ꝓximũ. Ad q̃rtu3
dico ne^{oo} ɔ^{am}:oport3 ei3 addere i añte
⁊ idẽ b qd̃ ſequebat̃ ex a añcedit ad
c ergo ⁊ce.ſ3 hoc ne^{z}:quoniã nõ idem
nũero uerũ ul' f'l'm qd̃ ſequebat̃ ex
a v̊o añcedit ad c f'l'm ſ3 aliud:qa ex b
ſequebat̃ illud uerũ ul' f'l'm qd̃ ẽ v̊m
⁊ añcedebat ad ipſũ c aliud uerũ uel
f'l'm.ſ.ipſũ f'l'm:mõ f'l'm ⁊ uerũ nõ ſunt
unũ ⁊ idẽ numero.Et ſi ɔtra hoc ar^{z}
ponẽdo ꝙ ſit tãtũ unũ b qa uidetur
ar^{m} ꝓcedere.Rñr ꝙ ſumẽdo ly b p^{a} l'r
caſus nõ ẽ admittend⁹:cũ ſit impoſſi
bile apud naturã eẽ tãtũ unum qd̃ ſit
uerũ ul' falſũ:ẽ tñ admittendus apud
imaginationẽ ⁊ hoc loquẽdo de uero
in re:⁊ nõ ut eſt ꝓpõ:quo admiſſo ne^{z}
tũc illud aſſumptũ.ſ.ꝙ a uerũ añcedit
ad b ⁊ b ad c:quoniã tunc ſequit̃ ꝙ

duo ſunt quorũ qd̃libet ẽ uerum uel
falſũ:quia ipſum uerũ qd̃ ſequit̃ ex a
⁊ ipſum falſum qd̃ añcedit ad c ⁊ ſic
eẽnt duo b ſumẽdo aũt ly b materia
liter tũc caſus ẽ admittend⁹: ⁊ ne^{z} ꝙ
b añcedit ad c ⁊ ꝙ a añcedit ad b: cũ
nulla littera ſit añs aut ɔñs alicui⁹ ɔñe
Nos autẽ hic loquimur de v̊o aut f'l'o
indifferẽter ut ꝓpõ ⁊ ut ſig'ficatũ. ho
minẽ eim eſſe lapidẽ ẽ ſig'ficatũ f'l'm
et ita ɔcedim⁹ falſũ eſſe. Et cum ulte
rius in argumẽto arguebat̃ rñt pau
lus pgu.negãdo primã partẽ aſſump
ti:et ad ꝓbationẽ negat ɔñam: qa ar^{z}
ab inferiori ad ſuũ ſuperi⁹ mediante
termio officiabili habẽte uim ɔfundẽ
di imobil'r.uñ ly añcedit ſm ipſũ ſumi
tur loco de ly g^{o} ſicut et ly ſeqtur lo
co de ly g^{o} ɔſtat aũt ly g^{i} habere offi
ciũ iferẽdi ⁊ añcedẽdi.ſm g^{o} eũ idem
ẽ dicere corp⁹ eẽ albũ añcedit ad ho
minẽ eſſe albũ et dicere corp⁹ ẽ albũ
ergo homo ẽ alb⁹.Iſta rñſio nõ uidet̃
uera i hoc ꝙ neget illam primã par
tem.unde ɔtra hoc arguo ſic: illa ſin
gularis ẽ uera.ſ.hoc corpus eſſe albu3
añcedit ad hoiem eſſe album demon
ſtrato ſor.⁊ ſua indiffinita ẽ ergo ſua
indiffinita eſt uera.ſ.corpus eẽ albu3
añcedit ad hoiem eſſe album. Regl̃a
enim ẽ ꝙ ſi aliqua ſingularis affirma
tiua eſt uera et ſua indiffinita eſt ꝙ
illa etiam ẽ uera.Dico igit̃ aliter ɔce
dendo illam primã partem: et ſimil'r
ꝙ corpus eſſe album debite añcedit
ad aial eſſe album q̃tumcunq3 nulla
illarum ɔñarum ſit bona ſcil3 corpus
eſt album ergo homo eſt albus cor
pus eſt album ergo animal eſt al
bum.Et ſi queratur an ꝓpoſitio que

ē debitū aūs ad illā hō ē alb⁹ iportet adequate corp⁹ esse albū ne³ :licet uerum sit φ corp⁹ esse albū adequate significat͂ p illam.

DECIMA NONA regula. Alia re^a est hec: si aliqd stat cū añte alicuius bone ɔñe i⁹ idē stat cū ɔsequēte eiusdē ɔñe. pmo pbat͂ regl'a. z° arguit͂ ɔtra eā. pbatur ergo re^a sic: stet opp^m ɔñtis cū añte .s. φ aliquid nō stet cum ɔñte alicui⁹ ɔ^e bone: ⁊ tamē stet cum añte eiusdē ⁊ sit aūs bone ɔñe a b uero ɔñs eiusdē ⁊ c sit illud qd stat cum a ⁊ nō cum b sed ɔtra arguit͂ nō esse possibilē copulatiuā datā; sic c ē possibile a ergo stat eē sicut adequate per ipsa sig'ficatur: ponat͂ ergo ita esse si ē possibile tūc sic ita ē sicut p a adeq̄te significat͂ ⁊ b seq̄t͂ ex a p ypotesim ⁊ per ɔcessa g° ita ē sicut p b adequate significat͂ .t3 ɔ^a ex p^a re^a tūc sic: ita ē sicut p b sig'ficat͂ ⁊ ita ē sicut p c sig'ficat͂ g° c ⁊ b sūt ūa g° ɔpossibilia c⁹ opp^m assumptū ⁊ ɔcessū est.

EX ISTA REGVLA. Vigesima re^a ē hec: si aliqd repugnat ɔñti alicuius ɔñe bone illud idē repugnat añti eiusdē. pbatio hui⁹ correlarie sequit͂ ex hita: al'r aliqd staret cum añte qd nō staret cum ɔñte: cuius oppositum demonstratū est.

SED ISTE MODVS arguendi. Regl'a xix^a ē multū aduertēda eo^r φ ipsa ē una ɔditional' necessaria ubi facile qs aberraret ab ea. unde iste modus arguēdi nō ualet. s. ista ɔña ē bona g° qcquid stat cū añte stat cum ɔñte eiusdē: qa ex ɔñte i'lo sequit͂ φ aliqd stat cū añte ⁊ tūc ubi ɔña esset bona ⁊ aūs eius eēt ipossibile cū añte nihil staret et^c opp^m ɔñtis i modo arguēdi facto staret cū añte. s. φ ɔña sit bona. Itē ubi nō eēt nisi aūs ⁊ ɔñs ⁊ nō alie ppōnes tunc stat ɔñam eē bonam et nihil stat cū añte qd sit 3^m aliud a ɔñte ⁊ añte.

SED CONTRA. Contra xix^am r^am ar³ dupl'r: pmo ista ppō aīal currit stat cū añte istī⁹ bone ɔñe lignū corrūpebat͂ g° ipossibi'ē illud eē ⁊ ipsa ñ stat cū ɔñte g° r^a falsa. p3 ɔña cū maiori: ⁊ minor pbat͂: φ ista co^{ua} ē ipossibilis al' currit ⁊ ipossibile ē illud eē.

HVIC POTEST DICI. Rñdet Strod⁹ φ si relatiuū refert idē aūs cū q̄cūq3 altera ppōne tūc illa co^{ua} nō ē ipossibilis: qa sig'ficat φ al' currit ⁊ i possibile ē illud lignū corruptū eē. si aūt uariet͂ relatio referēdo alterū aūs tūc nō ē ɔtra r^am: cū re^a itelligat ppōe3 nō uariari i significādo: l3 mō cū una mō cum alia copulet͂.

SED CONTRA. Secūdo arguit sic: aliqua ē ppō que stat cū q̄libet sin^{ri} alicui⁹ uñs ⁊ cuilibet supposito subiecti uñs corrñdet sua sin^{ris} que ñ stat cū uñi tali g° ɔtra r^am .t3 ɔ^a: qa oēs sin^{res} sic accepte sūt debitū aūs ad ipsam ul'em. assumptū p3 de ista ppōne aliqs homo ē que stat cū qualib3 tali singulari sor. ē ille plato ē ille cicero ē ille et^c de singulis: nō tñ stat cū uñi illarū. s. qlibet homo ē ille cū hec co^{ua} uideat͂ eē ipossibil' .s. aliqs homo ē ⁊ qlibet homo ē ille ⁊ce.

RESPONDETVR. Rñt magister du³ p° ne^{do} ɔña3 d̄r φ l3 ista aliqs homo ē stet cū q̄libet sin^{ri} dicte uñs diuisim: nō tamē ɔiūctim: qd reqrit͂

ad hoc ut iprobet̃ re^a. unde diuisim sũt simul v̾e ut aliq̃s homo ẽ et sor. ẽ ille et aliq̃s homo ẽ et plato est ille et^c de singulis. ↄiũctim v̾o nõ sunt simul uere nec stant simul ut dicendo aliq̃s homo ẽ et sor. est ille et plato ẽ ille et^c de singulis.

¶ VEL POTEST DICI. Secũda rñõ est negãdo q̱ illa aliq̃s homo est stet cũ q̃libet singulari illi^9 ul̃is diuisim superi^9 asignata eo q̱ ille nõ sũt singulares illi^9 ul̃is cũ tenent̃ diuisiꝫ eo q̱ nõ est idẽ p̃dicatũ in q̃libet tali singulari ꝓpter uariationẽ relationis facte in p̃dicatis ipsarũ: ista tñ rñõ est melior p̱ma: cũ prima nõ sit ita tuta i primo dicto eius sed bene in z^o.

¶ Contra predictaarguitur et p̱mo cõtra regulam xix^am sic: capio istam ↄñam mentalẽ ista ↄña ẽ bona g^o hõ ẽ lapis seipsa demonstrata et arguo sic ista ↄña ẽ bona et aliq̃d stat cũ añte q̃d nõ stat cũ ↄñte ergo regula falsa: tꝫ ↄ^a et maior arguit̃: quia si nõ est bona stet oppositũ ↄñtis cũ añte. s. q̱ ista ↄña sit bona et nullus homo ẽ lapis ex q̃ co^ua sequit̃ q̱ ista ↄña ẽ bona: quia si possibile ẽ ipsam esse bonã et ipsa est ↄña ergo ipsa ẽ bona. tꝫ ↄña: quia ↄña semel bona nunq̃ ẽ mala: nisi uariet̃ eius sig^ificatio q̃liter nõ ↄtigit de mẽtali: et^c ꝓbata est maior. minor v̾o ar^z quia cum uerũ sit istã ↄñam eẽ bonã et añs sic sig^ificat ergo añs ẽ uerũ et p ↄñs cũ isto añte stat ista null^9 homo est lapis que nõ stat cũ ↄñte ut liquet. Z^o ar^z q̱ ista co^ua est uera. s. aliq̃s hõ ẽ ⁊ tu es ille et sor. est ille ⁊ plato ẽ ille quia ly ille cũ stet determiate non refert nisi añs i ordine ad alterũ extremorum ergo co^ua v̾a. unde si loco relatiui ponat̃ añs stans determinate patebit illã co^uam eẽ uerã. s. aliq̃s hõ ẽ ⁊ tu es aliq̃s homo qui ẽ ⁊ sor. ẽ aliq̃s homo qui ẽ. ¶ Tertio ar^z rñonẽ p̱mã datam a magistro i z^o ar^o suo nõ esse uerã: asserit eim q̱ ista aliq̃s hõ ẽ stat cũ qualibet illarũ singulariũ illi^9 ul̃is. s. q̃libet homo ẽ ille diuisim sed nõ cõiũctim: ↄtra q̃d ar^z: aut p̃dicatũ illaruꝫ singulariũ diuisim sumptaruꝫ refert idem añs sicut q̃ñ ↄiũctim sumunt̃: aut diuisim: si p̱mũ sicut illa aliq̃s hõ est nõ stat cũ illis ↄiũctim ergo nec diuisim. si z^m ergo ipse nõ sũt sin^ree illi^9 ul̃is. tꝫ ↄ^a: quia predicatũ ul̃is refert idẽ añs ⁊ nõ diuersũ. Quarto ar^z superflue dici ⁊ cuilibet supposito subiecti corrñdet sua singularis: quoniã ubi subiecto nõ corrñderet suppositũ ut i ista ul̃i ois chimera currit tũc non minus assumẽdo oẽs singulares erunt debitũ añs ad ul̃em ipsam. ¶ Ad p^m dico ↄñam illã esse bonã cũ ad ipsã eẽ malã seq̃t̃ ipsã eẽ bonã ⁊ ne^o q̱ aliq̃d stet cum añte eo q̱ añs ẽ ipossibile sicut et ↄñs: quoniã añs q̃tũcũq̱ sit mẽtale ipsũ sig^ificat co^ue istã ↄñam esse bonã ⁊ aliq̃d aliud impossibile. nec in cõuenit q̱ ꝓpõ mentalis sig^ificet aliq̃d aliud q̃ termini sui uident̃ pretẽdere ut ista xxii^a reg^la oñdimus. Ad z^m dico q̱ illa co^ua est impossibilis. et ulterius dico q̱ relatiuũ referr añs determiate cum idemptitate determiati añtis seu suppositi nõ tamen sig^ificati ut sor. aut platonis. nec loco relati debet poni añs absolute sed añs cum ratione qua refert̃. est ergo sensus copulatiue illius q̱ aliquis homo ẽ ⁊ tu

es ille idē nūero ⁊ sor. idēmet nūero ⁊ plato idē nūero q ē qđ ē ipossibile: ita φ ly idē nūero stat ubiq; ꝑ eodem suppoito l; nō sig'ficato. ¶ Ad 3m rñt Gaetan9 arm militare ⁊ φ ille nō sunt sin'es illi9 uĺis ⁊ ut cognoscam9 quas singulares debem9 accipe ipsius uĺis cui9 ꝑdicatū supponit determiate q̄ lis ē uĺis hita i ar° đr oportere i ꝑmis limitare ꝑdicatū uĺis ad certū suppm ut ad a ⁊ ipsu; ꝑdicari de suppositis subiecti eiusdē uĺis diuisi; i diuersis singularib9:ita φ illi9 uĺis qlibet hō ē ille loco ꝑdicati ponem9 a ⁊ assignabim9 has sin'es ut sor.ē a plato ē a etc de aliis suppositis.Ista rñsio uidet' ex toto fĺa in hoc φ ponit ꝑdicatū uĺis illi9 limitari ad certū suppm:quoniam tūc staret discrete ⁊ nō determiate.z° tūc illa eēt aliqñ fĺa aliqđ instās ē pñs ⁊ qđlibet instās ē illud ɔñs fĺm: ⁊ ɔa ꝑbat':quoniā ꝑdicatū illi9 uĺis debet limitari ad certū instās ut ad a instans qđ ē pñs p'eū mō post h9 illa erit falsa aliqđ instās ē ⁊ qđlibet instās ē a istas pñs.Dico igit' aĺr φ rñsio pa magistri nō est ṽa quo ad ꝑmū dictū. iō aliam rōnem posuit.⁊ uolentes assignare singulares illi9 uĺis.s.qlibet hō est ille has assignam9 sor.ē ille idē nūero q'ē ⁊ plato ē ille idē nūero q est etc đ singulis q sūt.nec ex hoc seqt' certū supositū ut sor.aut platonē referri eo φ ly idē nūero stat determiate ⁊ nō discrete:iō ista nūq; erit fĺa.s.aliqđ instās est pñs ⁊ qđlibet ē illud idē nūero. ¶ Et si ar' sic:ly ide; nūero supponit ꝑ aliquo uno instāti qđ est s; nullū ē nisi hoc qđ ē pñs g° supponit ꝑ isto.Ex q° seqt' φ ubi remaneret illa coua post hoc φ ipsa esset falsa. ¶ Rñr negādo ɔñtiam primo factā:sicut nō sequit' ly fenix in ista ꝑpōne aliqua fenix ē supponit solū ꝑ fenice que est et nulla ē nisi ista ergo supponit ꝑ ista.et rō ē: quia ly supponit habet uim ɔfundēdi immobiliter.in his tamē dictis nostris uolumus aduertere latitudinē quādā in terminis determiate supponētibus eo φ iste due sunt simul uere aliquis homo sedet et aliquis homo nō sedet et iste nō sunt simul uere idē homo numero sedet et illemet idem nūero nō sedet:l; utrobiq; tam in ꝑmis duabus ꝑpōnibus q̄ in secundis subiecta supponāt determiate:sed tñ maior ē determiatio i secūdis q̄ in ꝑmis s; nō tāta ut ad discretū et signatū suppm .s.ad sor.aut ad platonē descendam9. ¶ Ad q̄rtū dr arm illud non ꝑbare illud dici supflue:quoniā Strod9 illud dixit ꝑ tāto:qa ubi nō essent nisi iste sin'es sor.currit et plato currit ex illis nō se queret' ergo oīs homo currit:l; eēnt omnes singulares illius uĺis dato ēt φ sor.et plato essent et hoc ꝑ tato nō sequeret':qa nō corrñderet omnibus suppositis subiecti sua singularis. tot ei; debēt assumi singulares quot sūt suppoita.nec dico φ oēs sin'es tĺes sic assūpte sint debitū añs ad suā uĺe; nisi cū debito me° ut supra i viia ⁊ viiia reª dixim9 ¶ Et si ar' ɔtra p°:qa tūc nō eēt possibile arguere ab oib9 singularib9 isti9 uĺis q̄libet ps hui9 ɔtinui est diuisibiĺ ad ipsā uĺem :ɔñs uidet' fĺm et ɔña ꝑbat':qa supposita subiecti sūt infinita infinitū autem assumi nō pōt cum sit ignotū ꝑmo phicorum textu et ɔmento xxxv ¶ Z° qa tūc possent

asignari singulares hui⁹ uľis quelibȝ chimera currit seu nulla chimera currit: cũ ipossibile sit aliqđ suppositũ corrñdere subiecto sic significati. ¶ Rñr ad pᵐ ɔcedẽdo ɔñs: ⁊ dicẽ ꝙ cũ uolumus iducere uľem illã tũc ꝓ añte assumemus istã coᵘᵃᵐ .s. ista ps ẽ diuisibiľ ⁊ ista ⁊ nulla ẽ que nõ sit diuisibiľ ex qua seqꝫ gᵒ oĩs ps hui⁹ ɔtinui ẽ diuisibiľ ⁊ talẽ modũ habem⁹ i affirmatiuis. siľr hic motus fuit ⁊ hic ⁊ hic ⁊ null⁹ ẽ uľ fuit motus qn fuerit gᵒ oĩs mot⁹ fuit. oportȝ eiȝ aduertere ad ampliationẽ in negatiuis ṽo sic assumimus hec chimera nõ currit et hec et hᶜ ⁊ nulla ẽ alia chimera ab istis gᵒ nulla chimera currit. ⁊ siľr ista chimera nõ ẽ et ista et ista et nulla ẽ uel erit alia chimera ab istis .s. pri⁹ assũptiſ ergo nulla chimera erit. iste aũt ñ sũt ꝓprie iductiões: quoniã ad ꝓprie inducendũ oportȝ assumere oẽs sinˡᵉˢ cuȝ debito me⁹: sic tñ ꝙ cuilibet suppoito subiecti corrñdeat sua sinˡᵉ. ex quib⁹ seqꝫ hãc nõ esse debitã iductionẽ iste homo currit et iste etᶜ de singulis gᵒ qlibet homo currit: quoniã ly sic đ singulis aut iportat de q̄busdã etᶜ nõ ualet iductio: aut iportat de oĩbus et sic eẽt petitio ꝑncipii i assumendo qđ debemus ꝓbare. Seqꝫ zᵃ rñsio formalis ad zᵐ arᵐ dicẽdo ꝙ lȝ impossibile sit suppositũ aliqđ corrñdere subiecto possum⁹ tñ iducere illã uľem tam affirmatiuã q̄ negatiuã: cuius subiectũ ẽ ly chimera ex singularib⁹ modo iã expresso.

VIGESIMA PRIMA regła Posthec aggredimur xxiᵃᵐ regulã que ẽ si ex cõtradic⁹ ɔñtis alicui⁹ ɔñe bone ar² ad ɔtradicᵐ añtis illa ɔña ẽ bona. ꝑmo ꝓbaꝫ reᵃ. zᵒ instaꝫ ɔtra eã et ut utamur cõmodiorib⁹ terminis sit a añs b ɔñs c ɔtradictoriũ ipsius b d ṽo ɔtradicᵐ a tũc si reᵃ nõ ẽ uera stet oppᵐ ɔñtis cũ añte .s. ꝙ ex c arguaꝫ ad d ut ex ɔtradictorio ɔñtis ad ɔtradicᵐ añtis ɔñe bone et ꝙ ɔña nõ sit bona ergo stat eẽ ita sicut adeq̄te sigˡficaꝫ p c ⁊ nõ eẽ ita sicut adeq̄te sig² p d ponaꝫ ergo ita i esse etᶜ habeꝫ ꝙ c sit uerũ et d fłm ergo a ẽ uerũ et b falsũ. tȝ ɔᵃ: qa d ẽ ɔtradicᵐ a et c ẽ ɔtradictoriũ b: ex q̄bus seqꝫ ꝙ a nõ sequiꝫ cuius opposi tum pri⁹ ɔcessũ et assumptũ ẽ.

¶ SIMILITER PROBATVR reᵃ sequẽs. Sequiꝫ xxiiᵃ reᵃ que est si ex ɔtradicᵒ alicui⁹ ɔñtis cũ altera premissarũ ar² ad ɔtradictoriũ alteri⁹ premisse i ɔña bona tũc sic arguẽdo ɔña ẽ bona quia si nõ sit ɔña aliqua i ɔña bona cui⁹ ꝑma premissa sit a zᵃ b ɔᵃ uero c et arguaꝫ ex ɔtradictorio c cũ ipso b ad ɔtradictoriũ a et nõ ualeat ɔña ergo a stabit cũ b et cum ɔtradictorio c ergo arguẽdo ab a cũ b ad c nõ ualet ɔña cui⁹ opᵐ ɔcessũ et assũptum ẽ. ista regła siml' cũ xxiᵃ ẽ de utiliorib⁹ reguľ quib⁹ cognoscim⁹ ɔñaȝ aliquã cuius signũ qa plerũq₃ i arguẽdo uolẽtes oñdere ɔñam eẽ bonã arguim⁹ sic: ex oppoito ɔñtis cũ altera ꝑmissarũ iferrim⁹ opᵐ alteri⁹ ꝑmisse ergo ɔña et sylogism⁹ bon⁹ lȝ eiȝ xxiᵃ et xxiiᵃ.

¶ SED NON SEQVITVR regła uere sint. caueam⁹ tñ nos ab hoc mõ arguẽdi ista ɔña ẽ bona gᵒ ex opposito ɔñtis seqꝫ oppᵐ añtis. nec sequiꝫ

ista 9ña ē bona ergo ex opposito 9ñtis
cū una premissarū seqt̃ opp^{m} alteri^{9}
p̉misse utrobiq3 ei3 i aliquo casu añs ō
uerū ⁊ 9ñs falsū ut posito ꝙ nec añs
nec aliqua p̉missarū habeat ɔtradic^{m}
SED CONTRA. Cōtra regulā
xxi^{am} arguit̃ sic:ex a seqt̃ b ⁊ c ē cō
tradic^{m} b ⁊ d ɔtradic^{m} a ⁊ tñ ex c nō
seqt̃ d ergo r^{a} fl'a.ɔ^{a} p3 de se: s3 ut cla
rius itelligam^{9} sit a ista tu es hō b illa
tu nō es lapis c ista tu es lapis d ista tu
nō es hō :quib^{9} habitis patēt oīa p̉ter
hoc ꝙ ex c nō seqt̃ d :qd sic ōnditur:
ex c seqt̃ a s3 d ē ɔtradic^{m} a ergo d
repugnat c ergo nō seqt̃ ex c.utraq3
9ña uidet̃ nota.s3 maior ar^{2}: qa seqt̃
tu es lapis ergo tu es tu es g^{o} tu es
tu tu es tu ergo tu es hō:9ña ista ulti
ma t3 ab inferiori ad suū superius. ly
ei3 tu es ē termin^{9} iferior ad ly hō. a
lie u'o 9ñe uident̃ note de se. Item ꝙ
9ña illa ultia sit bona ar^{2}: qa seqt̃ tu
es tu ergo tu es iste hō te demōstrato
t3 ɔ^{a} ab uno ɔuertibiliū ad reliquū ex
quo 9ñte seqt̃ ergo tu es homo.
RESPONDETVR. Soluit ma
gister negādo ꝙ ex c nō sequat̃ d:et
ad p̄bationē ne^{2} 9ña ista d repugnat
c ergo ex c seqt̃ d:p cui^{9} notitia hec
ponunt̃ documēta :Primū qd subin
telligit magister ē hoc:Illud formal'r
seq dicit̃ qd ē de ite^{u} añtis 3° aut q̃rto
mō supra i descriptiōe 9ñe formal' ex
presso.et illa inuicē formal'r repugna
re dicūt̃ ut a ⁊ b cū ex uno seqt̃ for
mal'r ɔtradic^{m} alteri^{9}.Vnde ex ista tā
tū pater ē seqt̃ formal'r ista nō tātum
pater ē:⁊ ista tātū pater ē repugnat si
bi ipsi:qa formal'r infert ei^{9} cōtradic^{m}
hoc documētū quo ad utrāq3 ei^{9} pte3
p3 ex dictis supra.Z^{m} documētū3 ē h^{o}
omnis p̄pō implicās formal'r ɔtradicti
onem formal'r repugnat cuilibet et
quālibet infert p̄pōem uł apta nata ō
inferre nulla mutata sig'ficatiōe.p̉ma
ps patebit ex z^{a}:deo p̄bat̃ z^{a} sic:ois
p̄pō ē de inte^{u} 3° aut quarto mō p̄pōis
implicātis formal'r ɔtradictionē ergo
ad ipsā seqt̃ formal'r omnis p̄pō.ɔ^{a} t3
ex p̉mo documēto.⁊ assumptū patet
iductiue in singulis. Itē si ex aliquo
tali impossibili nō sequeret̃ formal'r
quelib3 p̄pō precipue uideret̃ nō seq
tu differs ab ente ergo tu es ens et
tu nō es ens ex qua co^{ua} infert̃ for
maliter baculū stare i angulo p me^{m}
habitū supra in declaratōe ɔ^{e} formal'
quare omittam Ex his seqt̃ primo
ueritas p̉me ptis documēti. seqt̃ z^{o}
multa repugnare alicui ut ipossibili
ex quo ipossibili sequūt̃ formaliter.
CONCEDATVR ERGO. Ex
predictis sequūt̃ iste ɔclusiōes ptim
possibiles ⁊ ptim necessarie. Prima
si scis te esse lapidē tu nō scis te eē. la
pidē:ista ɔ^{o} p3:añs iplicat ɔtradictiōe3
ergo ex ipsa infert̃ quelib3 altera for
maliter:t3 9ña ex z^{o} documento. z^{a} a
ɔtradicit b ⁊ ecōtra:⁊ tñ si a ē uerum
sig^{do} precise p̉marie sic ipsū b etiā ō
uerū p̄bat̃:sit a ista b ē uerū ⁊ b ista
nullū b est uerū signi^{do} precise ɔtradi
ctorio mō iuxta terminos suos sicut
nūc sig'ficāt:⁊ arguo sic:si a ē uerum
ita ē sicut p ipsū adequate significat̃
sed p ipsum adeq̃te significat̃ ꝙ b ō
uerū ergo b ē uerū:ergo si a ē ueru3
sic significādo precise ɔtradictorium
suum.s:b ē uerū. Tertia ɔclusio:si a ē
u'm sic precise ɔtradicto^{o} mō sig'ndo
f

nullũ b ẽ uerũ.pꝫ ꝯ° ĩ casu priori: quo
niã a ⁊ b sũt ꝯtradictioria ergo si a ẽ
uerũ b nõ ẽ uerũ:sꝫ unũ b ẽ oẽ b seu
ĩpossibile ẽ eẽ plura b cũ b sit nomẽ
ꝓpriuꝫ ĩportãs rẽ discrete unã g° si a
ẽ uerũ nullũ b ẽ uerũ.Ex qbus seqꝛ
ꝙ casus in zª ꝯclusiõe nõ ẽ admitten
dus:pꝫ hoc:qa claudit ĩsolubile simpˡ.
¶ Quarta ꝯ°:si sum lapis sum hõ ⁊ si sũ
lapis nõ sum hõ:tã ṗma q̃ zª ps patet
cũ añs illud ĩplicet formalr ꝯtradictio
nẽ. ¶ Cõtra ṗdicta arˡ ⁊ ṗmo contra
xxiᵃᵐ regulã sic:ista ꝯña ẽ mala.s.hoc
nõ demõstratꝛ ergo h° nõ demõstratꝛ
ꝯtinue demõstrato sor.ex cuiꝰ ꝯtradic
torio ꝯñtis seqꝛ ꝯtradicᵐ añtis g° reª
falsa:ꝯª pꝫ cũ minori.⁊ maior arˡ: qa ꝯª
ꝯuertibilˡ cũ priore ẽ mala g°:assũptũ
arˡ de ista sor.nõ demõstratꝛ g° hoc ñ
demõstratꝛ ubi ꝑ ly hoc demonstratꝛ
sor.ipsa eiꝫ ẽ mala:qa aliquo casu pos
sibili posito añs ẽ uerũ ⁊ ꝯñs fłm :ut
posito ꝙ nihil demonstretꝛ tũc añs ẽ
uerũ ⁊ ꝯñs falsũ:quoniã ponere ipsuꝫ
ꝯñs eẽ uerũ ẽ ponere ipsũ ⁊ eius sub
iectũ.s.ly hoc ergo ẽ ponere aliqd de
monstrari qđ ẽ ꝯtra casũ:tꝫ ꝯª:qa ꝓno
mẽ demonstratiuũ nõ cadit a demon
stratiõe ipso extñte alr eẽt cassũ ⁊ ua
nũ ꝑ Priscianũ. ¶ Z° ꝯtra idẽ sic:ista
ꝯña ẽ bona tu q es audiẽs es audiens
ergo tu es:cũ opᵐ ꝯñtis repugnet añ
ti:⁊ tñ ex ꝯtradictorio ꝯñtis nõ seqꝛ
ꝯtradictoriũ añtis g° reª fła.pꝫ ꝯª cum
maiori.minor ostñditꝛ:qa nõ seqꝛ tu
nõ es g° tu q es audiẽs nõ es audiẽs:
cũ añs sit possibile ⁊ ꝯñs impossibile.
¶ Tertio arˡ ꝯtra zᵃᵐ ꝯclusionẽ:qa tunc
ps supponeret ꝑ eo cuiꝰ ẽ ps:ꝯñs ꝯtra
magistrũ in xiiiª reª:⁊ ꝯña ꝓbatꝛ :cuꝫ
positũ sit ꝙ b sit ista nullũ b ẽ ueruꝫ.
¶ Quarto arˡ ꝙ casus zᵉ ꝯclusiõis ẽ ad
mittendꝰ:quoniã possibile ẽ ꝙ ĩ mẽte
mea sit ista ꝓpõ b ẽ uerũ quã negẽ ꝑ
negationẽ toti ṗpositã g° possibile ẽ
ꝙ a ꝯtradicat b sic ṗcise sigˡficãtibꝰ
ꝯª pꝫ:qa nõ ẽ uerꝰ assignare ꝯtradicto
riũ q̃ ṗponere negationẽ toti:sꝫ queli
bet mẽtalis ꝓpõ sigˡficat ṗcise ⁊ natu
raliter sicut eiꝰ termini mẽtales ṗten
dũt g° ꝯª illa boª.maiorẽ ꝓbo: quoniã
ĩtellectꝰ ẽ liber ĩ affirmãdo ⁊ negãdo
qcquid eiꝫ ꝯtigit affirmari ꝯtingit ne
gari ꝑ° ꝑiermenias g° possibile erit
ṗponere negationẽ illi mẽtali.s. b est
uerũ. ¶ Ad primũ ꝯcediꝛ totũ ṗter
hoc ꝙ ꝯña illa sit mala.s.sor.nõ demõ
stratꝛ ergo hoc nõ demõstratꝛ.⁊ in ca
su diciꝛ ꝙ illa nõ ẽ ꝯña ⁊ ꝙ nõ hꝫ ꝯñs
ipsã eiꝫ esse ꝯñam ⁊ habere ꝯñs repu
gnat casui. ¶ Ad zᵐ diciꝛ ꝙ ex ꝯtra
dictorio ꝯñtis seqꝛ ꝯtradictoriũ añtis
nec illud implicat ꝯtradictionẽ eo ꝙ
aliqñ erit ita ꝙ tu q es audiẽs nõ es au
diens:qa qñ corruptꝰ eris suũ ꝯtradic
toriũ erit falsũ.s.tu q es audiẽs es au
diens.nec relatiuũ ĩ illa negatia debꝫ
resolui in suũ añs ꝑ ⁊:⁊ illud iõ ꝯcedi
solet ꝙ chiª que currit nõ mouetur:
Ista tñ solutio nõ ẽ ₰m mentẽ magi
gistri ifra ꝓpe finem sꝫ de mente Hes
beri. ¶ Ad ʒᵐ diciꝛ ꝙ magister non
uisus ẽ supra firmiter asserere ĩpossi
bile eẽ partẽ ꝑ toto supponere:sꝫ faci
lius aut ꝓbabiliꝰ esse tenere ꝙ nõ sup
ponat ps ꝑ toto q̃ oppositũ. ¶ Ad q̃r
tũ sũt pleriq; modi dicẽdi:Primus est
Suiset uolẽtis oẽm casũ de insolubili
simpˡ debere admitti ⁊ ꝯcederet ĩ ca
su facto a eẽ fłm:qa sigˡficat aliter q̃ ẽ

b e̍ſſe falſum:quia ſeipſum infert eõ
falſum licꝫ ſignificet ſicut eſt. nec in
cõuenit ut inquit i materia inſolubi
lium duo ꝯtradictoria ſimul eſſe falſa
¶ Secũdus modus eſt Heſberi nõ ad
mittentis caſum aliquem de inſolu
bili ſimpliciter qualis ẽ caſus habitus
in ſecũda ꝯcluſione:et ad argumentũ
tenendo uiam hanc ponunt̃ quatu
or ꝓpõnes ¶ Prima propoſitio:intellectus
eſt liber in negaudo omneꝫ affirma
tionem:patꝫ auctoritate phi allegata.
¶ Secunda ꝓpõ aliqua propõ mentalis
mutare poteſt ſuum ſignificatuꝫ ade
quatum:patet de a propõne mentali
quando neget̃:quoniam tunc non
ſignificat preciſe b eſſe uerum: quod
tamen ſignificabat preciſe prius:ſi.n.
tunc ſignificaret ſic preciſe ſequere
tur ꝯtradictio ſicut ex caſu de inſolu
bili ſimpliciter.Et ſi queritur quid ali
ud ſignificet̃ dicitur negando deter
minate quid illud ſit ſicut ſcio ꝙ alte
rum ꝯtradictoriuꝫ ẽ uerum et neſcio
quid illud ſit:tutius tamen eſſet non
reſpondere ad ꝓpõnem proprie non
intellectam ut ſuperius diximus. ¶ Ter
tia aliqua eſt propoſitio quam habe
re ꝯtradictiorũ ſic preciſe ſignificãteꝫ
eſt impoſſibile:patꝫ de a ꝓpõne anteq̃
neget̃:et ſi intellectus ſit liber in ne
gando non manente primaria ſigni
ficatione adequata ipſius a ẽ poſſibile
a negari. ¶ Quarta licꝫ ſit ꝓprium pro
põni mentali ſignificare ut termini
eius cõmuniter pretendũt:non tamẽ
eſt proprium imſeperabile ut ſignifi
cet preciſe ſic.patꝫ:quoniã poſſibile ẽ
eam mutare ſignificatũ adequatum
ut per ſecũdam patuit ꝓpõnem ; licet
non poſſit non ſig͛ficare illud qđ ter
mini eius pretendũt ⁊ per hoc differt
uocalis uel ſcripta a mentali: quoniaꝫ
hec uocalis.ſ. b non eſt uerum poteſt
ſig͛ficare preciſe et adequate deum
non eſſe qualiter non eſt poſſibile de
mentali ꝯſimili:et per hoc patꝫ ſolutio
ad argumentum.
¶ Primum queſitum : utrum iſte mo
dus arguendi ſit bonus .ſ. arguendo
ꝑmo ab a ad b eſt ꝯña bona de forma
aut de materia. Et arguitur ſecundo
ex ꝯtradictorio ipſius b qđ eſt c ad cõ
tradictoriũ a qđ eſt d ergo ꝯña ſecun
do facta a c ad d ẽ bona de forma aut
de materia ꝯſimiliter ſicut ꝑma. ¶ Rñr
conce° queſitum:ipſum tamen ꝓbat̃
ſic:copulatia facta ex oppoſito ꝯñtis et
ipſo añcedẽte ꝑme ꝯñe eſt oĩo eadeꝫ
aut ſimilis cum copulatia facta ex op
poſito ꝯñtis et añcedẽte ſecundẽ ꝯñe
ergo queſitum uerum: tenet ꝯña : ſi
illa copulatia implicat contradictionẽ
reſultantem merito utriuſqꝫ partis ſi
mul tunc ꝯña eſt bona de forma: ſi
autem non tunc eſt bona de materia
ut ſupra diximus et per ꝯñs ſi prima
ꝯña eſt bona de forma aut de mate
ria et ſecunda ꝯña ſit in rerum natu
tura ipſa etiam eſt bona de forma
aut de materia conſimiliter.ꝙ autem
copulatia ſit eadem patꝫ: quoniaꝫ co
pulatia facta i ꝑma ꝯña aut que fieri
debet eſt ꝯſtituta ex a et c. et iſta ea
dem que fieri debet i ſecunda patent
omnia hec conſideranti:
¶ Secundum queſituꝫ:an iſte ꝯñe ſint
bone de forma ſimp͛:prima tu es hõ
ergo tu es iſte homo te homĩe demõ
ſtrato.2ª tantum ſor.eſt ergo nõ tãtũ

sor.ē. Tertia tu scis te esse lapidē er go tu nō scis te esse lapidem: Quar ta tu es lapis ergo tu es homo. ¶ Ad hoc rñdet dicendo quālibet illarum esse simp bonam de forma: primo ta men ɔ̄dīdemus hoc ex fundamentis cōmuniter loquentiū in materia quis dicant nullā illarum esse bonam de forma: premittat ergo ꝙ ab eis ɔce ditur ꝛ precipue a Paulo pergu.s. ꝙ arguēdo a primo ad ultimū ɔña ē bo na de forma simp ɔ̄ntiis omnibus in termediis existētibus bonis de forma simp non uariatis. quo premisso de duco primaꝫ sic: tu es homo ergo tu es: tu es ergo tu es tu: tu es tu ergo tu es iste homo: ergo de primo ad ultim tu es homo ergo tu es iste homo: oīs ɔña facta uidet optima de forma pre ter istaꝫ tu es ergo tu es tu. sed ꝙ ista sit de forma arguit: quia arguitur a z° adiacēte ad tertiū adiacēs affirma tiue absqꝫ ampliatione uł termio dis tractiuo ubi idem ē subiectū ꝛ pre dicatum ergo ɔña bona de forma: tꝫ ɔña: quia nō uidet maior rō ꝙ ɔña sit bona de forma arguēdo a 3° adiacēte ad secundū adiacēs affirmatiē absqꝫ ampliatione ꝛ termino distractiuo q̄ arguēdo a z° ad tertiū mō dicto. Z^{am} deduco sic: tātum sor.ē ergo sor.ē sor. ē ergo aiatum ē: aiatum est ergo aīa est: anima ē ergo nō tātum sor.ē. iterū omnis ɔña facta ē bona de forma g° a primo ad ultimū erit bona de for^{a}: ɔña tenet ex premisso: assumptū patꝫ preter istam aiatum ē ergo anima ē: que ɔ̄nditur esse de forma: quia argui tur ab esse totius permanētis ad eē partis sue eēntialis. nō eiꝫ min' uidet talis modus arguendi esse simp bo nus de forma q̄ ubi arguitur a parte disiūctiue ad totam disiūctiuā aut ab inferiori ad suum superius. ¶ Tertia eē similiter deducit sic: tu scis te esse la pidem ergo ita ē ꝙ tu es lapis: ex quo sequit de forma per multa media ꝙ tu es homo sicut ex deductioue pme patere pōt: tunc ultra tu es homo g° tu non es lapis. tenet ɔña ab affirma tiua unius dispatī ad negatiuā alte rius: ꝛ ultra tu nō es lapis ergo tu nō scis te esse lapidem: tenet ɔña: quia ex ɔtradictorio ɔ̄ntis sequit de forma cō tradictorium aṅtis ꝛ sic de primo ad ultimū tu scis te esse lapideꝫ ergo tu non scis te esse lapidem. ¶ Quarta vo potest deduci ut prima. z° pbat iux ta uiam nostram ɔñas illas esse d for ma: quia ubiqꝫ ɔ̄ns ē de intellectu sui aṅtis. ¶ Sed ɔtra hec dicta arguit ostē dendo primo nullam illaruꝫ quatuor ɔñarum esse bonam de forma sic: nō quelibet similis in forma alicui illarū ē bona ergo nulla illarum ē de forma tenet ɔña per Strodum supra in xxi^{a} regula dicentis ɔñam bonam de for^{a} esse cui quelibet similis in forma tꝫ: argumentū patꝫ intuenti. In pma eiꝫ arguit a superiori ad suum inferius ɔstat autem similem formam arguen di nō ualere: ꝛ sicut de prima ɔ̄ditur ita ꝛ de aliis facile ɔprehendit. ¶ Z° arguit non cuiuslibet illarum ɔñs eē de intellectu quarto mō sui aṅtis: q͛ non z^{t} nec 3^{t}. ¶ Ad primum dicit negēdo a^{m}: ꝛ ad probationē dicitur illam solum probare ꝙ aliqua ɔña si milis in forma rōne modi arguendi a superiori ad suum inferius quod non

ualet q̄d ɔcedit̄:cum hoc tm̄ē ī p̄ma eſt attendēda altera forma arguendi cui quelibet ſiliſ tenet:⁊ ē quoniā in p̄ma arguit̄ ab uno an̄te ad unū ɔ° q̄d eſt aptū natuꝫ deduci ex ip̄o an̄te tanq̄ a p̄mo ad ultimū per ɔn̄as non uariatas in quarū quelibꝫ ɔn̄s ē de in tellectu quarto mō ſui an̄tis. ¶ Item in p̄ma ē hec forma arguēdi ꝙ ar² ab una ſimplici caᶜᵃ de ineſſe aᵘᵃ abſq̄ ampliatiōe uł termīo diſtrahēte ad al terā ſibi ſiłem oīo niſi ꝙ predicatū ɔn̄ tis ē ſuperius ad ſubiectū an̄tis ⁊ ɔn̄ tis uł ſecum ɔuertibile ī ſig̓ficādo et ita in aliis tribus ɔn̄tiis datis ɔpiunt̄ forme rōne quaruꝫ ipſe ac eis ſimiles omnes tenēt:ut intuenti patere pote rit. ¶ Ad zᵐ uolētes rn̄dere aduerta mus p̄mo ꝙ aliqua coᵘᵃ claudit ſeu ex ea reſultāt duo ɔtradictoria mate rialr̄ ⁊ aliqua ea claudit formałr̄: ⁊ h° apparet ī iſtis p̄ma leo uolat ⁊ bacul⁹ ſtat ī angulo. zᵃ ſor differt a ſor. ⁊ ba cul⁹ ſtat ī angulo.3ᵃ differt ſor. a ſor. et plato differt a platone.quarta ſorteſ differt a ſor. et ſor.ē ſor. ¶ Ex p̄ma eim reſultāt duo ɔtradictoria materiałr̄ et nō formałr̄: ī aliis v̄o tribus formałr̄ ſꝫ nō materiałr̄. ¶ Dicimus eim aliq̄ duo ɔtradictoria reſultare materiałr̄ ex a liqua coᵘᵃ ut ex a eo ꝙ a ē impoſſibi le et cum hoc poſſibile ē intellectum aſſentire ſig̓ficato a ipſo a ſic ſig̓ficā te:ubi uero nō eſſet poſſibile aſſentire ſig̓ficato a tunc ex a reſultarēt cōtrā dictoria formałr̄. ¶ Aduertam⁹ z° ꝙ ali quam coᵘᵃᵐ formałr̄ claudere ɔtradi ctionem rōe cuiuſlibꝫ partis ſue ſimł ɔtingit q̄n̄ nō ē poſſibile inteᵐ aſſenti re ſignificato a que impoſſibilitas

aſſenſus puenit rōne icōpoſſibiłita tis partiū apud intellectū et nō rōne alicuius partis ſue impoſſibilis apud intellectū et hoc cognoſcit̄:quia ubi quelibet ps illius coᵘᶜ eſſet poſſibilis nō minus eſſet icōpoſſibilitas partiuꝫ apud intellectū. ¶ Ex his ſequit̄ p̄mo ꝙ ex copulatis datis ſolū quarta clau dit ɔtradictoria reſultātia ex ambab⁹ partibus ſimul:patꝫ:quia ubi per poſ ſibile p̄ma pars eius eſſet poſſibił nō minus eſſet incōpoſſibilitas ſuarū par tium apud intellectum q̄d non ē ſic de zᵃ nec de 3ᵃ.nam ubi per poſſibile ſor.differret a ſor. ⁊ plato differret a platone:tunc nulla eēt icōpoſſibilitas partium apud intellectum 3ᶜ copuᵘᶜ ¶ Sequitur z° iſtam ɔn̄am non ualere .ſ.a ɔn̄a tenet uigore deductionis fac te de primo ad ultimum per ɔn̄as oēs bonas de forma non uariatas ergo a ɔn̄a eſt bona de forma:patet intuenti dicta. ¶ Et ſi Strodus ſupra aſſerere ui deatur oppoſitum in famoſa regula annexa xviiiᵉ.Rn̄detur ꝙ Strod⁹ q̄n̄ ꝙ ſumit ɔn̄am formalē large pro om ni ɔn̄a indifferēter cuius ɔn̄s dicitur de intellectu ſui an̄tis 3° aut quarto modo.q̄n̄q̄ uero ſtricte ſolum pro ɔᵃ cuius ɔn̄s eſt de intellectu quarto mō ſui an̄tis in famoſa g° rᵃ ſumit large ⁊ nō ſtricte.3° ſeqt̄ Ioannē uenatorē erraſſe uolēdo oēm ɔn̄aꝫ eē bonā de forᵃ cui⁹ an̄s nō ē imaginabile abſq̄ ɔtradictiōe.Seᶻ quarto rn̄o formał ad arᵐ:quoniā ɔſtat tā zᶜ q̄ 3ᶜ ɔᶜ ɔn̄s eſſe de inteᵘ ſui an̄tis quarto modo.

VIGESIMA TERTIA REgula.

¶ Supereſt uigeſima tertia regula que ē ſi aliqua

9ña est bona scita esse bona ab aliq°, uel ut melius dicam scita per rônem quam diximus i xiii^a regula ⁊ añs ē inte^m 9ñs ē inte^m. ab eodem. pmo pro babim° re^am. z° instabim° 9tra. regla probat̃ duplr. pmo sic: stet opp^m 9ñtis cū añte. s. ꝙ 9ña sit scita ⁊ añs sit ite^m ab illo a quo 9ña ē scita ⁊ 9ñs nō sit in tellectū ab eodē quo dato sequit̃ ex ultima parte co^ue ꝙ 9ña nō ē intellecta ab illo: eo ꝙ ex opposito seqt̃ op^m sequit̃ ei; 9ña est intellecta ab illo g° 9ñs ē inte^m ab eodem. t; 9ña: quia qlibet itellectus 9positorū presupponit i tellectū simpliciū ⁊ extremorū: tūc ul tra 9ña nō ē intellecta ab illo ergo nō ē scita ab eodem: 9ña p3: quia scire p supponit itelligere.

ET CONFIRMATVR. Z° sic si nō intelligis 9ñs ergo tibi nō ē ppō tenet 9ña: quia si aliqd ē tibi ppō illud aliqd significat tibi ⁊ per 9ñs aliqd p ipsum intelligis et sic ipsum ē intellectum a te: tūc ultra 9ñs non ē tibi ppō ergo non scis illud sequi ex tali añte ergo nō scis 9ñam. nihil eim scitur ex altero sequi cum 9ña est scita nisi sit intellectū: ut ex prima rōne p3: ista z^a ratio non militat nisi mediāte pma.

SED CONTRA. Contra argui tur sic: ista 9ña est bona scita a te. s. tu non itelligis a ⁊ a ē ergo a est non intellectum a te ⁊ añs ē intellectum a te ⁊ 9ñs non ergo regula falsa: p3 9ña ⁊ assumptum pbatur prima ⁊ z^a ps oñditur: quia scis ꝙ arguit̃ a negatiua de predicato finito ad affirmatiuā de predicato ifinito cum 9stātia sub iecti: ⁊ scis ꝙ sic arguēdo 9ña ē bona ⁊ ipsa ē intellecta a te ergo ē scita a te patēt omnia. 3ª pars arguit̃: quoniam cum nō sis declaratus quid sit a imo pono ꝙ sit littera nō intelligibilis seq tur ꝙ tu nō intelligis a ⁊ per 9ñs habes 9cedere ꝙ nō intelligis a: pposita ergo tibi tali ppōne que ē añs 9cedere res bene rñdendo ergo intelligis añs cum ipsum 9cedis. Vltima pars ēt arguit̃: quoniā subiectū 9ñtis nō est in tellectū a te nec predicatū ergo 9ñs non ē intellectū a te. pat3 totum pter ultimā partem quā oñdo si itelligeres predicatū tu itelligeres suum significatum. s. non itellectum a te sed hoc ē impossibile ergo. impossibilitas ar^t: qa ex ultimo 9cesso sequit̃ ꝙ non itellectum a te intelligis qd claudit 9tradi ctionem: unde solum itelligis qd intel ligitur ergo non itelligis qd ē non in tellectum a te.

HVIC COMMVNITER. Ad hoc argumentū rñr a multis: primo negādo 9ñs non esse itellectū ⁊ dicūt predicatū esse intellectū: nec incōueīt ut intelligā nō itellectum a me ut ar gumentū oñdit. Z° 9cedunt ꝙ aliqd significatur qd nullus itelligit. 3° ꝙ aliquid significat̃ qd nihil significat̃ pat3 secūdum: quia p has dictiones simul. s. nullus itelligit significat̃ ꝙ nullus itelligit. p3 3^m: quoniā p has du as dictiones nihil sig'ficat̃ aliqd sig'ficatur cum habeāt sig'ficatū ⁊ illud significatū ē qd nihil sig'ficat̃: ex q° sig'ficāt ꝙ nihil sig'ficat̃: et^c p3 illud 3^m. Hec rño ut dicit Strod° absurda ē n^c o3 talia 9cedere: cū nulla rō cogere uideat̃ ut ex dicēdis scitū erit. Aliter g° rñdet̃ 9ceden° 9ñam eē scitā ⁊ ne go 9ñs nō eē inte^m a te aut a me: nec

admittit casus q a sit nō itelligibile si ei3 a e:ipsu3 e itelligibile. Et si qrit qd p a itelligit aut qd sig'ficet. dicit q seipsū significat & repntat naturalr & nō ad placitū ut de uoce i tractatu pcedēte nostre logice dixim⁹:aliter ñ possem⁹ de eo memorari si ipsu3 a nō eēt itelligibile & si famosum sit litterā nullā eē itelligibilē illud habet uerita tem ut nō itelligat res alia a se p ipa3 nisi noua facta impōne ad sig'ficādū.
Et ulterius dico ōñs esse inte^m a me & subiectū ōñtis ac predicatū nec p pdi catum itelligo nō inte^m a me s3 inte^m a me:nō quidē positie sed ne^ue ul p natie qd p eodē aceirio ut uidebat i declaratione xi^e r^e superi⁹ tactū esse. Ex qbus p3 error pme rñonis & ad rō nes qbus uisi sūt moueri. Ad primas patuit. Et ad z^am dr q sig'ficat q ali quis itelligit.s.ne^ue. Ad 3^am sitr q sig' ficat q aliqd sig'ficat .s.negatie.

VIGESIMA QVARTA r^a

Vltio decet regulā xxiiii^am demonstrare que e:si ōña e bona nō e possibile q cōtradic^m ōñtis stet cū añte sig'ficādo sic pmarie ut si gnificāt et ecōtra.s.si nō e possibile q ōtradic^m ōñtis stet cū añte sic sig'ficā do ęce.ōña e bona. pmo oñdit regla z^o instat ōtra.pbat tū pmo pma ps: quia si nō e uera stet opp^m ōñtis cum añte.s.q ōña sit bona et q possibile sit opp^m ōñtis stare cum añte sic signi ficando et ut itelligamus facilius sit a añs ōñs b c uero ōtradic^m b et argui tur tūc sic:possibile e c stare cum a po natur ergo inesse et habeo q tam c q̄ a sunt uera:et ultra a e ueru3 ergo b e uerum.ten3 ōña:quia ab a ad b ō^a e bona cum non sit mutata significa tio tunc sic b e uerum et c similiter e uerum sed c contradicit b ergo duo contradictoria sunt simul uera quod ite^us abhorret capere. z^a pars non alr probat:cum faciliter ex prima decla rari possit. Melius tamē formaret hec z^a pars sic:non e possibile ut ōtradic^m ōñtis a ōñe stet cū eius añte et possibi le e ōñs habere ōtradic^m et a ōña e g^o a ōña e bona. Rō aūt quare i añte su munt ōditiones illa facile intelligēti nota erit.

SED LICET NVNQVAM. Cō tra regulā hāc arguit sic:ista ōña est bona nihil e ergo tu es albus:cuius cō tradictoriū ōñtis non repugnat ergo regla falsa.ōña ten3: quia repugnare et non simul stare ōuertunt .prima pars assumpti e clara. secunda oñdit quoniam ista inte^us pōt imaginari absq3 ōtradictione.s.nihil e et tu non es albus. Rñdet negando ōñam: nec non stare simr idem e cum repugna re:tum quia nega^o non e idem cum affirmatiōe omnino:tum quia aliqua stant simr que minime repugnāt ut date ppōnes.s.nihil e & tu non es alb⁹ Illa enim non stant simr que faciunt copula^uam impossibilem :siue impossi bilitas sit apud naturam siue apud in te^m. Illa uero repugnant ex quorum uno sequit ōtradic^m alterius formalr quales sunt ppōes iste tu sedes et tu stas.ex prima enim sequit formalr hec tu non stas.loquit autem Stro dus de sequi formalr cum ōñs e de inte^u añtis 3° aut quarto modo su pra expressis : cum de ōñtia formali ageremus.

¶ NVNQVAM TAMEN REPVgnát. ¶ Ex hac ſolutióe ſequit̃ ꝑmo ꝙ nulle due pure negatíe repugnãt: probat̃ :quia ex nulla negatiua pura ſequit̃ affirmatiua ergo ⁊ce. tȝ ɔñа: quia ſi repugnarét ex una illarũ negatiuarũ ſequeret̃ ɔtradictoriũ alterius negatie qđ é affirmatiuũ. ¶ Z° ſeqtur ꝙ alique due ɔuertibiles ꝓpóes repugnãt:probat̃ de iſtis tãtũ pater é ⁊ tãtũ pater é:ex ꝑma eiȝ formalr ſeqtur ɔtradictoriũ alteri⁹ qđ ſic declaro tãtũ pater é g° pater é g° fili⁹ uł filia é g° aliud a patre é g° nó tãtũ pater é g° de p° ad ultimũ ſi tãtũ pater é nó tãtũ pater é. 3° ɔcludit̃ unã ⁊ eãdeȝ ꝓpónem ſibi ipſi repugnare : ꝓbatur: qa ex una ꝓpóne ſeqt̃ formalr ei⁹ cõtradicm ut ex illa tãtũ pater é. ¶ Et ſi cõtra hoc ar²:repugnãtia é relatio ergo reqrit duo extrema diſticta g° duas ꝓpóes ad min⁹.negat̃ ɔña: ſufficit .n. ꝙ ſit unũ extremũ diuerſũ róne a ſe fundãs diuerſos reſpect⁹.unde alia é ró qua ɔcipit̃ ꝓpó ut é termin⁹ q refertur:⁊ alia ut termin⁹ ad qué refertur.unde ſicut idé reſpectu eiuſdé é ꝑcutiés ⁊ ꝑcuſſuȝ agés ⁊ patiés ut 3° phicorũ textu ⁊ ɔméto xvi° ac texu ⁊ ɔméto viii° colligit̃ ita idé pót repugnare ſibiipſi.Et ſi querit̃ quó cognoſcitur aliqd ſibi repugnare: dicit̃ hoc cognoſci nó ſolũ ex dictis ſȝ ét habito reſpectu ⁊ ɔſideratióe ad ꝓpóes repugnantes ſequétes ex illo:ita ꝙ ſi ex a ſequũt̃ formalr b ⁊ c inuiceȝ repugnantes túc a repugnat ſibi ipſi: pȝ intuenti ex dictis.Quarto ſeqt̃ ꝙ ex a ſeqt̃ formalr b:⁊ tñ ɔtradicm b ɔuertitur cũ a:pȝ in caſu ubi a eét iſta tãtuȝ pater é:b vo iſta nó tantũ pater é. ¶ Contra predicta arguit̃ ⁊ primo ꝙ tu intelligis non intellectũ a te: quia ſcis ɔtradictionem eſſe inter intellectum a te ⁊ non intellectũ a te:ergo intelligis qđlibet illorum ɔtradictoriorũ ⁊ per ɔñs intelligis illud negatiuũ .ſ. nó ĩtellectuȝ a te. ¶ Z° ad idem ſic: h° intelligis demonſtrato ſignificato adequato predicati illius ɔñtis.ſ.a é non intellectũ a te ⁊ hoc é non intellectũ a te ergo nó intellectũ a te intelligis. ¶ Tertio arguit̃ ꝙ aliqua pure negaua repugnat cuilibet alteri ꝓpóni ut pȝ de iſta:nó de quolibet dicit̃ eſſe uel nó eſſe:ipſa eiȝ claudit ɔtradictoria cũ ſit oppoſitum primi principii. Item iſta diſiũctiua que é pure negatiua .ſ.non ſi tu es homo tu ſedes uł nó ſi tu es homo tu ſedes implicat contradictoria formalr ergo due tales pure negatiue inuicem repugnant.ɔa nota:⁊ aſſumptũ eſt ſcitum in 3° correo imediate añ xiiiam ram:⁊ h° tenẽdo ꝙ ly nó ꝑmo loco neget totã diſiũctiuã: ¶ Quarto oñdit̃ nullã litterã ſigniſe ipſã:qa tunc a ſilr qlibȝ termin⁹ ſig'fi caret ſeipſũ :qđ uidet̃ flm.Iſte eiȝ termin⁹ ſincacus oĩs nó uidet̃ ſeipſũ ſignificare alioqn eét cathecus:ſȝ tñ uidetur hére officiũ diſtribuédi. ¶ Ad pm dicit̃ ꝙ de ɔtradictoriis incõplexis dupliciter loqui poſſum⁹:ꝑmo ut ſig'ta ɔtradictoria ſũt:z° ut ſigna ſũt taliũ ſignificatorũ:ꝑmo mó dicim⁹ idé ſig'ficatũ eé ɔtradictoriũ ſibi ipſi ſȝ nó eodem mó.uñ hoc ſig'ficatũ:ſ.intellectũ a te ɔtradicit ſibi i ɔcipiendo ipſum prius ſalté natura abſqȝ negatione ⁊ poſt cum negatione.z° autem modo

loqu'do dicim⁹ hos termios incóp'e
xos eſſe ɔtradictoria.ſ.ite^{um} a te ⁊ nõ
inte^{um}:ex quo nõ ɔcludiť ꝙ per z^{m} in
tel'igatur nõ inte^{m} a te ſed ſolum ꝙ
intelligis inte^{um} a te negatiue. ¶ Ad
z^{m} negať minor:quoniã ſig'ficatum
illius ꝑdicati iſiniti ē ipſum inte^{m} a te
negatie ut diximus. ¶ Ad 3^{m} non fa
cile eſt rñdere ac altiſſimũ exquirerꝫ
negocium in pñtiarum tamẽ dico il
lam negatiuã non claudere cõtradic
tionem aliquã:quoniã ubi per imagi
nationem nihil nec aliqualr̃ eſſet tũc
de nullo diceretᷣ eſſe uł nõ eſſe. nec
tũc chimera eſſet ens uł nõ ens: licet
chimera eſſet ens uł non chi^{a} eēt ens
nec ſor.eſſet ens uł non ens nec illud
affirmatiuũ.ſ.de quolibꝫ diciť eſſe uł
non eē ē primũ principiũ niſi limiteť
ut ĩ quarto metha^{ce} ⁊ loco ſuo dicen
dum eſt.Deinde diciť correlariũ dic
tum eē uerũ tenẽdo ꝙ ypo^{ce} ſint a^{ue}
⁊ negatie:Strodus tamẽ loquiť hic
de negatis puris cathe^{ce} ⁊ nõ ypo^{cis}
quare nihil ɔcludiť ɔtra Strodũ. ¶ Ad
quartũ ɔcediť quẽlibꝫ terminũ ⁊ per
ɔñs ly omnis ſeipſũ ſig'ficare ſi ſua
ta fuerint reqſita que infra dirěm⁹ ⁊
concedo ꝙ ly omnis ē termin⁹ cathe
greumatic⁹ ⁊ termin⁹ ſincathegreu
matic⁹.ſicut ēt in pua logica ſoliti ſu
mus ɔcedere ꝙ amo ē uerbũ ⁊ amo
nõ ē uerbũ.Ex dictis ſequiť ꝑmo ꝙ
aliqua ꝓpõ necia ſig'ficat adequate ſi
cut impoſſibile ē eē:pꝫ de iſta nullus
homo ē lapis.Sequiť z^{o} aliquã ꝓpõeꝫ
ĩpoſſibilẽ ſig'ficare adequate ſicut ne
ceſſe ē eē.pꝫ de iſta nullus deus eſt ſi
cut eĩm idẽ ē ſig'ficatũ adequatũ ter
minorũ ɔtradictoriorũ ĩcomplexorũ:

lꝫ alio ⁊ alio modo:ita idem ē ſig'fica
tum adequatum affirmatie ⁊ negati
ue ꝓpõnis ſcitarum figura ſaltem de
ineſſe aut modalium de ſenſu diui
ſo. ¶ Primũ dubium nunquid aliqs ter
minus ĩ ꝓpõne poſſit ſtare ꝓ ſe ⁊ ſibi
ſili. ¶ Ad hoc rñ'et Petrus mãtuanus
negãdo dubium:tꝫ eĩm pro fundamẽ
to nullũ terminũ materialr̃ ſuppone
re ⁊ per ɔñs nullũ terminũ ĩ ꝓpõe ſta
re ꝓ ſeipſo. ¶ Rño ergo ſua his co'ligiť
ꝓpõnibus:Prima ĩ nulla harũ ꝓpõnũ
ſubiectũ materialr̃ ſupponit homo ē
ſpẽs ba ē ſillaba petrus ē dictio a ē lit
tera: ⁊ ꝑmo oñdit de ꝑma ſic:qlibꝫ ter
minus qui predicať de plurib⁹ diffe
rẽtibus numero ſolum ĩ eo ꝙ qd ſup
ponit tãtum pſonaliter ⁊ nõ materia
liter ergo homo materialiter ſumpt⁹
non ē ſpecies:ɔña clariſſima eē uideť
⁊ aſſumptum patꝫ intuenti ut dicen
do ſor.ē homo plato ē homo ⁊ ſic de
aliis:predicatum ubiqꝫ ſupponit pſo
naliter.Secũdo oſtẽdit ul'r de aliis tri
bus:quoniam anteq̃ aliqua eſſet inſti
tutio facta ab impoſitoribus ut termi
ni ſignificarent tunc nullus termin⁹
materia'iter ſupponebat ergo nec
nunc.tenet ɔña: quia ante inſtitutio
nem ita ſignificabant ſe aut repñta
bant ſe ſicut nunc.Secunda ꝓpoſitio
nulla illarum quatuor dictarum eſt
ꝓpõ:patꝫ hoc ex deductione prime:qa
aliter ipſarum ſubiecta ſupponerent
materialiter: quod eſt improbatum.
Iſta reſponſio non uidetur uera:quia
tunc falſum dixiſſet Porphirius ꝙ ho
mo eſt ſpecies ⁊ animal eſt genus.te
nendo eĩm uniuerſa'ia eē tãtũ termi
nos ⁊ nõ res extra animã ut pleriqꝫ

ut pleriq3 ex logicis tenét nc ip̄e petr⁹
negaret túc eim ipſe nó pót euadere
qn aut Porphiri⁹ m:titus ſit aut ꝙ
ſubiecta illarū ꝓpónū porphirii ma
terialr̄ ſupponát.z° peccat i neoo illas
eé ꝓpónes faltē p̄mā ⁊ ultimā.hec ei3
ē uera hō nō ē ſpecies tenēdo ſubiec
tū pſonalr̄ g° ipſa ē ꝓpō g° ⁊ ſua ſub
ↄtraria ē ꝓpō iſta.ſ. hō ē ſpēs iſta ét a ē
littera ē ꝓpō c⁹ ſubiectū pſonalr̄ ſup
ponit ut paulo inferi⁹ ſcitū ē. fūdamē
tū preterea ſuū ē falſū:quoniā iſta ↄa
nō ualet iſte termin⁹ nō ſupponit ma
terialr̄ g° nō repn̄tat ſe ubi eim pone
ret̄ ꝙ hec dictio que ē ꝓnomē .ſ. hoc
demōſtrat̄ ſe ipſū ⁊ qdlibet ſibi ſilr̄
p3 túc ipſū ſupponere pſonalr̄ in iſta
hoc ē hoc ⁊ ſe ipſū ſignire:qa ſtaret ꝓ
ſuo formali ſig'ficato.Ad ꝓpónes v̇o
quas ipſe adducit ad p̄mā đr h⁹ ꝓpóiſ
.ſ.hō materialr̄ ſumpt⁹ ē ſpēs eſſe du
plicē itellectū:prim⁹ ē ꝙ homo ē ſpēs
⁊ ſubiectū differētie ꝓpóis ſupponit
materialiter ⁊ ille ē uer⁹. zus itellect⁹
ē ꝙ iſte termin⁹ hō ſupponēs materi
aliter eſt ſpēs ⁊ iſte ē falſ⁹ loquēdo đ
ſpecie p̄nti ſubſtātie.Ex quo p3 ſolu°
ad arm:ipſū ei3 nō ↄcludit hāc eē falſā
hō eſt ſpēs tenēdo ſubiectū materia
liter:ſ3 ſolū ↄcludit ꝭm item iā exp̄ſſū.
Et cū z° arguebat̄ dicit̄ ꝙ q̄uis ante
iſtitutionē nulla eſſet dictio i ſcripto:
ex hoc tñ nō ſeqt̄ ꝙ nūc nō ſint dicti
ones.Ad zam ꝓpónē p3 quid dicendū
ex ſolutióe p̄me.Ex predictis ↄcludit̄
p̄mo ꝙ aliquis termin⁹ diuerſimode
ſupponēs materialr̄.ſ.⁊ pſonalr̄ ē in
diuerſis p̄dicamētis:p3:qa ly hō pſona
liter ſumpt⁹ eſt ſpēs ſpālıſſima p̄nti
ſub̄e:⁊ ipſe aut ſibi ſilr̄ ſupponens

materialr̄ ē ſpēs ſpālıſſima p̄nti q̄lita
tis:p3 corm intuēti.Se3 z° ꝙ aliqs ter
min⁹ ē ſpēs ſpālıſſima ſub quo ſūt ter
mini iferiores quorū qlib3 ē ſpēs ſpā
liſſima:p3:quoniā ille termin⁹ hō i iſta
ꝓpóne hō eſt ſpēs ſpālıſſima ſupponit
materialr̄ ⁊ cōiter ſub quo l3 deſcēde
re ad ſua ſuppoſita iferiora.ſ.ꝙ hic hō
eſt ſpēs ſpālıſſima ⁊ hic hō ē ſpēs ſpā
liſſima.Et ſi ↄtra hoc obiicit̄: qa Por
phirius negat ſub ſpecie eē iferiorē
ſpēm ſ3 ſolū indiuiduū.Rñdem⁹ mē
tem extitiſſe porphirii nō eē poſſibile
aliquē terminū q eſt ſpēs ſpāma p̄dica
ri de termio iferiori q ſit ſpēs ſumēdo
ſubiectū ⁊ p̄dicatū i tali p̄dicatióe p
ſonalr̄.Zm dubiū:qd reqrit̄ ad h°
ꝙ aliqd ſit dictio.Ad hoc rn̄t Paulus
pgu.aduertēdū eſſe dñam iter dictio
nē ⁊ pte3 oratióis:Ad hoc ei3 ut aliqd
ſit dictio reqrit̄ ⁊ ſufficit ut aſſerit ꝙ
illud habeat ſig'ficatū eēntiale quēad
modū oēs uoces ⁊ ſcripta dictióes eē
dicūt̄:dato ēt ꝙ aliq̄ nō habeāt ab im
poſitore modū ſigniōi nois aut v̇bi et
ita de aliis ptib⁹ oratióis.ſed ad hoc ut
aliqd ſit ps oratióis ultra ſignificatū
reqrit modū ſig'ficādi nois aut v̇bi et
ita de aliis.Ex qbus ifert aliquā eē dic
tione3 que nō eſt ps oratióis grāmati
ce:p3:quoniā ly buf ē dictio ex quo ſe
ipſū ſig'ficat ⁊ nō eſt ps oratióis ↄ:igit
ei3 idē eſſe ſig'ficatū duarū ptiū ora
tionis ſicut p3 de ly currit ⁊ ly curſus
quorū unū eſt uerbum ⁊ reliquū no
men:ſūt eim diuerſe ptes oratióis:qa
habēt diuerſū modū ſig'ficādi. Infert
z° aliqd habere modū ſigniōi ex ipoſi
tione abſoluta: et aliqd modū ſigniōi
ex impóne dependēte.Eſt ei3 ipoſitio

abſoluta cū de ꝑ ſe termī ab autētICiſ
impoſitorib⁹ īpoſiti ſūt ad ſig'ficādu ꝫ
cū determiato mō ſig'ficādi nois aut
v̄bi aut alteri⁹ ptis orationis ¶ Impoſi
tio v̄o dependēs ē cū illud iūgit̄ no
tis determiatis aut īdetermiata ↄpōe
ponit̄ rōne cui⁹ dictiōes acqrunt mo
dū ſig'ficādi nois quē pri⁹ ñ habebāt
uñ dicēdo ly buf ē dictio ba ē ſillaba
utrobiqꝫ ſubiecta acqrūt de nouo mo
dū ſig'ficādi nois rōne talis ↄpōnis et
note materialitatis que ē hec dictio ly
¶ Infert 3° omnes dictiōes habētes mo
dū ſig'ficādi p impōnem abſolutā eē
pri⁹ natura dictiōes q̄ ptes oratiōis: lꝫ
ſimul tp̄e ſint dictiones ⁊ ptes oratio
nis:pꝫ:qa i tali īpoſitione ſimꝉ īponit̄
dictio ad ſignificādū cū mō ſig'ficādi.
¶ Vltimo concludit ꝙ ubi per poſſibile
ceſſarēt impōnes uocū a mō ſig'ficā
di ipſe remanerēt dictiōes ⁊ nō ptes
oratiōis ¶ Vir ille aberrat ut puto a ue
ritate ↄtra quē arguit̄ oñdēdo aliqd
habere ſig'ficatū eēntiāle ⁊ nō eē dic
tionē:pꝫ:quoniā figura canis depicta
ſeipſā ſig'ficat nō min⁹ q̄ dictiōes: et
tñ ipſa nō eſt dictio.2° errat in ponen
do aliqd eſſe dictionē ⁊ nō habere mo
dū ſig'ficādi nec eē partē oratiōis grā
matice .itellect⁹ eiꝫ p uocem aut per
dictionē i ſcripto nō uidet̄ poſſe itel
ligere niſi articulet̄ penes aliquē mo
dū ſig'ficādi:quare nō uidet̄ poſſibi
le eē aliqd eſſe dictionē ⁊ nō partem
oratiōis grāmatice ¶ Dicēdū eſt g° alr
p̄mittēdo p° ꝙ dictio hꝫ duplex eſſe
.ſ.i ſcripto uꝉ i uoce ⁊ 2° i mēte h° pꝫ.
2° p̄mittit̄ ꝙ impō ad ſig'ficādū eſt
duplex.ſ.generaꝉ ⁊ alia ē ſpālis.Gene
ralis impō eſt cū a tota fere cōitate lo

grecorū aut aliorū autenticorū uirorū
impoſitū eſt uľr ꝙ qñ aliqua uox uel
ſcriptū qd̄cūqꝫ fuerit illud ↄiūgit̄ ſig
no materialitatis aut i aliqua ꝓpōe ta
liter ↄnexū eſt qd̄ denotat̄ ipſum ſta
re ꝑ ſe uꝉ ſibi ſimili i ſig'ficādo: tunc
illud ſig'ficat ſe ⁊ qd̄libet ſibi ſimile.
¶ Signū v̄o materialitatis ē hec nota
ly iſte termin⁹ ſeu talis termin⁹ ⁊ ſic
dicim⁹ ſubiecta ꝓpōnū petr⁹ ē nomē
ly ſor.ē ens ſignificare ſe ex impōne
generali:Cū aūt remouet̄ nota illa
ly aut de ꝑ ſe ponat̄ ſubiectū tūc p°
cadit a ſig'ficando ſe:lꝫ ſe ſig'ficēt na
turaliter nō minus q̄ color ⁊ figura.
Impō uero ſpecialis ē qua ſcripta aut
uoces impoſite ſūt ad ſignificādum
autentice ſe aut eis ſimilia i ſignificā
do ſic ꝙ ſpecialiter ⁊ ſeorſum de quo
libet ſcripto aut uoce tali uꝉ tali tra
dita eſt ſignificatio ſm ꝙ impoſitori
bus autenticis placuerit ſm quē mo
dum dicimus ꝙ h° ſcriptū homo fuit
impoſitū ad ſignificādum hoiem et
hoc ſcriptum lapis lapidem ¶ His pre
miſſis pono iſtas ꝓpōes:Prima omne
ſcriptum aut uox ſignificās aliqd aut
habens officiū p impōnem generalē
uꝉ ſpālem eſt dictio et econtra loquē
do de dictione i uoce uꝉ i ſcripto. pª
ps uidet̄ manifeſta: nō eiꝫ uidet̄ eē
dubiū niſi de ly buf ⁊ ſilibus.ↄſtat aūt
ly buf eſſe debitū ſubiectū in ꝓpōne
iſta ly buf ē ſillaba g° tūc ē dictio: 2ª
pars liquet. ¶ 2ª ꝓpō: aliqua duo ſūt
oio ſimilia i uoce aut i ſcripto quorū
unū eſt dictio ⁊ reliquū nō: patet de
ly buf qd̄ ē dictio i dicta ꝓpōe et ſibi
ſimile ſcriptum de per ſe abſqꝫ nota
materialitatis nō ē dictio qa ñ i mēte

nec in uoce uel scripto cum non sig nificet ex impositione aliqua. Tertia quilibet ↄceptus ē dictio:pꝫ:quia quilibet pōt esse pars ꝓpinqua orationis ergo ⁊cꝫ. Quarta:nullus ↄcept⁹ aut dictio mentalis sigᶦficat se adequate: pꝫ:quia sicut cum intelligis intellectionem nō intelligis nisi per aliam intellectionem.ita ↄceptū quem itelligis intelligis per alium ↄceptū:⁊ per ↄñs nullus ↄceptus sigᶦficat se adequate: ¶ Ex prima ꝓpōe sequit̄ ꝙ res ipsa que ē figura canis color extensus aut q̄titas nō est dictio. ¶ Ex zᵃ ↄcludit̄ hanc non esse ꝓpōnem buf ē buf:pꝫ:quia illud quod ponit̄ pro subiecto ex nulla impositione sigᶦficat. Et si Strodus supra dixerit ꝙ quelibet littera ē sui ipsius repn̄tatiua naturaliter uerum dicit:nihilominus puto eum nō recte dicere si itellexerit ꝙ littere n̄ significant se ad placitum:eo ꝙ littere i scripto meo iudicio significāt se ex impositione spāli:quoniā primi inuentores latinarū litterarū cum figurarūt primam litterā alphabeti.s. a instituerūt ut deberet uocari a ⁊ ita de singulis aliis litteris.ideo hec ē ꝓpō a ē littera cuius subiectū suppōit p̄sonal̄r cū de seipso aut de eius ꝓnoīe demōstrāte se uerificet̄ affirmatiue sine additamento signi materialitatis. ¶ Ex 3ᵃ sequitur ꝙ idem adequate significat̄ per aliquē ↄceptum ⁊ per aliquod scriptū ⁊ tamē ↄceptus ille ē dictio ⁊ scriptum tale non ē dictio pꝫ:Ex quarta infert̄ ꝙ nullus terminus mentalis suppōit materialiter:pꝫ:quia si sic maxime uideret̄ de subiecto istius ꝓpōis i mente.s.petrus ē dictio sed hoc est falsū: quoniā in mente pro subiecto illius ponit̄ quidā ↄceptus cōmunis qui significat omnes tales termios petrus ↄstat autem illum ↄceptum uerificari affirmatiue de ꝓnomie demonstrāte ipsum absq; additamēto signi materialitatis ergo nō habet significatum materiale ⁊ per ↄñs nō supponit materialiter.neq; incōuenit duas ꝓpōes inuicē ↄuerti in sigᶦficādo in quarū una subiectū supponit material̄r et i alia p̄sonaliter ut facile ex dictis darere potest.

¶ Excellentissimi uiri magistri Alexandri sermenete sup ↄsequētiis Strodi cōmentū utillimū p egregiū doctorem domini Ludouici posterlam de mantua padue dialeticā publice docentem diligentissime emendatū feliciter impressum est.M.cccc.lxxvii.die xx augusti.

¶ PADVE.

¶ N. ¶ T. ¶ S. ¶ P

¶ LAVS ¶ DEO.

stampato nel…

